சிவமயம்.

அகத்தியமுனிவர் அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு.

இஃது

திருமயிலை

வைதிலிங்கதேசிகரால்

பலபிரதிகளைக்கொண்டாராய்ந்து

கையெழுத்தாலுளவாகியவழுக்களைந்து

எண்ஞார்,

கிருஷ்ணப்பசெட்டியாரால்

சென்னை

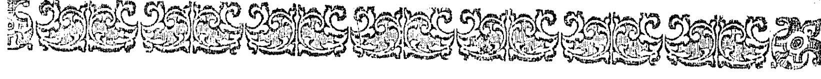
சகலகலாநிலைய அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1887.

விளம்பரம்.

இதனால் யாவருக்குமறிவிப்பது யாதெனில்:— இப்புத்தகமும் இன்னும் தமிழ் - தெலுங்கு - கிரந்தம்-இவற்றிலுள்ள பலவிதப் புத்தகங்களும் வேண்டுபவர்கள், சென்னபட்டணம் பெத்துநாயகன் பேட்டை பாப்ம்ஸ் பிராட்வே (154 - 155) வது நெம்பர்களுள்ள வீட்டிலிருக்கும் தஞ்சாவூர் - சின்னகன்னையசெட்டியாரிடம் விலைக்குப்பெற்றுக் கொள்ளலாம் பெற்றுக்கொள்பவர்கள் கடிதமெழுதி பதில்தெரிந்துகொள்ளவேண்டில், மேற்படியாருக்குப் போஸ்ட்லேபில்வைத்தனுப்பினாலன்றிப் பதிலுத்தரம் கிடையாது. புத்தகங்களுக்குப் பணமனுப்பும்பக்ஷத்தில், மணியார்டராகவாவது போஸ்டுலேபிலாகவாவது அனுப்பல்வேண்டும் போஸ்ட்லேபிலாக வனுப்பினால் ரூபா - க - க்கு, வட்டம் அணா - க - சேர்த்தனுப்பல் வேண்டும்.

உ

கணபதி துணை.

அகத்தியமுனிவர் அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு.

முதற்காண்டம்.

காப்பு.

பரமஞானோதயத்துப் பரஞ்சுடருலகுக்கெல்லாம்
திரமதாவுதித்தஞான திவாகரன் றிருத்தாள்காப்பு
வரமதாம்வகாரயோக மறைப்புநாற்பாடையெல்லாம்
முருகவிழ்தமிழாற்செய்ய முருகனோங்கார்தாள்காப்பே.

பாயிரம்.

ப்பெனவுரைத்தவாதக் கணக்கொருலட்சந்தன்னைச்
ர்த்துபாதியாகத் திரட்டியேநூலையெல்லாம்
ற்பத்துமூன்றுமொன்று நடத்தியகாண்டந்தன்னைப்
த்திடினைந்நூறுகப் பாடைநூல்படித்திட்டானே. (க).

க்குமிந்நூலுக்கொப்பாம் பராபரமொன்றேயல்லால்
த்தினிலுள்ளசித்தர் வாதநூலிதற்கொவ்வாது
த்தினிற்றீபம்போலுங் கூறுகற்சித்தர்பாடை
த்தபொன்மேருவச்சித் தீபமாயிந்நூலன்றே. (உ)

த்நூலைந்துகாண்டத் தியம்பியகருவேதென்றால்
தகந்தீர்க்கவேண்டித் தமிழ்க்கவியைந்நூற்றுக்குள்
ரவாதயோக மணிபந்தகாணமார்க்கம்
றதுசெய்வகாரபாடை திட்சையுஞ்செப்புமாதோ. (ங)

நூல்-வேறு.

செப்பியதோர்வகையென்ன நூலின்மேலாந் தீட்சையொடுகை
த்தேர்மானங்கள், தப்பிலாக்குருமுடிக்குங்கருமானங்கள் தத்
பஞ்சீகரணந்தாக்கநோக்கும், ஒப்புவமையில்லாதமவுனக்கூறு
தியுள்ளவட்டாங்கயோகக்கூறு, மெய்ப்புடையகாயகற்பசமாதிக்
வெறிமேறியோகிமணிவேதைக்கூறே. (ச)

கூறுனகாலங்களினிடையாகங்கள் குருசீடபக்குவங்கள் பிரமாணங்கள், பேறுனசித்தியிலேயிருபத்தைஞ்சும் பிரபலமாநான்மறைநூல்வகச் சந்தேகங்கள், நீறுகவெளியிட்டுச்சொன்னவாற்று னிகண்டெனவாஞ் சித்திரிகைநினைவுள்ளவைத்தார், ஆறுறுமமுநூறுங்கற்பநூறு மாயிர முழுந்நூறுமடக்கஞ்செய்யே. (௫)

அடக்கமுள்ளசூத்திரங்களினுஞ்சேரு வாயிரத்தோடிரு நூறைந்நூற்றின்மேலொன், றடலுக்குளுயிர்ப்பப்பத்தொனறெண உத்தொன் றற்றபதினெட்டுறன்றுநானூற்றொன்று, கோதறுசிர்மதிவெண பாக்கவிதைநூறு ஒருநாலைம்பனமந்துவோர்கோவையாகக், கிடைப் பதிலைபூர்வதவப்பயனுலெய்துங் கிடைத்திடினிந்நால்பதணங் கெதி வொணவோர்க்கே. (௬)

கெதியறியாப்பாவிகட்கிந்நூல்கிட்டாது கிருபையுள்ள ஞானிகட்கேயெய்துமெய்தும், பதியறியுநல்மவுனயோகிகட்கே பரிசுத்த நூலிது தான்பதணம்பண்ணும், விதியிலையென்றெண்ணுதே நூலைத்தேடு விண்டுவிண்டுபேசாதே வேண்டாம்வேண்டாம், நிதிதருவாருடைசாரநீக்கிப்போடு நினைவுகொண்டுசூத்திரத்தினினைவைப்பாரோ. (௭)

நினைவிலேயிருப்பதொன்று சொல்வதொன்று நெஞ்சிரக்க மில்லாதசித்தர்பாடை, கனவிலேகண்டபொருள்போலவைப்பார் காட்டுஞ்சூர் சூத்திரத்திறகபடமாக, அனலிலேயிரும்செல்லாவாறுபோல வகுப்பார்மொழிக்கெதிர்மொழிசொல்வாருமிலலை, பனியைநம்பியுழுதவந்தவா கதையைப்போலப் பாடினார்மறைபொருளாய்ப் பாடினாரே. (௮)

பாடுகின்றசித்தர்தமநூல்களெல்லாம் பரிபாடைதெரியாதபாவியோர்க்குந், தேடுகின்றபொருளழியச்சொன்னதலைவாற் றினையாவர் பொன்காணச் சொல்லவில்லை, வீடிழந்துமாடிழந் துளளசெம்பொனை வேணதெல்லாந் தானிழந்துமெய்தோணுமல், காடுறைந்துபோவதற்கோபெரியோர்சொல்வார்காணுமறபுதைத்துசொல்லைக்கண்டுதேறே.

கண்டுகண்டுதேறினவரநேகருண்டு கருவழிந்துசெய்தவர்களநேகருண்டு, தொண்டுசெய்துபெற்றவர்களநேகருண்டு தொல்லையெனாமுவிட்டவர்களநேகருண்டு, விண்டுசொலாதடங்கினவரநேகருண்டு விண்கரிசுட்டுத்திரிவாரநேகருண்டு, பண்டுவிட்டகுறைகள்வந்துதேர்ந்தாலுற் பலிக்குமல்லால்வீணருக்குப்பாழதாமே. (௰)

பாழ்நெஞ்சுபெற்றகரு மிகளெல்லாரும் பாரதனில்ரசவாதமறிவோமென்று, நாளிலொருவர்க்கொருவருறவுகூடி நமக்கொருசூத்திரங்கண்ணென்றுப்பேசி, நீள்புவியிலெங்களைப்போலொருவருண்டோ நீரறிந்தவித்தைவெகுநேர்த்தியென்றுந், தாள்பெறுநற்கும்பகநாமறிவோமென்றுஞ் சாராயந்தனைக்குடித்துச்சண்ணுவாரோ. (௰௧)

சண்ணினதேயல்லாமற்சூத்திரத்தின் சமுசயங்கடாந்தெளிந்து
சார்ந்தோரில்லை, எண்ணிவெண்ணியவரவர்கடமதுபுத்திக் கேற்றபடி
பார்த்தலைந்திடைவதல்லால், மண்ணிலெழுபிறப்பாகும்பிரமகற்பம்
வானைவிட்டெக்கிழிறங்குங்கற்சுண்ணாம்பும், விண்ணவர்க்குமருந்தான
சாரைப்பாம்பும் வெளியில்வெளியானவர்க்கேகவின்றுந்தானே. (௰௨)

வின்றுமேயாதியிலேயொளியுமாச்சு வெந்தழலாமறுபிறப்புநீல
மாச்சு, களாமதாயிறப்பிறப்புச்சிவப்புமாச்சு காங்கைகொண்டுமறுபி
றப்புவெள்ளையாச்சு, துள்ளியதுபின்பிறப்புமஞ்சளாச்சு தோகைம
யினிறமாச்சுமறுபிறப்பில், உள்ளபடிகடைசியெழுபிறப்பிற்றூறு மூ
யர்கோழிமுட்டைநிறம்படிகமாச்சே. (௰௩)

படிகமென்றவண்டமெல்லாம்பிரமகற்பம் பார்க்கவென்றலாகாச
ப்பிரமவிந்து, குடியிருக்குமிடந்தானே பூமியாகுங் கொண்டலின்றவ
தரித்தகுருதானையா, அடியறிந்தாலதின்கீழேவானவண்ணி பக்கரு
வைக்கண்டவனேயருள்மெய்ஞ்ஞானி, இடமானவெழுபிறப்பாய்நின்
றவூர்த்தி சித்திவாயின்வெண்சாரைச்செழுந்தண்ணீரே. (௰௪)

தண்ணீருஞ்சுண்ணாம்புந்தானேசேர்ந்தாற் சகலசித்துங்கைவ
சமாய்த்தானேசித்தும், மண்ணுடிவிண்ணுடிமொன்றுமானால் வாதம
டாவெளியாச்சுமாய்கைபோச்சு, பெண்ணுருப்புருடருமே சேர்ந்தா
ராணுற் பிள்ளைபொன்றுபொன்போனேற்றககலாச்சு, கண்ணுரும்பிள்
ளைசிதாரீயன்றன் கனவிலேவபிறந்தவகைகாட்டினேனே. (௰௫)

காட்டினேன்சிருட்டி செய்யப்பிரமனென்றுங் கற்சுண்ணம்பிரம
கெற்பக்கல்லாமென்றும், மூட்டினேன்மூலவிந்தயனேபூமி மூச்சில்லை
பேச்சில்லைமவுனத்தாயாங், கோட்டிகொண்டநான்முகத்தன்வயிற்று
க்குள்ளே குடியிருந்தானுருத்திரனுமாலுங்கூடி, ஆட்டுகிறவாட்டெ
ல்லாம்பிரமசித்தே யவன்பிறப்புப்பூதவங்கிசத்தைத்தானகேளே. (௰௬)

அங்கிசத்திலைந்தானதனத்தேயாச்சு தப்பூதமொருமூலை
யங்குதிக்கலாச்சு, பங்கிட்டமூலையேயிலைப்பூவாச்சு பருவலோகாய்
பழமாம்விந்துமாச்சு, இங்கிதமுடம்விந்துதானரசமாச்சு தெளிந்
தாசந்தானுமுருண்டிதிரமாச்சு, சங்கையில்லாவுடலாச்சங்குயிருமா
ச்சு தன்னுடலிற்சீவசெந்துகோடியாச்சே. (௰௭)

கோடியென்றவெந்தனையெல்லாம்படைப்பையாமை கூர்ந்துபார்த்தா
லுவிதோயாளிக்கூத்தை, ஆடியின்றமகாபூதமண்டலித்தா லப்படியே
பிறந்ததுகாண்டவண்டலித்துத்; தேடிநின்றலைகாணேணனைக
யே செலங்குதித்துப்பனிநீர்போற்செயசீராச்சு, ஓடியமேவ
றப்பகற்சுண்ணாம்புக் குயர்ந்திவதிட்டையிந்துச்செய

செயநீருஞ்சுகன்னும்புஞ்சேர்ந்துகொண்டாற் சிவசிவாகுருவா சுசிலனுமாச்சு, மயமானமுப்பூவென்றுரைத்துசெய்தி வகைதெரிய சொல்வதற்கென்வாய்கூசாதோ, அயவாகராறுரைத்தேனிந்தமட்டு சமுசயங்கடாவென்றுற்கடைக்காண்டம்பார், உயிரிருக்குமிடந்தனேபிரமகெற்ப மூடவிருக்குமிடந்தானேயண்டவித்தே. (௰௮

விந்துக்குணின்றரசமப்புமாச்சு விண்ணிநிந்துவந்தரசமுப்புமச்சு, சத்தித்தவிடந்தனிலேயெல்லாமுண்டு சாகாதகாறுனேசவுக்கரந்தான்; புத்திகருக்தோன்றுதேற்புலத்தியாகேள் பொருளையிந்நூன்முடிவுக்கடைக்காண்டம்பார், இத்தைவிட்டுநூல்பாடையாதிப்புக் கெடுத்தபரிபாடையெல்லாமியம்புவேனே. (௨௰

இயம்புகிறேன்சித்தர்தமநூலின்பாடை யிலக்குண்டோகணக்குண்டோரசவாதத்தில், சுயம்பென்றவுப்புக்குச்சித்தர்கூடிச் சொன்னவொருபாடையெல்லாஞ்சொல்வேன்மைந்தா, பயம்பிடிக்குஞ்சித்தர்கடுங்கோபத்தாலே பழிவருமென்றான்மேலேபாரம்வைத்து, நயப்பெறவேசொல்லிவைத்தேனிந்நூற்றுள்ளே நாதர்கடாமென்னைக்கடிந்துநகைத்திட்டாரே. (௨௧)

நகைத்தவர்களாரென்றாற்புலத்தியாகே ளவாதாதிசித்தர்முதற்பதினெண்பேரும், செகத்திலுநூமால்களைகஞ்சமலைசித்தர் திருமூல[illegible]ற்றச்சித்தரெல்லாம், பகைத்தெங்களூற்பாடைக்கருவையெல்லாம் [illegible]தனிற்கோள்சொல்லப்பண்போவையா, அகத்தியமாமுனி[illegible]த்தெரியாதோதாதானிந்நூலுங்குகைமறைவென்றருளினுரேன.

நூற்கோவை.

அருளினோவானந்நூலும்யாருக்கென்று கைகண்டதெஞ்ஞானியாதனைபெற்றோர்க்குக், குருமுகமாய்க்கொடுப்பதல்லாமற்றோர்கையிற் கொடுத்தவர்க்கும்பெற்றவர்க்குஞ்சாபங்கூறிப், பெருமையுள்ளசித்தர்தமைவணங்கிப்போற்றிப் பிரமன்றனுத்தாவுதன்னலிந்நூல், கருவறியுஞானிகட்கேவெளியிட்டேனும் கையடக்கமாகவைத்துக்கண்டுதேறே. (௨௨)

தேறவேயிந்நூலின் பொருளையாய்ந்து செப்பினுஞ்சோமரிஷியைந்நூற்றென்று, கூறவேகந்திசொன்னமுந்நூற்றென்று குருமுறைக்குமிகத்தெளிவாங் கொடுக்கொணுதால், ஏறுமின்றகொங்கணவனெண்ணூற்றுக்கு ளியம்பினன்மணிமுறைகளெடுத்துச்சொன்னுன், பேறுபெறவேண்டுமென்றுற் பின்னைக்கன்றன் பின்னைசொன்னவெண்ணூறும்பேணிப்பாரே. (௨௩)

பார்க்கின்றமூலமொன் ணுயிரத்திற் பாடினர்கற்பவிதிவிரண்டானான, மார்க்கமதைச்சட்டைமுனிபோகரிட்டை மறைப்பில்லையென

மூசொல்லித் திறித்துப்போட்டான், ஏற்கவேபூசைவிதி மார்க்கமெல்
லா மெடுத்துரைத்தான்போகனு மேழாயிரத்தில், தோற்றியந்தவ
கையெல்லாமிந்நூல்போற் சொல்லாதுபிரமகெற்பத்தொகுப்பைப்
கேளே. (௨௫)

பிரமவுப்பின்பெயர்.

தொகுத்தபடிசொல்லுகிறேன்காரசாரந் தோன்றுதபாடாண
மூபாரசங்களை, வகுத்தவைலோகங்கணட்சத்ராங்கள் மலைபூமிமூலிகைக
ளகருமானங்கள், மிகுத்தசிலவுதகங்களொத்தாணுவு மெகுஞானபி
ரமகெற்பம்வேண்டும்வேண்டும், பகுத்தறியப்பிரமகெற்பவுப்பின்மா
ர்க்கம் பரிபாடைப்பேர்வகுத்துப்பாடுவேனே. (௨௬)

பாடுவேன்பிரமவுப்பின் பேர்யாதென்றாற் பாங்கானமூதற்பேர்
தான்வழலையென்பார், தேடியேசொல்லுகிறேனிரண்டாநாமந் தெ
ளிவானவண்டபிண்டஞ்செப்பலாகும், ஏடணையாமூப்புக்குமூன்றுநா
ம மிடைகலைபிங்கலைசுமுமுனையென்றாகும், வாடவேவேண்டாங்கா
ணைந்துநாம மனமொத்துப்புலத்தியனேமகிழ்ந்துகேளே. (௨௭)

மகிழ்வாகமதிபரிதிவெரிவில்லயப்பு வாகானதசநாமம் வகுக்கக்கே
ளாய், இகழ்னையந்தனித்தியமிரண்டகெற்ப மிடிவாய்வுவெளவுரிய
ரிதாரமேகம், புகழ்கோசம்பீசமிவையீனாந்தென்பார் புலத்தியனே
சோடசமாநாமஞ்சொல்வேன், இகழ்வபிரம்பூரிசுன்னங்கடுக்காய்நஞ்
சு சிகையுவர்மண்டிரிகுணசல்சலசநஞ்சே. (௨௮)

நஞ்சானபாடாணமமூரிவிந்து நாதமூவர்வெள்ளைக்கல்பூமிநாத
ம், அஞ்சாதசோடசமாநாமமாச்சு தொகையிருபத்தைந்துக்குவிவர
ங்கேளாய், வெண்சாரைகருநெல்லிவணம்பூநீர் வெடியுப்புநவமூலிமி
துனமேடம், அஞ்சாதவெடிமூடியுநகிர்ருப்பா மமாவாசைபிதமைபு
மைம்பத்தொன்றே. (௨௯)

ஒன்றானவிடமிவண்ணுன்கிரக்கொள்ளி யுயர்குயவனரக்கிகணப
திபூனுப்பு, நன்றானவிடக்கம்பியிருபத்தைஞ்சு நல்லபஞ்சிகாரணமெ
ன்றநாமமாச்சு, குன்றாதநாமமூப்பத்தாறுஞ்சொல்லக் கூற்றன்மனை
ற்பொடிமடையன்குடிபோய்விடு, வென்றனயிடர்லவணஞ் சாரிபுஷ்
டி வெடியோசையணுமிகதிர்வெளிசுயம்பே. (௩௰)

சுயம்பிலிங்கமெழுபிறப்பு விஷ்ணுவைவர் சுடர்படிகமாசிமலம்ப
ண்ணைச்சூடன், செயம்புகழ்நீரணங்க மலம்பர்சைகாமி சிங்கிபொடிபுய
ல்பரமதிலத்திற்பூடு, நயம்பெறுகண்மணிமவுனஞ் சுட்டல்பொட்டல்
நாயகமூமுப்பத்தாறுநாமங்கள், வியன்பெறுசொல்பாடைதொண்ணூ
ற்றின்பேரை விரித்தெடுத்துப்புலத்தியனேயினிச்சொல்வேனே.()

சொல்லவேதிருமேனிகன்மமந்திரஞ் சோதிவிருட்சம்படலந்
லஞ்சூக்மம், செல்லுமேகாரியங்களமேலுப்பு மின்னொளிவெண்க
டர்கொச்சிதிருசூரகாண், கல்லுமேவாசிபரிசுந்துஞ்சர்ப்பன் கண்
டி பாலேதிலங்காந்தமுந்தாண, நல்லவியன்கரும்பூனைகடலிற்பா
தியுந்தான்சொரிகறடுநண்டோடாமே. (௩

ஆருமேகுருபரமவேமஞ்சுரு மவுரியிச்சிரகோபமக்கிளியினச
டி, வாருமெபருமீனமடாபுனுகுகாவி மலேருசு வெண்காரமைநாகம்லை
ளி, தோனைகொக்கோடுதலேப்பின்ளைகன்னி ஆக்கிளைளேயானை
சோமநாதம், சாருஞ்சங்யாசிமன்னடைதொட்டிபூரஞ் சமாதிநிலை
பொடுராஞ்சங்கமாமே. (௩௩

சங்குகண்டங்கந்தரிபொன்மந்தம்வித்து சரபிசமகாமொதிசா
க்கிரம்ம், வங்குகிருபுரியட்டம்பஞ்சமித்திர மதியிரவிசேசாடசமா
தனப்பூடு, குங்குமங்கோரசனைகோமயங்குருந்துக் கொண்டறுகொ
ரசம்பூர்ணபிராசவர்க்கம், அங்குமுள்ளதாதுகத்தமூருளைதேர்க்கா
ங்கிகனிச்சுன்னமுட்டையானைக்கல்லே. (௩௪

கல்லானதேயசவுக்காரம்வியாக்கிரங் கருவிதொகைகயானதான்
றூற்றுமாசு, சொல்லானநூற்றிருபத்தைந்தின்டோச் சொல்லு
கிறேன்புகைத்தியவத்தொருப்பைபகேளு, வில்லோசையுள்ளக்கருவைந்
னக்குடக்கு விந்தைசபகலவன்விளக்குவேதைகஞ்சன், புல்லானவா
ளைக்குக்கானல்வேனல் புகைபருவகாலவிருள்போகுநாளே. (௩௫)

நானானவிந்துப்புக் கழற்கொடிக்காய் நார்த்தைதவிடமூட்டிசிறு
நாகப்பூச்சி, நானானநாகல்கட்டம்புறவினெச்சம் நாட்டுசர்க்கரைவே
கார்த்தலைக்கல்கஞ்சம், கோளானகண்சூரியஞ்சமுத்துக் கோளகப
டானைநாயுருவிகும்பம், மீனானமுகிபாடாணம்மேர்செட்டி நிர்வாண
மாக்கிராணஞ்சலசிருப்பே. (௩௬

உப்பானவைங்காயம்பசுமைபச்சை புடலுயிர்தப்பனந்தாதுகரு
வோடுழி, செப்பானபங்குக்குநாபிபிராணன் சித்திரைபங்குணிசிலசா
காலவட்டை, மெய்ப்பானதிரியுதயமந்தமேரு மேவ்விசைசதுரும்பு
ஞ்சல்மிந்துசத்ரு, துப்பானபவளமனோசிலேதுரட்டி சூரியனேபாடா
ணந்துய்யமுறுமே. (௩௭)

துய்யசத்திசிவஞ்சினக்காரஞ்சுப்ரஞ்சுந்தரிதாண்டவனீலன்சோ
தனைக்கல, ஐயமின்மினிமதனகாமரூபி படலேயணிமாலகிரிதாற்றலன்
னம், செய்யபுதாநிலம்பருதிபலந்தாமன் கொடியுமரிகுடவிகயங்கே
ய்வுகட்சம், சூப்யமாவிபிசமணிபூரம்வட்டம் கோடைகுளியாணாசக்
குளிகுண்டாமே. (௩௮)

குண்டான காரமுடிமலைக்கறுப்புக் குதிரைகெந்திப்பிரோகஞ்சோரனூர்மண், உண்டானதிம்பிளிபொன்னரிபிணங்களூத்தை புயர்பிரமனுயிரவன்பானுண்ணைப்பிள்ளை, பண்டானசவுக்கிலம்பாழ்நத்தம் பஞ்சபட்சிமிருகருவத்துப்பாரையுப்பு, வெண்டானம்போன்றகல்லுப்புக்கட்டி வீரம்பிருதுவிபூநீர்விளம்பினேனே. (௩௯)

விளம்பினவோர் நூற்றிருபத்தைந்துமாச்சு வெவ்வேறேபிரித்தெடுத்துவெளியாய்ச்சொன்னேன், தளராதேபிரமகெற்ப சுண்ணத்தோடே தாழ்வில்லாமுந்நூற்றோடிருபதாகும், இளம்பிறைநவந்துதித்துவளர்ந்திலகுமாபோ லிந்தவகைப்பொருள்களெல்லா மொன்றாக்காகும், பழங்களிந்தரசம்போலவிந்த நூலைப் பாடினேன்கருவறிந்துபார்த்திடவோ. (௪௰)

பார்த்தறிந்திந்தவகைப்பெயரையெல்லாம் பாடினார்நூல்களிலே பாவைடமார்க்கும், சேர்த்தறிந்துபாரமனுலகையாதி செப்பினவோர்சரக்கொன்றைத்திபிலிட்டு, சீற்றினதிற்கிரியையில்லையென்றேயங்கதிலைவுகெட்டுப்புத்திகெட்டுசமுங்கெட்டுச், சூத்திரமுங்காணமற் குருவில்லாமற் றுயர்க்கடலிலேவிழுந்துசுழன்றிட்டாரோ. (௪௧)

சுழன்றலையும்பாவிகட்குநாலுமுண்டோ துன்மார்க்கசீடருக்குக்குருவுமுண்டோ, உளங்களியாச்சண்டாளர்க்கிரகமுண்டோ வுப்பைவிட்டபேர்களுக்குப்பொன்னுமுண்டோ, களங்கமனமுடையோர்க்குஞானமுண்டோ கன்னியயல்கொண்டோருக்கியோகமுண்டோ, தளர்ந்தோர்க்குச்சையோகமிருப்பமுண்டோ சவுக்காரநிலையறியார்தாய்கெட்டாரோ. (௪௨)

கெட்டதென்னெனிலுலகில்வாதியெல்லாங் குருவையில்லாக்குருக்கள்சொன்னகேளிகேட்டுத், திட்டமில்லாமங்கையர்கள்தூரமான தீட்டமேபிரமகெற்பசெயநீரென்று, வட்டகையிற்றான்வாங்கி யதிலே பூர மாட்டுவாரந்தவுப்புவழலையென்பார், சுட்டபிணந்தனையெடுப்பார்தலைநாண்மைந்தன் றுந்துசவுக்காரமென்றுஞ்சோதிப்பாரோ. (௪௩)

சோதிக்கமையெடுப்பார் துயிலஞ்செய்வார் தூடியானதாம்பிரத்தையுருக்கிச்சாய்ப்பார், பேதித்துச்செம்புசற்றேபசுமையானாற் புடந்தில்வைத்துக்காணாமலுயிர்த்துச்சோர்வார், வாதிக்குங்கையாகந்தப்பிற்றென்பார் வகையெனக்குத்தெரியுமிங்கேவாருமென்பார், ஊதிக்கண்டபோனதல்லாற் காரங்காணு குப்பிருந்துவிடமறியாரு இதுதர்தாமே. (௪௪)

தானென்றபிரமவுப்புவெளியுமாச்சு சத்தமிட்டவங்குசிங்குதலைமேழாச்சு, ஊனென்றபிண்டத்திற்கல்லுப்பாச்சு துப்பிருந்தபாண்டம

ன்றேமன்னுமாச்சு, ஏனென்றரவியாலேயுருவுமாச்சு இங்கென்ற
யாலேகுருவுமாச்சு, கானென்றமாரிகடந்தமுதமாச்சு காயசித்தி
தசித்திகாணலாச்சே. (ச

காணவேசுத்தகெங்கை தீட்சைமார்க்கங் கபடமதாப்பாடிசை
தார்சித்தமெல்லாம், பூணவேசெந்நீரும்பனிநீராலே பொய்யாது
லேவிந்துபொன்னுமாகும், தானுவன்றேசடைமீதிற்றரித்தாரங்
சந்திரனைக்கையாலேதடுப்பாருண்டோ, தோணவேவிந்துக்குத
சைநீரிற் சொல்பாஷைதனைப்பிரித்துச்சொல்வேன்கேளே. (ச

சொன்னவொருசாராயத் தீநீர்களூ சுரோணிதமூலப்புள்
சோமன்செந்தேன், கன்னிருதுவமுரிமுலைபழச்சாறுருங் கல்லுரு
ண்பால்செயநீர்கவந்தங்சாக்கை, அன்னமூறுமிரவாகஞ்சுத்தகெங்
யாற்றுவெள்ளங்குதம்பையொடுகிளிஞ்சில்வத்து, வன்னியினிற்பு
சருகுவேர்வைதூமை மதிபோகப்புனலமுதமதுவெண்பாரே. (ச

மதுவாலேபுலனை திரிபுனாமேனிப்பால் வளர்கமுதைகுருதிமே
ரிநீர்தத்தம், சதுர்பெருகுசிறுநீர்பூச்சாரமூசி சத்திநவொச்சாரம்வெ
கருநீர்தண்ணீர், மதியிலுறுமிரணவநீர்பனிநீர்நாதம் பாலேயிளங்கு
திராவகங்கார்சிப்பி, உதகபடிகெற்பநீர்தாளிச்சாறு மூன்றுளிர்கு
டுங்கல்கெங்கையுப்புநீரே. (ச

உப்புமதமறுவகைநீர்தயிலஞ்சோரி யுகாரவெழுத்தகாரவெழு
தோகாரம்வண, டப்புபஞ்சதீட்சைதசமகண்டசுண்ண மைம்விரலி
தமலரொட்டிச்சாறு, செப்புசாஸ்வதிதீர்த்தம்யோகதீட்சை சிவ
சைசோடசம்ரீங்காரதூபம், இப்புவியிற்சம்பளஞ்சை யோகநாெ
டென்பர்பாஷைத்தொகையெண்பத்திஞன்கே. (ச

எண்பதிஞற்றீட்சைவிதிமுடிவில்லாம லிசைத்தாரோருத்திர
க்கிணக்கமாக, முன்பினறியாமலிதுவதுவோவென்று மூடர்கடங்க
மற்றுமுட்டிப்போட்டு, வம்புசொல்லிவாய்குழறித்தர்க்கம்பேசி ம
பிடித்துத்தெருவில்வரும்வாதப்பேய்கள், கும்புகண்டாலவர்களிட
செல்லவேண்டாங் குருமுறைக்கென்னூல்தேடிக்கூர்ந்துபாரே.

கூர்ந்துபார்முப்பதிலேகைபாகங்கள் குணமானவைம்பதிலே
ருவின்பாகம், நேர்ந்துபாரொன்பதிலேவழலைமார்க்க நிசமானநா
ற்றிலிடைநேர்பாகம், சார்ந்துபார்மதிவெண்பாத்தீட்சைபாகஞ் ச
யமாமாயிரத்திலநேகபாகம், தேர்ந்துபாரிந்நூலிற்பாஷைபாகஞ்
ப்பிளேனிந்தநூல்சிவனுரொப்பே, (ரு

நூலிலேசுத்தகெங்கைநீைாக்கேளா யுரோமருஷியைந்நூற்றி
னுக்கங்காணும், பாலெனவேசுத்தகெங்கைதன்னைப்பெற்ற பான

றுமுகநாலுகாறேனழு, மேலெல்லாம்பஞ்சவன்னங்கைதானெட்டு வி
ரல்பதினறெறுசெவ்வாய்கலைதானொன்று, கூலெனவேபத்துநாள்செ
ன்றபின்பு சுத்தகெங்கையென்றொருபெண்பெற்றிட்டாளே. (௫௨)

பெற்றிட்டபிள்ளைபிதாசந்திரனுச்சு பிறந்தவுடன்மறுநாட்டானி
றந்துபோச்சு, உற்றவுதயாதியினிற்பிறந்தபிள்ளை யுதவுமல்லாற்செ
த்தபிள்ளைக்குயிர்தானுண்டோ, இத்தனையும்பெற்றெடுத்ததாயின்
கண்ணேன வெண்பத்துநான்குயிர்க்குமிசைந்தயோனி, சித்திபெறச்சி
வசத்திபிரண்டுங்கூடிற் சிவசிவாசகலசித்தருஞ்சிக்குந்தானே. (௫௩)

சிக்குகின்றவாயின்றனுதந்தானே சிவகெங்கையாகாசத் தாறுத
ன்னணீராம், முக்கியமாய்முதற்பிறப்புச்சமுத்திரத்தின் மூத்தவளுக்
கிளையவளாமோடிகாரி, சருக்கலைபோற்கனியாச்சுபச்சைமேனிச் சந்
திரனைக்கண்டவுடன்றானேசேர்ந்தாள், கொக்கிறகுபோலுமுன்னம
சென்மத்திற் கோதைக்குக்குடியிருப்புக்கொண்டாளே. (௫௪)

கொண்டலிலேதானிருந்து சிலநாட்சென்று கொடுமையுள்ளசெ
ன்மமதாய்ப்பிறந்தாண்மண்ணில், கண்டவருங்கேட்டவருஞ்சிரிக்கலா
ச்சு கனிகுடியிருந்தவிடம்பாழாமெனறு, வண்டர்களெல்லாம்விலகி
யொதுங்கிப்போனார் மதிசிறந்தபெரியோர்கள்வணங்கினின்றார், தொ
ண்டர்களைக்கிருபைவைத்துப் பிழைக்கச்செய்து துகளிலாப்பிரணவ
மேசுயம்புநீரே. (௫௫)

நீரானகல்லுப்புநாதசுன்ன நீற்றெடுத்தாற்பிறகுநிசமாகுங்கெங்
கை, ஊறுகின்றசலந்தனிலேசிவமூன்றுசேர்ந்தா லுத்தமனேசிவப்புக்
குருவுமாச்சு, மேருவிலேயிருந்தசித்தர்சொன்னமார்க்கம்வெளியிட்டு
ச்சொல்லிவிட்டேன்விள்ளவேண்டாம், பேர்பெறவேவேண்டுமென்று
ற்சூத்திரத்தின் பிரமாணக்கருவையினிப்பேசுவேனே. (௫௬)

பேசவேபிரமாணமறிந்தோன்சித்தன் பிரமவுப்பைக்கண்டவனே
குணசிரேட்டன், வாசிதனையோடாமன்மறித்தோன்சித்தன் மாயை
தனைபுட்டவனேமவுனமுத்தன், பூசைதனையறிந்தவனேகிரியைபெற்
றோன் பூவுலகத்தோடிருந்தோன்சரியைமார்க்கன், ஊசாத்தினீர்பிரி
த்தோன்றீட்சைபெற்றோ னேகோகோஞானமெல்லாமறிந்தானே.

உலகுமுதற்சரியையோவருத்தாபத்தி யுற்றாயின்றகிரியையையதீ
சுமாகும், பெலமானயோகம்வாதம்பிராணடும் பேசுவாருவமானப்பிர
மாணத்தால், நலமானஞானமதேயதார்த்தமாகு நானகுமிந்தப்பிர
மகெற்பத்தாலேயல்லால், பலபலயோசனைசெய்துமயங்கவேண்டாம்
பரமசித்தர்மறைவாகப்பாடினாலே. (௫௮)

நாலதனிற்பெரியோர்சொல் கருத்தாற்பத்தி நோக்கமில்லாதி
ருந்தக்காற்சரியையாகும், மால்செய்யமாந்தனிலேபேயுண்டென்னும

னத்துதித்தாலேதீக்கிரியையாகும், மேலுவமைம்மைாபசுப்போலென்றல்யோகம் விசாரணையாற்பிறியும்ரசவாதவேலை, காலகருவெனக்காண்டல்பிரத்தியட்சங் கதிதருமெஞ்ஞானமெனக்காணலாமே. (௫௯)

ஆகுமேபுகைகடதனைக்கண்டுவெய்ய வக்கினியுண்டென்பதுவேயனுமானந்தான், போகுமிந்தப்பிரமாணத்தனுபவத்தைப் புகலுகிறேன்புலத்தியனே புத்தியாய்க்கேள், சோகமில்லாவக்கினியே நகாரரூபந் தூமமேயனுமானமாகும்பிண்ட,தேகமேபுகையாளுற்புகையையீன்ற தீக்காட்டமங்கென்றேதெரிந்துகொளளே. (௬௰)

தெரிந்துகொள்ளுந்தூமத்தைக்கண்டேயங்குத்தீயிருக்குமென்பதைநிச்சயித்தாற்போலும், அறிந்துவிடும்பிண்டமதேவழலையெண்ணி லப்புகைதானெருப்பாகிலதுவுமெய்யே, எழுந்தபுகையாகுமிந்தக்காயவுப்பே யெரிதுரும்புமக்கினியுமெனவென்றேபார், குளிர்ந்தபுகையக்கினியுமொன்றேயொன்று கூறினானுமானகுறிப்புத்தானே. ()

குறிப்பானயோகத்துக் குவமானத்தைக் கூறினேன்புலத்தியனேகூர்ந்துபாராய், வெறிப்பானவஸ்துவென்றேவெறுநீருக்கு மெஞ்ஞானமதியமுதவிந்துவுக்குஞ், செறிப்பாகவுவமானமொன்றுக்கொன்று செப்பினார்சாராயந்தனைக்கொளளென்றே, மறிப்பானபுதியிஞற்புகைநீருண்டு மாளாமன்மதியமுதம்வாக்காலுண்ணே. (௬௨)

உண்ணவேமவுனரசவாதயோக முத்தமனேவாணிரசவாததாது, விண்ணுறையும்யோகரசவாதத்திற்கு விந்துநாதப்பொருளைவிளம்பக்கேளு, தண்ணிறையுந்தாதுரசவாதத்திற்குச் சதுரானலவணமதேவிந்துநாதம், பண்ணரியவிரண்டிற்கும்பெரான்றும் பாடையினுவமானம்பற்றிப்பாரே. (௬௩)

பாரப்பாவிரண்டிற்கு மொருபேரிட்டுப் பாடிஞருவமானப்பாடையாலே,வாரப்பாநாதவிந்துவழலைக்கும்பேர் பவுனமென்றசிவவேயுகவாழ்க்கைக்கும்பேர், ஆரப்பாவிதையெடுத்ததிலேசொல்வா ரதையெடுத்திதிற்புகட்டியதுவாமென்பார், கூடப்பாநாதவிந்து முடித்தபேர்க்குக் கூச்சமற்றஞானமென்னும்பொருடான்வாய்க்கும்,சாரப்பாலவணவிந்துபூமிநாதந் தமையறிந்துமுடித்தவர்க்குத்தங்கமாமே. ()

தங்கமதையுண்டாக்கும்விந்துநாதஞ் சாரமென்றங்காரமென்றுந்தருமேபூமி, லங்கென்றுஞ்சிங்கென்றும்பூமிநாத மதியிரவிசுழுமுனையின்மாட்டக்காணும், திங்களென்றவுடல்சித்தேயதற்கேபூமி திருக்)கொடிக்கமாட்டாமற்செகத்துள்ளோர்கள், தங்கள்பஞ்சேந்திரியம்விந்துநாதம் சவுக்காரமென்றெண்ணித்தவறுண்டாரே. (௬௫)

தவறாமல்யோகமொடுவாதத்திற்குஞ் சமாதானமானபிரமாண ஞ்சொன்னேன், பவமானகிரியையெனுமைதீகத்தின் பாடைதனைப்பி ரித்துரைக்கப்பண்பாய்க்கேளு, கவசானமாந்தனிலேபேயுண்டென்று கைகாட்டப்பேயின்றன் கண்ணிற்கண்டாற், சிவமானமந்திரசித்தியு ண்டாமென்று சிந்திப்பதேகிரியைசெழிக்குந்தானே. ()

தானென்றசரியைக்குக் காமியார்த்தந் தருமத்திற்குறுதிமெஞ் ஞானமாமென், றீனமறுபாக்கியவான்றுருபத்ராயோ னிருவரையுஞ்சாட் சியெனவெடுத்துக்காட்டில், ஊனென்றசரியையிதுபத்தியாச்சு துத்த மனேஞானபிரதிட்டைசேரு, நானென்றவிருத்திதனிலுற்றுப்பார்த் து நல்லகட்டையென்றறிதன்ஞானமாமே. (௬௭)

ஞானமென்றபிரமாணமூலங்கண்டா னலமானதாற்குறிப்புநன் றாய்த்தோற்றும், வானமெனறயோகசித்திகாயசித்தி வாதசித்துய் மைவசமாம்வகாரத்தாலே, தியானமென்றேனுறெனறேறனெங்கேயெ ன்றேன் காயசித்திபெற்றநிசக்கருத்துளோர்க்குப், பானமென்றஞா னசித்திமுத்தியாகும் பஞ்சசுன்னக்கருவையினிப்பகருவேனே. (௬௮)

பஞ்சசுன்னவிவரம்.

பகருவேன்குக்கிடத்தின்சுன்னமொன்று பரிவானகற்கிளிஞ்சிற் சுன்னமொன்று, நிகரில்லாவெள்ளைக்கற்சுன்னமொன்று நீரானகடனு றையின்சுன்னமொன்று, சுகமானவலம்புரியின்சுன்னமொன்று தாகளி லாவைஞ்சுவகைச்சுன்னத்தாலே, தகைபெறுசீர்நாதமதைச்சுண்ணு ம்பாக்கிச் சாகரநாதஞ்சேர்க்கத்தண்ணீராமே. (௬௯)

தண்ணீராஞ்சிவகெங்கைசுத்தகெங்கை தாயானபிராணனுமேச ந்திரபானம், கண்ணீராஞ்சத்தியெனுநாதத்துள்ளே கலந்தபரப்பிர மவிந்துகலந்தானால், ஒன்றான்சுக்கிலமூங்குருவுமாச்சு ஓகோகோ தங்காரசமுதித்ததம்ம, மண்ணேறுதிபுலமுதலாவேடமாச்சு மாறுமலிந் திரன்போல்வாழ்வுண்டாச்சே. (௭௰)

சத்திதீட்சைவிவரம்.

வாழ்வானசத்திக்குத்தீட்சைமூல வகையறியச்சொல்லாதுநூல்க டோறும், தாழ்வில்லாச்சத்தியுஞ்சிற்சத்திக்குள்ளே தான்கலந்துமூ ன்செண்பகத்தானேசென்றான், கோளேதுமில்லாதநாதசுன்னங் கூடி மந்தக்சுன்னநவகடலின்மூழ்கித், தாளானபிரணவசீர்தானுமாச்சு ச வுக்காரசெயசீலைச்சாற்றினேனே. (௭௧)

சாற்றுகின்றசிற்சத்தி பஞ்சமித்திரஞ் சத்திக்குப்பின்புதித்த போகசித்தி, வேற்றுருவுபோலிருந்தாளுயிருமானுண் மேதினியோ

ர்க்குபகாரிபஞ்சமித்திரம், தோற்றுகின்றபஞ்சமித்திரந் திட்சைவிட்டாற் சுத்தகெங்கையாகாது நாதசத்தி, காற்றடிக்குங்காந்தமலர்கடலுஞ்சேர்ந்தாற் கனாகாணுவாதசித்திகைக்குள்ளாச்சே. (௭௨)

ஆச்சப்பாசிவத்திற்குத்திட்சைமார்க்க மைந்தாற்றிற்சொல்லுகிறேன்விரிவதாக, மூச்சப்பாநாதமெனுமுன்னிற்பின்னின் மூதண்டபிரணவமாஞ்செயநீர்க்குள்ளே, தோச்சப்பாவபிடேகஞ்செயயச்செய்யத் தோடமெலாம்விலகிப்பேசுயம்புமாச்சு, நீச்சப்பாகடல்கடைந்தெயமுதமாச்சு நிசமாச்சுசிவதிட்சைநினைவாய்ப்பாரே. (௭௩)

நினைவாகப்புருடனுக்குப்பெண்மேல்மோக நெரிசுரிபூங்குழன்மகட்காடவன்மேன்மோகம், கனமருவுமிருவருமேகலந்தபோது கமலமலர்வதனமோடுதிக்கும்பிள்ளை, இனிதானபிள்ளையினாலெல்லாமுண்டாமிந்தவிதமாயிருக்குந்திட்சைமார்க்கம், வனவாசமாய்த்திரியும்வேடத்தோரோ மன்னவர்க்குமங்கையர்க்கும்வயதுகேளே. (௭௪)

மங்கையெனுமுகாரசத்திநாதத்தாய்க்கு வயதுபத்துச்சந்திரன்றன்மகளுமானாள், இங்கண்முகம்போலிருப்பாள்சிறியகன்னி திரண்டபின்புகுடிலைவிட்டுத்தெருவில்வந்தாள், கங்கணத்தியென்றொருவன் காப்புமிட்டான் காலெடுத்தேகாலிகந்தைக்கிட்டான், பங்கமில்லாவயதுபத்துச்சென்றகன்னி பசிதவிர்ந்தவாதிமுகம்பார்த்திட்டாளே. ()

இட்டவொருமன்னவனையகாரவிந்தை யென்னசொல்வேன்பதினாறுவயதுமாச்சு, சுட்டகதிரோனிடத்திற்பிறந்தபாலனொருகையெனும்பெண்ணடுத்துவாழ்ந்திரன், இட்டவிதியோவவனும்வெளியேறாமலெண்ணிரண்டுமுழத்துள்ளாயிருந்துபோனான், பொட்டலென்பாரிருவர்களுமிருந்தவீடு புலத்தியனேசூத்திரத்தைப் பொருந்திட்டாரே. (௭௬)

பொருந்துகின்றகாலமெனுமீனமேடம் பூவையரும்வளர்பிறையிற்பூரிப்பானாள், இருந்துகின்றபுருடனுக்குமீனங்கிழே தேய்பிறையாம்பதினாறிற்செனிக்குங்காலம், அருந்திருந்தவிரண்டுக்குங்குணங்களுண்டாலடையாளமுண்டோராவையடக்கமுண்டு, வருந்திவிளைகின்றவொருகாலமுண்டு வனமுண்டுககருண்டுமகிழ்ந்துகேளே. (௭௭

கேளையாவளர்பிறையிற்பிரதமையொன்று கெடியானதுவிதைக ர்த்திகைமற்றொன்று, நாளையாசதுர்த்திபஞ்சமிதானென்று நலமான சஷ்டிசப்தமிதானென்று, வாளையாவஷ்டமியுநவமியொன்று வண்ட மியிவைபத்துமகத்தாந்திட்சை, ஆளப்பாதசமியிலேமுடிந்தபின்டமதுதப்பிற்சுத்தகெங்கையாகாவாறே, (௭௮

ஆகாது தேய்பிறையிற்பிரதமைதொட்டுற்ற வமாவாசைபதினைந்துக்கடுத்தநாளில, சாகாதகாலுக்குட்பிரமசெற்பந் தாண்டினுற்சிவாங்கிற்றவறுண்டேபோம், வேகாததலையன்றேவுப்புப்புப்பு மேலாகவளர்கலையேயப்பப்பப்பு, போகாதபுனலன்றேசுத்தகெங்கை பூரணமுங்காரணமும்போதிப்பேனே. (௭௯)

போதிக்குமுப்பூவேமுப்பாழாச்சு புரியட்டபூரணமுமதுவேயாச்சு, நாதிக்குமிடந்தனிலேயெழுந்தவுப்பு நன்றானகாலடியிற்சமாதியாச்சு,சாதிக்குந்தலமொன்றிற்சத்தியுப்புச் சந்திரனுஞ்சூரியனுந்தாங்கிப்பாராய், வாதிக்குமாணிடரோவறிவர்நல்ல மகாமவுனயோகியர்க்கேவாய்க்குமன்றே. (௮௰)

வாய்க்கவேசிவனுக்குப்பாலைமுல்லை வளர்குறிஞ்சிமிசைவைமூன்றும் வண்மையாகும், சேர்க்கவேசத்திக்குமருதநெய்தல் செழிப்பானதலைமென்றுசெப்பினாலும், ஏற்கவேபாலையென்றான்முதலைம்பூமி யிரண்டிற்குங்குறிஞ்சிமுல்லையிறப்பநன்று, பார்க்கவேவனதிரம்பொடிமண்பொட்டல் பங்குனியுஞ்சித்திரையும்பதிவுதானே. (௮௧)

பதிவானகரிசனிலமடுகொண்டு பருங்கடற்றண்ணீரையடுத்திருக்கலாகா, சதுரானமலையருவித்தண்ணீராகா சமரசமாவிருக்கின்றதலமேவேணடும், கதிரானபாலைநிலம்வண்டல்பொட்டால் கன்னிவனஞ்சிறுகாசாகவந்தபூமி, விதிகாணுஞ்சுக்கான்பாரிவைகள்கண்டால் விமலசதாசிவஞ்சத்திமேவும்பாரே. (௮௨)

மேவுமேகன்னிதுலாமீனமூன்றில் வேளைதிதியுச்சமொடுசமபாவத்தில, காலைதிரிபுரைபுவனைவாலைமூவர் கண்டுறுதிகாமசையோகமூட்டிப், பூவானாவிமூத்தையிந்துமூத்தை பூரகத்துமனதான்றிப்பூசைமேவித், தேவிவிந்துசிவவிந்தவிரண்டுங்கண்டு சித்தாந்தஞானமூதற்றியானஞ்செய்யே. (௮௩)

செய்யவேமறைவிருத்தியவித்தைதன்னைச் செந்தீயிலிடுவதுத்திட்டாற்பின்னும், வையகத்தின்மூலையாதுஞானமுத்தி மாதவத்தோர்க்கெய்துமரசவாதவேலை, உய்யவென்றுநற்சீடர்தமக்குச்சொன்னேனுத்தமனேநாதவிந்திறுண்மைபார்த்தே, ஐயமில்லாவுள்ளத்தோடிரண்டாங்காண்டமருளுகின்றமுறைப்படியேதெரிந்துசெய்யே

தெரிந்துகுருச்செய்கின்றகுருவின்பாகந் தினையளவுந்தப்பாதுகைபாகங்கள், தெரிந்துரைத்தபடியேநீகுருவைச்செய்து சிவயோகவாழ்க்கையிலேசித்தமாகி, விரைந்துதமக்கேதேனும்வேண்டுமென்றால் வேதையிட்டுச்செலவழித்துவிரைந்துதள்ளி, இரிதலிலாணவக்கருத்தையொடுக்கிமுத்திக் கேணியாம்யோகத்திலிருந்தேறுயே. (௮௫)

ஏறுதற்குநான்முடிவங் நூலின்பாடை யியம்புகிறேன்சித்தமதி
னியல்பையெல்லாம், ஆறுமேயானைகண்டகுருடர்போல வறியாதபிள்
ளைமாற்றறிவானெனறும், பாறுமேபசியமண்ணுந்தண்ணீரென்றும் ப
கர்கஞ்சநாதத்திறுதமென்றும், காறுமேகள்ளனைவெள்ளைநீர்ப்பங்
கல் காட்டுமென்றுமின்னம்வெகுகதைசொல்வாரே. (௮௫)

சொல்லுநெருப்பாறுமயிர்ப்பாலம்போலச் சுண்ணும்பிலேயிருக்
குஞ்சூட்சமென்று, மில்லறமேநல்லறமதாகுமென்று மறைத்தாரைக்
காத்தபள்ள மூண்டேயென்றும, வல்லமுத்துமாணிக்க நீலமென்றும்
வண்ணுறுக்கேதெரியுவ்வகாரமென்றும், வில்லோசையென்றுவீட்டுக்
குள்ளெனறும் வித்தையுள்ளதிட்டாந்தம்விளங்குநூலே. (௮௬

விளங்கும்நூல்களிலே கதையின்பாடை விவரமெலாமுரைக்க
வென்றுநம்பெருநூலல்லால், உளங்குளிரமுதற்காண்ட மொருநூற்ற
க்கு ளொடுக்கமாவெடுத்துரைத்தேதனுண்மையெல்லாம், பிளிறுகின்ற
யானைகண்டகுருடேதென்றாற் பிரணவமாமெழுதததுதிபேணிப்ப
ராய், இளங்குழந்தைமாற்றறிவானென்றசொல்லு மெனனூழிவய
பத்துமிசைநதமாதே. (௮௭

மாதுமண்ணுந்தண்ணீருமப்புமுப்பும் வகைகஞ்சநாதமென்றுஞ்
வாழைத்தாது, காதலனும்வெள்ளைகள்ளனைநீர்ப்பந்தல்காட்டுமெ
ன்றுற்பிரமகெற்பக்கல்லின்பூமி, வேதமெனுநெருப்பாறுமயிர்ப்பால
தான வேதையிட்டுலோகத்தில்வெள்ளிமூலம், சூதறியுஞ்சுண்ணும்ப
ற்சூட்சமென்றுற் சுத்தசலம்பிறப்பதற்குச்சுன்னமென்னே. (௮௯

எண்ணவேயில்லறநல்லறமென்றக்கா லிசைந்தபஞ்சாங்கமதிலே
யிசைந்தபூமி, கண்ணவேயிறைத்தவைக்காக்கும்பள்ளங் கைபாக
காண்பதற்குக்கருதானையா, வண்ணமுத்துமாணிக்கநீலமென்றல்
மூலெயழுபிறப்பானவிண்ணின்கூறு, சொன்னவகையறிவதுவேவ
ணனென்றூற் றுவைப்பதற்குவெள்ளாவிதோன்றும்பாரோ. (௯௰

தோன்றுதவில்லோசையென்றற்குந் தொகையானவீட்டுக்கு
ளுண்டேதென்றல், காணுதபிரமகெற்பக்கல்லென்றேபேர் காட்டி
ர்நூல்களிலேகாணுதென்றே, பூணுதக்கதைகளினுமவெகுவாயுண்
பொருளெல்லாமுப்பினுக்குச்சுத்திக்கல்லால், வீணுனசொல்லென
நினைக்கவேண்டாம்வெளியாகப்பாடைதனைவிண்டிட்டேனே. (௯௧

விண்டுசொல்லுஞ்சத்தமுதற்பதினெண்பாடை விளங்குகின்
வட்சரமாம்விருத்திக்கெல்லாம், பண்டுவந்தயிரெழுத்தைப் புலத்
யாகேள் பண்பானவகாரமென்றுமிகாரமென்றும், கண்டுசொலவே
காரமென்றுமெகாரமென்றுங் கருவானவொகாரமென்றுமிந்தவைந்
ம், அண்டர்பிரான்சொன்னவெழுத்தைஞ்சும்வேத மாகாரநாதத்
க்கருளிதாமே. (௯௨

அருளானவெழுத்தைந்துமில்லைவிட்டா லப்பனேபுகலாதுசத்
தமொனமும், பொருளானவட்சரமுமற்றபோது போதித்தநாலவே
தம்பொய்யாய்ப்போச்சு, தெருளானவுயிரெழுத்தான தில்லைவிட்
டாற்செத்தெழுத்தாற்காண்டம்வினைசெப்பலாகா, மருளானவெழு
த்தைந்தும்பிறப்பெயங்கெனறுன் மையந்தேனூமையெழுத் தாகுமா
றே. (௩௩)

ஆருனவூமையென்று னாறுமாச்சே யப்பனேயறிவாச்சு மயங்க
வேண்டாம், கூருனவூமையெழுத்தொன்றிலே கூசாமலஞ்செழுத்
தும்பிறக்கலாச்சு, மாருனமவுனவெழுத்தறியவென்றுன் மனமழுந்தி
விட்டக்காணமவுனந்தோன்றும், தேருனமனமன்றோபிரமவித்தாச செ
ப்புகிறேன்ஞானவழிதிரமாப்பாரே. (௩௪)

பாரப்பாவழிலைக்கேசுயிலக்கப்பாடை பாங்கானவட்சரமாம்பாடை
யோடு, கூரப்பாநாற்பாடைதேசபாடை குருமுடிக்குங்கைபாகக்கு
ருவின்பாடை, சிரப்பாபரிபாடையோகபாடை சித்தொல்லாம்பலப
லவாச்செப்பும்பாடை, சேரப்பாவிளைவெல்லாமைந்தாறுக்கு ணினை
நினையாச்சொன்னதிருவரிகண்டதாமே. (௩௫)

ஆகுமேமுதற்காண்டம்வழிலைகெங்கை யாதியிலேபிறப்புமதின்
பெயருஞ்சொன்னேன், சேகரமாவிரண்டினிலேகுருமுடிகருஞ் செய
பாகக்கைபாகத்திறத்தைச்சொன்னேன், பாகமதாமூன்றினிலேகற்ப
மூலம் பதியானயோகமதைவகுத்துச்சொன்னேன், வாகுபெறநான்
கிறைக்குஞ்ஞானசார மணிமுடிக்கும்வயனமெலாம்வழிகண்டேனே.()

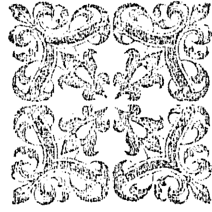
வழியானவைந்தாங்காண்டத்திறுன்னே மறைந்தபொருட்பா
டையெலாம்வகைகள்காண, தெளிவிலாக்காண்டத்திற்கருக்களெல்லா
நிகழ்த்தினேன்பல்பொருட்சொல்காண்டமென்றே, சுளுவாகக்கருவ
றியக்கடைக்காண்டத்தைச் சோதித்தாற்றேனமே தானருளெல்
லாம், வெளியாகுமிந்தஆலேஞ்சகாண்டம் வேதமெனத்தான்கருந
ம்விளம்பிறோ. (௩௭)

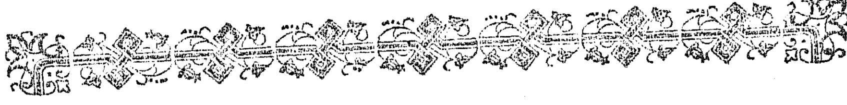
விளம்பகின்றவழிலைக்குமூலமொன்று விசையானசக்திக்கு மூல
மொன்று, அரும்பாதகும்பகயாமவுனமார்க்கந் தானமின்றயோகத்
தின்மூலமொன்று, குளம்பானகற்பத்தின்மூலமொன்று குளிகைக்கே
துஞ்சாரணைக்குமூலமொன்று, வளமெபறவேஞானத்தின் மூலமொ
ன்று வகையாறுமூலத்தின்வயனஞ்சேரே. (௩௮)

வயனமென்றவழலைதனக் குப்புமூலம் வாகானதீட்சைக்குக் கனலேமூலம், நயனமென்றயோகத்தில்வாசிமூல நல்லவொருகற்பத்தில் ரசமேமூலம், குயனமென்றகுளிகைக்குப்பாட்டுமூலங் குற்றமில்லா ஞானத்தின்மனமேமூலம், தயினமென்றவிவைகளெல்லா மென்றால் மூலஞ் சாரகாரத்துறையுந்தாக்கிப்பாரே. (௧௧)

தாக்கிப்பாரிந்தநூலைஞ்சுகாண்டந் தமைப்பார்க்கிற்சமுசயங்கடள்ளுண்டேபோம், நோக்கிப்பாரிந்தநூறனக்குச்சாட்சி யுரோமருஷியைந்நூறுநந்திநூலும், தேக்கிப்பாரிதனாலேதெளியாதுண்டோ சிவசிவாகுருதேடித்திரியவேண்டாம், பாக்கியமாநூலதனிலிரண்டாங்காண்டம் பாடுகிறேன்முதற்காண்டம்பரயாமுத்தே. (௮)

முதற்காண்டம்-முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

அகத்தியமுனிவர் அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு.

இரண்டாங்காண்டம்.

காப்பு.

முத்தணிநகையாள் வேத முதல்வியைப்பாகம்வைத்த
சுத்தமெஞ்ஞானதீபச் சுடர்ப்பெருஞ்சோதிபாதம்
நித்தமுந்தொழுதுபோற்றி நீதிசொல்பாடைநூலின்
புத்திசேரிரண்டாங்காண்டப் பொருளினைப்புகலுவேனே.

புகலுமுற்காண்டந்தன்னிற் புகட்டினேன்வழலைமார்க்கம்
செகத்துயருப்பின்றீட்சை சிதைத்தின்பேர்செப்பினேனால்
இகத்திலினமுடைஞான விருளினையெளிதினீக்கும்
பகலவன்போலுமிந்தப் பாடைநூல்பயன்பெற்றோர்க்கே. (௧)

பயனறியாதமாண்பர் படிக்கிலென்விடுக்கிலென்ன
உயிரினையடக்கிடாதார் ருளைபொருடெரிந்தாலென்ன
தயையுளகுணமிலாதார் தாட்டுகராகிலென்ன
சுயமதாமுப்பைவிட்டுச் சுட்டதோஷிக்கொப்பாவார். (௨)

ஒப்பிலாவிரண்டாங்காண்டத் துறையறிந்தவனேவாதி
தப்பிலாச்சிவயோகத்திற் றலைவனுமவனேயாகும்
இப்புவிதனிலேதேக சித்தியுமவற்கேயெய்தும்
அப்பணிசடையோன்சொன்ன னறிந்திடுமறிவுளோரே. (௩)

அரியவாம்ரசவாதத்துக் காதியாமுப்பொன்றேகாண
திரிவிதவழலைச்சுண்ணந் செய்யுநீர்த்தீட்சையொன்று
குருசெய்யுமிடைபாகத்தாற் கட்டுகைபாகமொன்றிந்
நிலையினையறிந்துளோர்க்கு நிட்டையுநிலைக்குமன்றே. (௪)

வேறு.

நிலைப்பதற்குச்சூத்திரங்களநேகமுண்டுநீணிலத்திலிந்நூல்போ
ற்கிடையாதப்பா, மலைக்குள்வளர்பெரியோனையடுத்துக்காத்து மன

முருகியின்றக்கால்வாய்க்குமிந்நூல், கலைத்தமிழிற்காப்புமுதற் கடையும்பார்க்கக் கைகாட்டுங்குருவென்னக்காணுமிந்நூல், விலைப்படுத்தியுடன்வளர்க்குஞ் சண்டாளர்க்கு விமோசனகாலஞ்சிறிது மில்லைமாதோ. (௫)

இல்லையென்றுகூறுமல்யார்க்குமைந்தா விந்நூலைச்சிவயோகிக்கீந்தனன்றோ, இல்லையென்றுசொல்லாமல்யார்க்குமைந்தா விந்நூலைச்சொற்றவருக்கீந்தனன்றோ, இல்லையென்றுகழறுமல்யார்க்குமைந்தா வெழின்ஞானமுடையோருக்கீந்தனன்றோ, இல்லையென்றுரையாமல்யார்க்குமைந்தா விந்நூலைப்புண்ணியருக்கீந்தனன்றோ. (௬)

நன்றானபிரமகெற்பக்கல்லின்மார்க்க நாட்டினேன்பாடையிலுண்முதற்காண்டத்தில், இன்றுண்டோவுலகத்திலவாதியெல்லா மிந்தவித்தைகண்டறிவாரில்லையில்லை, அன்றேடாவீசனெனக்குரைத்தவுண்மையப்பவிவ்விரண்டாங் காண்டத்திற்சொலவேனே, குன்றனவறிவுடையபுத்தியாகேள குருமுறைக்குவழலைதனைக்கூறுவேனே. (௭)

வழலை.

கூறுவேன்வழலையிலேநாலுசாதி கூசாமன்முடித்துவைத்தார் சித்தரெல்லாம், தேறுவாயந்தந்தவகையாதென்றாற் சிறுநீராற்காச்சுகின்றவழலையொன்று, பேறுபெறச்சுண்ணும்புமுவருங்கூட்டிப்பிசகாமற்காச்சுகின்றவழலையொன்று, நாறுகின்றசயிந்தவணங்களகூட்டி நலமாகக்காச்சுகின்றவழலையொன்றே. (௮)

ஒன்றானகளியுவர்மண்வீரம்வெள்ளையுள்ளபடிகாச்சுகின்றவழலையொன்றே, என்றானவென்மகனேவேம்புபுன்கி னெண்ணெயிட்டுச்செய்திவாரிந்தநாளகும், நன்றேதுமில்லையிதசவுக்காரத்து ளடுக்குள்ளாசவாதிகுன்னஞ்செய்து, குன்றுதசரக்குகளைப்பொதிந்துசுட்டுக் குணமில்லாவகைகளெக்குறையாவாரே. (௯)

குறைபட்டுப்போகாமலிந்நூலிற் கூறுகிறேன்வழலையினுற்பத்திப்பைமைந்தா, நிறைவானாவிமதியுமக்கினியுமன்று நின்றவகலண்டத்திற்பிரமனித்தாய், மறைவானமூன்றும்இலகமாச்சு வாயுவங்கியப்புமன்றேமகத்தாம்விந்தே, உறுகதிர்முச்சுடரொடுத்திரர்த்தாவாவி யோகவிதின்றபிரமசித்திவுண்மைமன்றே. (௰)

சாதிவெடியுப்பின்பிறப்பு.

உண்மையாமக்கினியினுறுகோபத்தா லுற்றாவிமதியிரண்டுஞ் சையோகித்து, திண்மையாம்விந்துவெனுமழையுண்டாகித் தாவரிமுதலெழுதோற்றச் சார்புண்டாகி, வண்மையாமுறுபஞ்சேந்திரியங்களாகி வந்ததாற்பிரமமெனுமாயக்கூத்து, வெண்மையாம்விசும்பாலேவிடமுண்டாகி மேகசலத்தாற்பிறந்தவெடியுப்பன்றே. (௰௧)

வெடியுப்புச்சுத்தாவிடீசமாச்சு வெருட்டினுரிகைத்தானேமூடி-
வாமென்றே, இடியுப்போவிருந்தவிடஞ்சொல்லாமற்று ளிணங்களுப்
பைச்சிவமென்றேயிசைந்தேசொன்னார், அடியுப்புநிலவுப்பென்றறிய
மாட்டா ரபித்தவுப்பைச்சிவமென்றேயறியமாட்டார், குடியுப்புப்பா
றையுப்பென்றறியமாட்டார் கோடானகோடியுப்புக்கூறுவாரோ. ()

கூறுவார்முதல்வழலைநிலவுப்பாச்சு குறித்தறியவேண்டுமெனிற்
பூமிநாதம், மாறுவார்காச்சுவார்வழலைசெய்வார் மதியுப்புப்பிண்டமெ
ன்பாராயினுதம், தேறுவாரிவர்தாமேசிவமாமென்று செப்பியுந்தாமறி
யாக்காற்றிறந்துசொல்வேன், பேறுபெறநிலவுப்பேபூநீறென்று பேரி (௰௩)
ட்டவகைபிரித்துப்பேசுவேனே.

பேசுவேன்பூவென்ப தயனுமாச்சு பெரிதானநீறென்ப தறைமா
லாச்சு, வீசுகிறேன்மாறுனேயீசனுனா வேதனெனும்பிரமனேசத்தி
யானன், ஊசாத்தாக்கடுத்திருந்தவுப்பேயீச னுப்புக்குமேலிருந்தம
ண்ணேசத்தி, தாசியர்க்குமணணனேறுவளையலாசசு சத்தியைவிட் (௰௪)
டகன்றவுப்புத்தானேபோச்சே.

போச்சப்பாவீசனுப்புத்தண்ணீராச்சு பூத்தசுன்னஞ்சத்தியன்
றேமண்ணேயாச்சு, தேச்சப்பாவிழிகுலத்திற்பிறந்தவீச னிதனலே
சத்திக்குளடக்கமானன், வாச்சுதப்பாகாறலையாய்த் தலையேகாலாய்
மாறினின்றபடியாலேமறைத்தார்நூலில், பேசசப்பாநாதமென்று மடி (௰௫)
யாமென்றும் பிண்டவுவர்சத்தியென்றும்பேசினுரோ.

பேசாதபூவழலைபிரமகெற்பம் பின்னையொன்றுமில்லைநிலவுப்பே
யீசன், கூசாதேமுடிதலையென்றிதற்குப்போரங் கொண்டன்மதியுப்
பென்றுங்கூறலாகும், பூசாரமறியாக்காலீசனுப்புப் பொருந்தாதுமு
தல்வழலைபொய்யாய்ப்போகும், ஆசாரக்கள்ளருக்குப்பேசவேண்டா (௰௬)
மாதித்தனுப்பையுனக்கறையக்கேளே.

அறையக்கேள்பொட்டிலுப்புவெடியுப்பையா வரகராகடைசிபெ
ன்றவழலையாகும், பறியக்கேண்மண்ணெடுத்துச்சலத்தான்மூட்டிப்ப
க்குவத்திறைற்பிறக்குங்கம்பியுப்பே, யுறையச்செந்திக்கண்டாற் பிடித்
துவெந்தே யொடிந்தக்காற்சிவமென்றுமூனைப்பாரையா, மூறையாக்
கேளீசனுக்குமாணமூண்டோ மோசமூண்டோவிணங்களெவகு மூன் (௰௭)
க்கனுமே.

மூர்க்கமூள்ளாவிவிக்குமதியின்னிந்து மூன்றுபங்குமிரண்டுபங்
குமாகக்கூட்டித், தீர்க்கமாமிணங்கியெனும்பெயருமாச்சு சிவசிவாவெ
ண்ணெய்குடித் திருக்குமுப்பு; மார்க்கமாயகனிக்கு மோரம்போல
மாமிசத்தின்கருவைவிட்டான்மாளாதப்புப், பார்க்கவேகாலுககுமுடி (௰௮)
யென்றேபேர் பரிதிவிந்துமதிவிந்துபாரொன்றுச்சே.

பாஷையுப்பு.

பாரப்பாஷிகவுப்புவெடியுப்புக்குப் பாஷையென்னவொன்றலலாலிரண்டுமுண்டோ, கோப்பாவடியென்றுமுடிதானென்று கிளைகிளையாய்ச்சொன்ன திருற்பலவேனாண்டு, கூடப்பாவடுப்பிலிட்டெரியுத்தியிற் கொள்ளியிலேசுடர்க்கொள்ளிகுறுக்கேயுண்டோ, சிரப்பாமூன்பினருச்சொல்லுநூல்க டிரிவிதமாமுப்பினது தீர்க்கந்தானே. (௰௯)

தீர்க்கமாய்வெடியுப்பேசிவனுப்பாகுஞ் சிலநாளிற்சித்தியென்று செப்பலாகும், மார்க்கமாய்ச்சொன்னதல்லாலுப்பின்மார்க்கம் வகையறுத்துச்சொல்லாதவகையேதென்றால், மூர்க்கமுள்ள சித்தனொன்மேற் கோபஞ்செய்வார் முடிவைத்தேனிதனைலேமுன்பின்னாகப், பார்க்கின்றபிள்ளையறிவுடையனாற் பதறாமனான்முழுதும்பார்ப்பன்றானே. (

தானான பாஷையுப்பைச்சொல்லவென்றாற் சமுத்திரத்திற்பாஷையிலேதானுண்டாகும், வானானகல்லுப்பென்றிதற்குப்பேராம் வாரியென்றுமப்பென்றுமதற்குப்பேராம், தேனானசிவசன்னியென்றும்பேராஞ் செப்பரியகெங்கையென்றுமதற்குப்பேராம், ஊனான திராபோகமென்றும்போர முத்தியிலேபாஷையினில்வளரும்பாரே. (௨௧)

வளருகின்றவுகாரவுப்புச்சிறுநீருப்பு வகாரவுப்புத்திளையினுப்புவத்துப்பைய, துளிரானசுத்தசலதிட்சையுப்புத் தொழின்முடிக்குஞ் சினவுப்புச்சத்தியுப்புத், தெளிவானகடன்மதிக்கத்திரண்டவுப்புச் செய்யதிமதுரவுப்புச்செந்தியுப்புக், களியாதகளியுப்புக்கரியினுப்புக் கண்டெபாராதித்தன்கட்டுமுப்பே. (௨௨)

கட்டுகின்றவஞ்சியுப்பீசனென்றுங் காட்டினார்முடியுப்புக்காணொன்றும், விட்டசுழியகாரமென்றுமையானையா மேனிவிந்துநாதமதைத வினவலாமோ, பொட்டவென்றவூசரத்துக்குள்ளேயீசன புதையுண்டுபோனதேசமாதியாக, ஒட்டுகின்றசிவசத்தியிரண்டுபேரு மோரிடத்திற்குடியிருந்தாருற்றுப்பாரே. (௨௩)

உற்றுப்பார்சிவமிருந்தபூமிதன்னி லொருபூண்டுமுளையாதேயுவருப்பாலே, அற்றுப்போமருதநிலமயானருத்திர னவனுடனேசத்தியடுத்திருந்ததாலே, முத்துப்போற்கொஞ்சம்விஞ்சச் சலமுண்டாச்சு-மூழுமோசமில்லாமற்பச்சமையாச்சு, சித்திக்கும்பசய்தமண்ணுந் தண்ணீர்கண்டாற் சிவனுப்புநிலமுவராந்தெளிந்துபாரே. (௨௪)

பாரப்பாவீசனுப்பைக்காணவென்றாற் பனிக்காலஞ்சுடிவிட்டுப்பார்க்கவேண்டும், ஊரப்பாவெளுக்கின்றவண்ணானுப்பாலொருமுழமோவிருமுழமோவுயரந்தானோ, வாரப்பாபக்கமோபூமியுள்ளோ மாலையுச்சிகாலையோமதியோவெய்யோ, ஆரப்பாவாகாச வுப்பைக்காண்பாராறாலுமூசரத்தையடுத்துக்காணே. (௨௫)

அடித்தூக்காண்மாகெடாங்குளியின்மட்டு மமாவாசைமுன்னேநெகி ன்றும்பாராய், தொடுத்துப்பார்நிலைப்புக்குறாய்ப்பூக்குந் தோன் றுகின்றநாட்டனிலேமைமூழுமாக, தெடுத்துப்பார்சுளிச்சிகொண்டெ ழுமப்பூவி வில்லறத்திலீசன்விந்தைச்சைசேயோகிந்து, வடித்துவுளச்தி திகவளிகரித்து வந்துநன்னிலைப்பின்மகிமைதானே. (௨௬)

மகிமையாமூசாமூ மீசனுப்பை வாங்குமுன்னேயதிகமாகு மைசை யோகத்தால், பகையானசத்திகுடிமாவிழுத்தினா பாடினகாரண தெசெ ய்யப்படிசமூன்றி, யுசமூடிவுநமக்கென்றவீசனுப்பை யட்கொள்ளமா ட்டாதேயூசரந்தான், வகையானமகுஉணிறவன்னபெல்லாம் வருஞ்ச த்தவெண்மைநிறம்வாங்கிப்போமே. (௨௭)

வாங்கிப்போமூசாத்தில்வெண்மையிக்கிலே மந்தசனுக்குச்சிவக்கின் றயார்க்குமில்லே, ஏங்குகின்றதீயிலிட்டுகறுத்துப்போகு மிந்தவகைவா திகள்கண்டெடுக்கமாட்டார், நீங்கிப்போகாதபடியீசன்விந்தை நிலவு ப்பைபக்கிருகித்தாகிற்கும்பூநீர், பாங்கிககாலகேயல்செய்கோனுப்பூவே றேய்ப் பண்ணுநோனந்தவுப்புப்பாழதாமே. (௨௮)

பாழென்றுசொன்னதென்ன புலத்தியாகேள் பாமகிலனுப்புமங் கேகைத்திடாது, வாவென்றசுண்ணமடிகாரசார மண்ணென்றேநிலவு ப்பினமருவிக்கொளனும், கோவென்றசலப்பிவாருகைக்குளவைப்பா ர் கொடுங்காரந்தாணடங்கிக்கொடியவைகப்பாம், தாவென்றவுப்பையெ டுத்தொன்றாக்கிலே தணைணிரின்மண்கலந்தாற்றுழ்வுதானே. (௨௯)

தாழ்வில்லாப்பூநீரைச்சுண்ணமென்று சாற்றுவார்தமைழகளிலேதா னேபூட்டி, வாழ்வுபெறச்சலமெடுத்துவேதைபார்ப்பார் மைந்தனேய திருவேலைவன்னமிலலை, தாழ்விலாச்சத்தியுவர்சாரத்தெண்ணெய் தான் கலந்துகிளைசுண்ணந்தணிந்துபோச்சு, நாளிலேகிளைவுப்பைபச்சத்தியுண் டு நாரிமருந்தேதெரிதாய்நடப்புமாச்சே. (௩௰)

நடப்பானசத்தியெனுஞ்சாரம்விந்தி நற்கினுற்காரமன்றோநா ட்டமாச்சு, குடிப்பானசாரத்தைதயுண்டசாரங் குன்றுணமுமாதியன் றேதவறிப்போச்சு, அடைப்பானகானகத்திற்புலியுங்கண்டே யப்பு லியாற்கானகமூமழிந்தாற்போல,உடற்போருவுயிர்நிலையாவாறுபோ ல வோகோகோகாரசாரங்கள்போச்சே. (௩௧)

போச்சென்றுமலையாதேசத்திசாரம் புட்டிக்குநாளையிலே பூண் டொரு, வாய்ச்சுடுதன்றுகட்டனீகைக்கவிழ்ந்துமேகம் வாங்குகின்றதன் மைபோல்வாங்கும்பூநீர், நீச்சென்றுஞ்சிலனுப்பைபச்சத்தியுப்பை நி ரைவாகவெவ்வேறாப்பிரித்துவாங்கி, ஆச்சென்றேயந்தவகையுபாயமெ ல்லா மைமந்தாங்காணடத்துரைப்பேனறிந்துகொள்ளோ. (௩௨)

கொள்ளப்பாகடைசியையஞ்சாங்காண்டத்துள்ளே கோள்சிறிது மில்லாமற்பிரித்துரைத்தேன், எள்ளற்கதவுறமற்சொல்லினோறு லீசனுப்பைபெடுக்கின்றவியல்பையெல்லாம், தளளற்கானசொன்னபடி மேலீயுஞ் சாதித்துக்கற்சுண்ணத்தொழிலைப்பாரு, கொளளற்சமரற வெல்லாமுப்பேயல்ல கூறுகின்றமதிவெண்பாநாலும்பாரே. (௩௩)

கல்லுப்பறிதல்.

நாறுனவுரோமருஷியைந்நூறும்பார் நுணுக்கமதிலறியவென்று லிந்நூல்பாராய், சாறுனமுப்பதிலேகைபாகங்கள சவுமியமாஞ்சாகரத்திற்காலைப்பாராய், பேறுனவின்னுமறற்நூல்களெல்லாம் பேசாது கருக்குருவும்பிடித்தாகன்றாய்த், தேறுதுசிவவுப்புத்திறந்திடாதுசெய்பாகங்கைபாகஞ்செப்பிடாதே. (௩௪)

செப்பினேனுப்பினுட்செய்கையெல்லாஞ் சிவவுப்பேறுதலைஞ்சேரச்சொன்னேன, உப்பெல்லாம்கழலையென்று சித்தர்சொன்னதோரகோகோகிலவுப்புத்தானுமொன்று, தப்பில்லாக்கல்லுப்புத் தானுமொன்று சாரமெனும்பூரமாம்வெடியுப்பொன்றெ, அப்பனேயிவைகளெல்லாயாதியுப்பா மவையுடனேசிவவுப்பாம்தாவுமொன்றே. (௩௫)

அதுவென்னசிவசுன்னமாகாசத்தை யடக்கினதெப்பதற்கரிதாமென்று; விதியுடனேசொன்னக்காலைத்திடாரோ மேதினியிற்சித்துவித்தாரமென்றே, உதவிசெய்வார்தங்களைப்போ றானுண்டாக்கியொளித்திட்டாரொன்றுனவுப்பைத்தானே. (௩௬)

ஒன்றுனவுப்பொன்றுதீட்சையொன்றென் றுரைத்தாரேபரிபாஷைக்குட்புதைத்தே, எண்ணாயிரத்திரட்டிதிருமந்திரத்தை யிருநூறுதிருமூலர்பாடிவைத்தார், வண்ணான்றனுப்பை வெளியாகச்சொன்னான் மறுவிலொருதிலைமறைவாயுரைத்தார்சித்தர், சுண்ணாம்பைச்சுத்திசெய்யநீருஞ்சொன்னார் சுத்தவுப்பையெடுக்கும்வகை சொல்லிடாதே. (௩௭)

சொல்சட்டைமுனிவரிருநூற்றிற்றீட்சை தோன்றுமென்றுகிழித்தாரோதோடந்தோடம், வல்லவராற்றீட்சைகிழிபட்டபோதே மற்றவர்களசொல்வதற்கு வாயுண்டாமோ, சொல்லுமகாபாக்கியந்தான் கொங்கணன்றான் செப்புகின்றநூலெல்லாமுப்பேயென்றால், வெல்லரிதாகந்திரிகண் டொருமூந்நூற்றில் வெருட்டினார்மிகச்சற்று மின்னினாரோ. (௩௮)

மின்னினார்மச்சமுனிநூன்மறைப்பு வெட்டவெளிசவுக்காரமென்றேசொன்னார், தன்னிமைபோற்போகருமேகாரசாரந் தானென்றபேசினார்தப்பில்லாமல், கன்னன்மொழிச்சிறுபிள்ளைச்சந்தார்தாங் களிச்

சுன்னமென்றுசொல்லிக் காட்டிவைத்தார், பின்னுமற்றசித்தரெல்லாம் வழலையென்று பேசினார்பரிபாஷைப்பேதத்தாலே. (௩௯)

பேதத்தைக்காண்பதென்றே கற்சுண்ணம்பைப் பெரியசத்து வாகநின்றனைப்பிரிப்பதென்றே, தாதுற்றமஞ்சாரந் தன்னிற்றுக்கிச் சமுத்திரமாஞ்சிவகெங்கைசார்வதென்றே, குருத்தையணியாக்கியே மயிசஞ் சூட்டியெருஞ்ருவாகித்தொயில்லைம்பொன், வாதத்தைக் காண்பதென்றேகாயசித்தி வாகாகச்செய்வதென்றேவயசுநாறே. ()

நூறானவயசதிலே யைம்பதாண்டு நோக்கமில்லா நித்திரைக்கு ஒளிக்கப்போகும், கூறான்பாலர்மூதற்பதினாறுண்டு கொள்வார்க் கஃதறிவில்லாப்பருவமாகும், நேரானமூப்பதுநான்காமாண்டு, நிறைந்தவர்க்குச்சுகதுக்கந்தனைப்போகோடி பேறானவிதிசெலந்த நூலைப் பார்ப்பீர், பேய்மக்காண்ஞானகுருபின்செல்வீரோ. (௪௧)

பின்சென்றுநிழல்போலத்தொடர்ந்துகாத்துப் பேசாதமவுனமாக சியத்தைத்தேளும், முன்சொன்னவழலையுப்பைப்பிறகேகேளு மூலவிந்துவாசியின்றன்முடிவைக்கேளும், தனசெயல்விட்டுஞ்செயலிற்றனிதுநிலைஞ் சாத்திரமாங்குப்பைகளைத்தள்ளிப்போடும், என்சொல்லுமைந்நாறு மிணங்கிப்பாரு மிணக்கமறிந்திணங்கியிரு மிகத்திறற்றேனே. (௪௨)

இகத்திலுற்றமுடியுப்பைபெருக்குமார்க்க மௌனவுஞ்சொல்லாமற்சித்தரெல்லாம், மகத்துவமாம்வழலைநிலவுப்பேயென்று வழுத்தினார்சவுக்கார வைப்புமார்க்கம், சுகயதாச்சிவசுன்ன நிலவுப்புக்குட்டோற்றமதனாலதனைச்சத்தியாகப், பகுத்துசிப்பியண்டநீர்தேசிபூசி பலபலவாஞ்செயநீற்பாடந்தானே. (௪௩)

பாடமென்னப்புடமெரிப்புச் சுண்ணம்புக்கல் பாய்ச்சியேநீர்விடுதல்சுடரில்வாட்டல், நடமென்னவிதுசவுக்காரத்தி லெண்ணெய் ககுரும்படிமுடித்தெடுப்பார்சுன்னம், நாடுகின்றசுன்னத்தா லுப்பைக்கட்டி நன்றானதாளகங்கல்வங்கங்கட்டி, ஆடுகின்றபடிசேர்த்துச் சிந்தூரித்தேயாறேறெழட்டொன்பதுமாற்றுடுவாரோ. (௪௪)

மாற்றுகுமிந்தமட்டில் காணவென்றால் வழலையுப்புநிசமாகவைத்தானுண்டு, காற்றானவழலைசவுக்காரத்தனைக் கந்தலகந்தலாப்பிரித்துக்கட்டாச்சொன்னார், கூற்றானமன்னனுக்குந்தன்னவீருக்கும் குடித்தவெண்ணெய்க்காமற்றுனிர்ச்சியீந்தார், பார்த்தாவதொன்றுமில்லை வண்ணானுக்குப் பழந்திலைவெளுப்பதற்காப்படித்திட்டாரோ. (௪௫)

பரங்கிசவுக்காரம்.

படித்திட்டவுலகத்தார்மகாஜனத்தார் பரங்கிசெய்தசவுக்காரம் பண்பனமுமால், அடித்திட்டநிலவுப்பைக்குறுக்கிப்போட்டான் சார மதில்வெடியுப்பைத்தள்ளிப்போட்டான், வெடித்திட்டகல்லுப்பைக் குளிரப்போட்டான் வீறுனகற்சுண்ணமிகவும்போட்டான், எடுத்தி ட்டவெண்ணெய்த்தைமிதக்கவிட்டா னென்னசொல்வே னுண்மையி கவெடுப்பாச்செய்தான், மடித்திட்டபுத்தியினுன் மயங்கிப்போனான் மாறுட்டமாச்சுதிந்தவழலைதானே. (௬௬)

வழலைமுறைவரிசையாய்ச்செய்தாலுந்தான் மக்களேதங்கம்விட் டால்வண்ணமில்லை, விளைவென்னுஞ்சொன்னதென்னவாகாதித்தின் விந் தென்றவீசனுப்பைவிட்டதாலே, தொழின்முறையாய் முடித்துவை த்தவழலையையா சொர்ன்னமன்னாற்சொர்ணமூன்றுசெயம்பேயானுன், பழமென்றாசனையடாவீசன்விந்து பட்டவிடந்தொட்டவிடம் பசும் பொன்னுமே. (௬௭)

பசும்பொன்னேமாற்றுதிகமாணியிலே பருதிறலுாழிகண்ட பர மனுவீர், விசும்பென்றவகாசவுப்புப்போயின் வெடியுப்புநிலவுப்பும்வீ றுமையா, நிசமாகச்சொல்லவில்லைசவுக்காரத்தி னெடுநாளாய்நிருழை த்துநின்றுலும்மே, நசைமிரசம்வேதையிடமுடியாதையா நல்லபுத்தி யுங்களுக்காநான்சொன்னேனே. (௬௮)

நான்சொன்னேனென்றெண்ணிவிடவேவேண்டா நந்திசருநோ மருஷிமைந்தரும்பார், வான்சேர்ந்தவுப்பெடுக்கவகையைச்சொன்னு ன் மறந்திகொண்டுமெய்யதுதானென்னேயுப்பில், தானசொன்னபடிகு விந்துநீதான்பார்த்தாற் சாண்வயிறுவளர்ப்பதலாற்றமைவிட்டாது, ஏன்சொன்னேனிவ்வளவும்புலத்தியாவல் வியமனைக்கொண்டிறங்காநு மிருக்கவன்றே. (௬௯)

இருக்கவன்றேபிரமவித்துச் சிவமாஞ்சுன்ன மெடுங்களென்றே பாடிவைத்தேன்கடைக்காண்டத்தில், குருக்கொளொருபுத்தியுனக் கிருக்குமாகிற் கூற்றென்னுஞ்சமுசாரவலைக்குட்பட்டுப், பெருக்கமா யுண்டுடுத்துச்சாதற்கேது பிரமையுளைத்தொடராமற்பேசக்கேளு, தி ருக்கொளுயர்தாதுவன்ன வழலைப்போக்குத் தனையுணாப்பேணதைய றிந்துநீசெய்வாயே. (௭௰)

செய்யவேவழலைவிட்டோன் றுருசுகாணுன் செயமானதுருசுவி ட்டோன்பொன்னைக்காணுன், மெய்யானவேமப்பால்விட்டானுனல்வீ றுதந்துதமுதற்பாடாணங்கள், சையோகரசபிசின்லாவேதை சா தகமாகொண்டறுமுதலைஞ்சுகாணும், கையாரப்புடத்தில்வைக்கப்புகை வதன்மிக் காரியம்போலஇலகழன்றுபோமே. (௭௧)

பூநீர்த்திட்சை.

கழன்றுபோகாதபடிவழலைமார்க்கங் காட்டுகிறேன்கற்கூன்னம்ப
டிதானென்று, தழைக்தோங்கும்படி நல்லவுமுரியேட்டிற் றனைத்
தூக்கலக்கிவைப்பாய்தாழ்வில்லாமல், குழைந்துபோகாதபடி தெளி
வைவாங்கிக் கொட்டப்பாதிட்சைசெய்தபுட்பமெட்டும், மூழன்றுபோ
காமலேகலக்கிக்கொண்டே யுத்தமனேசெயும்வகையை யுரைக்கக்கே
ளே. (ருஉ)

கேளப்பாமேலானதிட்சையுப்புக் கிரமந்தாப்படியிட்டுக்கிண்டிப்
போடு, ஆளப்பாதிட்சையென்னவென்பாயாகு லறைகடலினுப்பன்
றோவாயினுதம், தாளப்பாகடைவதுபங்குனியின்மட்டுந் துரிதமாா
வியில்வைக்கவுப்பேயாகும், ஆளப்பாவுப்பெடுத்துக்கிழிப்பார்த்தேய
டியினடுவெடியுப்புமுடிமேல்வையே. (ருங)

வெடியுப்புத்திட்சை.

மேலானமுடியிலேஞ்சுபலமேயாகு மிச்சமதாவடியிலேபலந்தா
னெட்டுக், கோளானநடுவிணங்கன்படிதானென்று கொட்டப்பாசமா
கியிலேயிட்டுமூடி, தூலானமேன்மூடிசீலைசெய்து தூறெருவிற்புடம்
போடநீற்றுப்போகும், மாலானவண்டநீரிட்டேயாட்டி மகத்தானசி
லைசெய்துபுடத்திற்போடே. (ருச)

புடம்போட்டேயாறினபி னெடுத்துக்கொண்டு புதியவோாமுரி
யிலேகரைந்துக்காச்சித், திடம்பெற்றுக்கம்பியதாய்க் கட்டிப்போகு
ந் செயவுப்பிலைப்படிதான்றூக்கிக்கொண்டு, குடநிறைந்தவெண்
ணேயாரையாழாக்கிற் குழையவேகலக்கிநன்றா வரைத்துக்கொண்
டு, தலங்காட்டும்வேகாதவழலைசீரைத் தான்காச்சிவிட்டிடுவாய்தாழ்
விலலாதே. (ருரு)

இல்லாமற்போகாதேயென்னையுப்பை யெரித்துமெல்லக்காச்சி
டவேயிருக்கும்பாராய், உல்லாசமாகவேயண்டம்போல வுருட்டியேச
விழுகத்திலுனைப்போட்டே, எல்லாருமிந்தமுறைபாடமாட்டா ரிந்
தன்றோவிசனுப்புக்கீடாய்ச்சொன்னேன், வல்லவைராமச்சர்கொங்கணர்
தாஞ்சொன்ன வழலையிந்தமுறையில்லைமகிழ்ந்துபாரே. (ருசா)

சவுக்காரம்.

பாரப்பாவிப்படியேசவுக்காரத்தைப் பாடாமன்மறைத்தாரேவ
ழலைமார்க்கம், நீரப்பாநிலவுப்பேவழலைக்காதி நிற்றிறைற்றுருசைமு
ந்திக்கொல்லுங்கொல்லும், பேரப்பாதுருசாலேகுதங்கட்டும் பேய்ம

க்கொள்ளுமத்தாற்றங்கீறும், தாரப்பாதங்கமிட்டசெந்தூரத்தைத்தா
க்கிறுமேலுந்தசாவுக்குப்பாதன்றே. (௩௭)

துப்பாயல்வழிசைவுக்காரசுன்னத்து சமூசடங்களில்லாமல் வெளி
யாச்சொல்லேன், மெய்ப்பானதும்பிடிக்கற்சுன்னமார்க்கம் விள்ளாதே
மறைத்தார்சித்தரெல்லாம், அப்பாகேள்கிளிஞ்சிலென்றுமைதன்
னை யடைவாகச்சுத்திசெய்யும்வகையாதென்றால், உப்பானவுருட
னேகற்சுண்ணும்மைப் புணர்வாகத்தண்ணீரிற்கலக்கிக்கொள்ளே. ( )

கிளிஞ்சிற்சுண்ணம்.

கலக்கியதிலூமையிட்டெரிப்பாய்நீயே கன்மஷங்களொருசிறிதங்
காணுதேதாடும், வலுக்கமுத்துவீரமுடன்சீனத்துடன் வளருறவே
கலாச்சாரங்கலூப்போடு, பெலக்கவேவகைவகைக்கோர்பலமதாகப்
பிசகாமறகிளிஞ்சிலேந்துபலந்தானையா, இலக்கமுள்ளவண்டநீரொருக்
கம்பாலின் றெளிவுவிட்டுமுன்மருந்தைத்திடமாவாட்டே. (௩௯)

ஆட்டியேசிப்பிக்குமேலுங்கீழு மப்பிப்பின்றாறெருவிற் புடத்
தைப்போடு, நீட்டியவோர்சுன்னமுமாமந்தீற்றை நிறைவாகவெண்க
ருவாலைத்தேயூது, காட்டியேகடுஞ்சுன்னமாகக்கட்டு நாலாறுதின
மறைத்துப்புடத்திற்போடு, தாட்டிகமாக்கடுஞ்சுன்னஞ்சிப்பியாச்சு
தாதுகமாவின்றுமொருசுன்னஞ்சொல்வேன், கூட்டிடவேயண்டங்க
ளைந்துவாங்கிக் குணமானபிங்காண்பாத்திரத்துள்வைத்தே. (௪௰)

வைத்தவுடன்பழச்சாறு படிதானென்று வாகாகமூழ்கவிட்டுத்
தினிற்றாய்மை, பெற்றகமிங்காரசீனம்பிரண்டும் பொடிசெய்தேபோகி
ட்டுப்பழச்சாறேறு, குற்றமில்லாக்கடுவெயிலிலேழுநாள்வை கூசாம
லண்டமொழுருசிச்சாற்றில், அத்தமெனவுறைந்திருக்குமெடுத்துக
கொண்டேயண்டத்தின்சவ்வெல்லாமறுத்துப்போடே. (௪௧)

அறுத்தபின்புமூன்றுநாள்ரவியிலிட்டே யப்பனேயண்டத்தினி
லுதன்னை, மறுத்துவிர்ந்தகல்வமதிலிட்டேநன்றாய் வளமானவெருக்க
ம்பால்வார்த்தேயாட்டி, குறிக்குமொருசாமமட்டு மனைத்தெடுத்தேதெ
ணமாகவில்லைசெய்து ரவியிறபோடு, செறித்தபின்புமேன்மூடிச்சீ
லைசெய்து சிறுபிள்ளாகையம்பதெருப்புடத்தைப்போடே. (௪௨)

போட்டதனையாறியபின் பெடுத்துக்கொண்டு புகல்பத்துக்கொ
ள்ளுகவீரங்கூட்டி, நாட்டமுடன்வெண்கருவாலைத்துவில்லை நல்லி
ரவிதனிற்காயிற்புடத்தினீறும், தேட்டமுடனெண்பதெருப்புடத்தி
லேயா சிவெசிவாகடுஞ்சுன்னமண்டந்தானும், கூட்டிவிடுமூழ்ப்பிப்பிச்சு
ன்னத்தோடு கூர்மையுடனிச்சுன்னங்கூடச்சேரே. (௪௩)

சேரப்பாவிச்சுண்ணந்தனக்குநேராந் திடமானநவாச்சாரஞ்சே
ர்த்தேயாட்டில், கூரப்பாகெட்டடங்கிப்பனிநீராகுங் கோபமெனுஞ்
சிப்பிநீர்கொடுஞ்சாறுக்கு, வீரப்பாவண்டவுபரசத்தினாதி வெடியுப்
பைக்கட்டுதற்குவிந்தாமிந்நீர், சேரப்பாவிந்நீற்றைப் பதனம்பண்ணு
நிசமானவழலைமூலமுறைநிகழ்த்துவேனே. (௬௪)

நிகழ்த்துவேன்முன்சொன்ன சவுக்காரத்தை நிலைபெறுநற்கற்சு
ண்ணம்பாண்டத்திட்டு, மகத்தலமாஞ்சவுக்காரங்கிளியாய்க்கட்டி வா
காகவைத்ததின்மேற்சுண்ணங்கொட்டிக், துகளில்படிநீர்வாரு பொங்
கிநீறுஞ் சுகமாகநீறியபின்னெடுத்துக்கொண்டே, இகத்தினிலே நூறு
தாநீறச்செய்யி னென்மகனேசவுக்காரமென்புமாமே. (௬௫)

எலும்புபோலேயிருக்குமெடுத்துப்பார்க்க வெண்ணெய்க்கமே
ற்படர்கதுகறுத்தேநிற்கும், திலபூண்டாமல்லிகைப்பூச் சாறுவாங்கித்
திறமானசவுக்காரநனையப்போட்டுக், குலுங்காமல்ரவிமுகத்திலேழு
நாள்வைத்துக் குணமானமல்லிகையினிலையைவாங்கி, அலம்பாமற்சிலை
யிலேயரப்பிக்கொண்டே யதின்மேலேசவுக்காரக்கட்டிவையே. (௬௬)

கட்டிக்குமேலுமந்தவிலையான்மூடிக் கனமானகிளிபோலேகட்டி
க்கொண்டு, சட்டியன்றிப்பானையிலேநெல்லுமிட்டுத் தண்ணீரும்வார்
த்ததிலசவுக்காரத்தின், பொட்டணத்தைத்தொங்கவிட்டுமேலுமூடி
ப் புகையாமற்றீயெரிப்பாய்நெல்லிறுவி, திட்டமாயதன்மேலேபடிய
வேகுந் திடமாகவெந்தபின்பிறக்கிடாயே. (௬௭)

இறக்கியேயிக்கவித மூன்றுவிர்த்தி யென்மகனேயவித்தவித்து
நெல்லாவிக்குள், மறக்காமற்கற்சுண்ணம்படிதானிட்டு வழலையைவைத்
ததின்மேலேசுண்ணங்கொட்டித், திறக்காமன்மேலுமொருசட்டிமூடி
த் திறமாகச்சிறுதொளையிட்டதையும்பின்பு, பிறவுறவேமல்லிகையி
னிலையான்மூடிப் பிணங்காமற்கொதிகிளம்பநீரும்வாரே. (௬௮)

நீர்வார்த்தேயவிப்பிலிட்டுக்காச்சுகாச்சு நிசமானகற்சுண்ணநீறும
ட்டும், பேர்பார்த்துநூனபோலேசுண்ணமிட்டுப் பிசகாமற்றொளையிட்
டசட்டிமூடிச், சீர்பார்த்துநீர்விட்டுநீற்றுநீற்று செயலோடேபதினாங்
துதரமுமையா, நேர்பார்த்துநீற்றுகின்றபோதெல்லாநீ நிலைகிளியா
ய்க்கட்டிவைத்துநீற்றுவாயே. (௬௯)

வாயாறநீற்றுகின்றசவுக்காரத்தை மைந்தனேயவித்தெடுக்குமா
ர்க்கஞ்சொல்வேன், தாயானமல்லிகையினிலையைவேறு தானதாத்து
க்குகைபண்ணிககாயவைத்துப், பேயானசவுக்காரமதற்குள்வைத்து
ப்பிசகாமற்சீலைசெய்து சட்டிக்குள்ளே, ஓயாதுகிளிஞ்சினீ றதனைக்
கொட்டி யுற்றகுகைவைத்ததின்மேலுமிநீர்கொட்டே. (௭௰)

கொட்டடா சிலைமண்ணன்றாய்ச்செய்து குலுங்காமலடுப்பிலிட்டொரு சாமந்தான், விட்டடா தீயாறவிட்டுப்பாரு வெந்திருக்குஞ்சவுக்காரமதனை வாங்கித், தட்டடா வம்மியிலே பொடித்துக்கொண்டு சாரவெடியுப்புத்ராவகத்திலேயா, மட்டடா சாமமொன்றரைத்துவாங்கி வளமான வில்லைமிகவிலே சாய்ப்பண்ணே. (௭௧)

வில்லைபண்ணியண்டத்தின் பொடிக்குள்வைத்து மேன்மூடிச்சுண்ணாம்புச்சிலைசெய்து, நல்லவொருபத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு நலமானசுண்ணம்போல்வெள்ளையாகும், அல்கலில்முனைவைத்தசிப்பிச்செயநீரொன்று மதைவிட்டுச்சாமமொன்றாட்டிப்பின்பு, வில்லைபண்ணிக்காயவைத்துமுன்னுள்வைத்த வீறானகிளிஞ்சிலண்ட சுன்னத்துள்ளே, (௭௨)

உள்ளானவீரமொருகழஞ்சுபோட்டே யூறவெருக்கம்பாலாலரைத்துக்கொண்டு, தள்ளாதசவுக்காரவில்லைக்கேதான் சாதகமாய்க்கவசமிட்டுச்சிலைசெய்து, மெள்ளவேபத்தெருவிற்புடத்தைப்போடு வெண்ணீறுபோற்சுன்னம்விசயமாகும், துள்ளாதேவழலையின்றன்சுண்ணங்கண்டாற் றுருசுதன்களிம்பற்றுச்சுண்ணமாமே. (௭௩)

சுன்னமோரைந்தென்றுமுதற்காண்டத்திற் சொல்லினேன்சவுக்காரச்சுன்னஞ்செய்ய, வன்னமென்னவைந்துசுன்னங் குகையாய்ப்பண்ணி வழலையைத்தானகிளிஞ்சிலண்டசெயநீராட்டித், திண்ணமாக்குகைக்குள்வைத்துப்புடத்தைப்போடு சிவசிவாகடைசியிலேசெயமாஞ்சுன்னம், அன்னையுமைக்கேயுரைத்தானிந்தவித்தை யம்மையுமென்றனக்கன்பாவுறைந்திட்டாளே. (௭௪)

வெடியுப்புத்திராவகம்.

அறைந்திட்டவெடியுப்புத்திராவகத்தை யப்பனேயன்பாகச்சொல்லக்கேளு, திறம்பெறுநல்வெடியுப்புப்பலந்தான்பத்துச் சீனமதையிணைகளுக்குச்சேர்ப்பாயொன்று, உறைந்திட்டசவுட்டுப்புப்பலந்தானொன்றோ டுத்தமனேவெண்காரம்பலந்தானொன்று, அறைந்திட்டகல்லுப்புமிணங்கள்நேரா வரியசீர்வழலைபலங்காலாமன்றே. (௭௫)

காலாகுந்துருசுவெள்ளையன்னபேதி கமகமென்றுபரிமளிக்குங்கற்பூரந்தான், நாலானதிட்டையெல்லாம் வகையொன்றுக்கு நன்றாகவொருபலமாநிறுத்துக்கொண்டு, சூலானசிப்பியோடுருவிப்புந்துரக்குவாய்பலமொன்றுத்துகளினல்ல, மாலானமருந்தெல்லாம்பொடித்தொன்றாக்கி மைந்தனேகுப்பியணாப்பங்குமாட்டே. (௭௬)

நாட்டியேயடுப்பேற்றியெரிநேர்பாக மைந்தனேமேற்குப்பிவாய்மூக்கானீர், ஊட்டியேபுகையுடனேவடியுநீரை நினைவாகப்பிடிக்காணி

ளோராவர்க்கு, தேட்டமாய்வழலையிட்டெரிக்குமிந்நீர் செப்புகிறேன்
வழலைக்குத்தீட்சையாகும், நாட்டிகமாயிருப்பன்சாண்வயிறல்லாமற்
சமுத்திரமெல்லாம்வயிறேசண்டியாமே. (௭௭)

மாடேகேள்வழலைசவுக்காரச்சுண்ணம் வகையாகக்கைம்முறையா
வைத்துக்கொண்டு, நாடோடேநீயிருந்துவாழவேண்டி னல்சவுக்கா
ரமெனுஞ் சுன்னத்தாலே, கூடாதுருசிஉப்பை முன்னேகட்டிக்
கொண்டுநல்லகுருத்தைக்குளிகையாகித், தேடவேகெந்தகநா
தஞ்சேர்த்துச் சிந்தூரஞ்செய்துநவலோகத்திவாய். (௭௮)

நவலோகமொன்றுக்கு மொருமாவீந்தா லொருமாற்றுக்குநல்ல
வேதை, பூலோகத்திருந்துபெண்டிர்பிள்ளையோடு போசனங்கள்செ
ய்துவாழ்ப்புத்தியுண்டாம், தவமானயோகநிட்டைகாயகற்பந் தன்னி
லேமனதுவைத்துச்சார்ந்தாயாகிற், சிவமானவாகாசவுப்பைத்தேடித்
தேகசித்திமுதலிருபத்தைந்துஞ்செய்யே. (௭௯)

இருபத்தைஞ்சுசித்து.

செய்கின்றசித்தியோரிருபத்தைந்துஞ் சித்தருக்காமென்றுசொ
ன்னபொதிகைத்தேவே, ஐயமிலாதடியேனுக்கருள்கவென்ன வ்ருதன்
பெயரைச்சொல்லுகிறேன்புலத்தியாகேள், மெய்யானசிவதீட்சைசத்
திதீட்சை வேதாந்தஞ்சித்தாந்தமேலுங்கூறும், உய்யவேமந்திரசித்
திமவுனசித்தி யுண்மையுடன்காயசித்தியுடனீகேளே. (௮௰)

உடலுறைவெட்டெழுத்துமஞ்செழுத்து முற்றவாதாரசித்திபிர
சாதசித்தி, திடமானவான்மசித்திதத்வசித்தி தேகசித்தியாதாரசித்
தியோடு, குடமானகுளிகைசித்திசொரூபசித்தி கூறரியதத்வபிரசா
தசித்தி, மடலானவாதசித்தியோகசித்தி மகிழ்வரப்பிரசாதசாம்பவத்
தின்சித்தி. (௮௧)

சித்திதரும்போதசித்திசாலசித்தி திறமானஞானசித்தி யிவை
தானையா, முத்திதனைத்தருமிருபத்தைந்துசித்தி முதன்மையாஞ்
சித்தர்களுக்கெய்துமெய்தும், இத்தனையுஞ்சித்திக்கவேண்டுமென்று
லீசனுப்புஞ்சிவனுப்புமெடுத்தால்வாய்க்கும், புத்தியிலாதுடல்வளர்
க்கவேண்டுமாயின் புகலுகின்றசவுக்காரப்போக்கைப்பாரே, (௮௨)

சிவசுண்ணம்.

போக்கற்றசிவசுன்ன மில்லாக்காரம் பொன்றருமொவென்றேனை
நீபுகழ்ந்துகேட்டால், வாக்காரச்சொல்லுதற்குமனமோவில்லை மலையி
லுள்ளசித்தர்கடமறைவுக்காகத், தாக்கானசவுக்காரவழலையென்றுசா
ற்றினதேயல்லாமனிசமேயன்று, நீக்காமற்சிவவுப்பைத் தின்றோமெ
ன்று நிலவுப்பைத்தின்றுமனிகழ்த்திறோ. (௮௩)

ஆரணிந்த வேணியுடைச் சிவனுருப்பை யன்றைக்கே இன்றுவிட்டடியாறப்பு, நீரணிந்த சிவலிங்கத்தைச் சத்தியுடனே நிசமின்னாவலையையுப்பைப்பெராருணிலி, வாரணிந்த சத்தியே தாயுமானவள் வலையனுப்பைப்பினலையெனறுன மரித்துப்போச்ச, காரணிந்த வாகாசவுப்பைக்காணக் குடிலிட்டுக்கும்பமெனுநாளென்றுளே. (௮௪)

கும்பமெனுயாசியாந்திங்களேபங் குனியிடபமேடமாங் குடிசைபோடு,பம்பரம்போன்மனமுழன்றுதிரியவேண்டாம் பாதத்தனின் மடைவாயிற்பறவைபோல, வெம்புகின்றபசுமையிலமுற்றுப்பாரு மேலெழுங் கஞ்சரத்தினுனுககம்பாரு, அம்பலவர்கடனமிடுஞ்சதும்பாராயிவத்தற்குக்கடையிலேத்தாங்காணடம்பாரோ. (௮௫)

குருமுடிக்கும்வகை.

பாரப்பாசிவசுன்னம்பண்ணுமார்க்கம் பாடுகிறேன்குருமுடிக்கும்பாகந்தன்னை, ஊரப்பாவெளிதிறந்துசொன்னீராறு லொருபொருநோதித்தியாதுனைத்தேனைசாபம், சீரப்பாகற்சிடறனுற்சொல்லுவெதளிவாமேனலிந்தாலேத்திறந்துகாட்டு, கூரப்பாவழியாயுக நிந்தாயாறுற் குற்றமுள்ளவெழுகாசிற்குடியாவாயே. (௮௬)

குடியாகப்போகாமலீசன்னிந்து கூறரியபினவுப்பின்கூட்டம்பார்த்து, அடிவொடுக்கலாமற்காண்டத்திற்சொன்ன வகையாளப்படியெடுவாகாசவிந்தை, இடியோடேபிறந்தவன்னிமிகுதியாவுண் டெடுப்பானேனெடுக்கின்றவெடையாதெனறால், படிமீதிற்பணவெடையாமுப்பினுலே பாயச்சலாம்பூமியெல்லாம்பழுக்குமன்றே. (௮௭)

பழுக்கவேசிவவிந்துப்பாகுஞ்சுன்னம் பாகைகேளபணவெடைதானபார்த்தெடுத்துச், சழக்கில்லாப்பொருளெல்லாமயிருதங் தானுயியப்பாறையுபபுத்தடையில்லாமல், கொழுக்கவேயெண்சமூந்சுநாதநாழிகொண்டுவந்துபாறையுப்பைக்குணமாச்சேர்த்து, வெளுக்கவேகடைந்தெவாங்கேதார்காளமட்டும் வெயிலில்வைக்கவாடைகட்டிமிதக்கும்பாரோ.
(௮௮)

மிதக்கின்றவாடைதனையெடுத்துப்போட்டு மிருந்தநீர்முழுதும்பீங்கானில்வார்த்து, மதிக்கின்றபனியில்வைப்பாய்சந்திரனின் மைமந்தனேமூன்றுநாளானபின்பு, துதிக்கின்றசுத்தகெங்கைநீர்போலாகுங் துசளிலமைதவாயில்விட்டாற்கைத்திடாது, கதிக்கின்றவிந்நீர்மற்றொருநீங்காணிற் கனமாகவிட்டபின்புகிகழ்த்தக்கேளே. (௮௯)

யினைவாரியவாகாயசிவநூர்விந்து நிலவுப்புக்கடுத்திருந்தநிசக்காரந்தான், கனமானபிரமகெற்பக்கற்சுன்னமைபக் கனகமெனுமதியுப்புப்பணந்தான்றாக்கிப், பனியுதனில்வைத்தசுத்தகெங்கைக்குள்ளே

பணிவிடையாமுப்பிட்டிரவிமுன்பாகத், தினமொருநாழிகைவைக்கத்த
யிர்போற்சுத்த செலந்திரண்டிரவிதனிற்றீர்க்கமாமே. (௯௰)

தீர்க்கமாய்வயிரம்போற்கட்டிப்போகுந் திரண்டமுத்துமணிபோ
லேதிரட்சியாகும், பார்க்கவேகண்கூசும்வயிரம்போலே பரமசிவனுப்
பினதுபழக்காத்தாலே, மார்க்கமாவிதனையெடுத்ததைஞ்சுசுன்னம் வளா
ர்குகையில்வைத்ததின்மேற்சிலைசெய்தே, ஏற்கவேசவுதாரிப்புடத்திற்
போட்டா லீசனுப்புச்சுன்னமதாயிருக்குந்தானே. (௯௧)

இருக்கின்றசுன்னமன்றேவழலைச்சுன்ன மேமமதையுண்டாக்குமீ
சன்சுன்னம், இருப்பொதிந்தகாரசாரத்தின்சுன்னஞ் சிவசிவாவண்டபி
ண்டந்தெளிவாஞ்சுன்னம், பெருக்கின்றசத்திசிவஞ்சேர்ந்தசுன்னம் பி
ரபலமாந்தாயின்விந்துசேர்ந்தசுன்னம், உருககினத்துக்காதியெனுமு
காரச்சுன்ன முற்றமண்ணாந்தண்ணீருமுறுதியாமே. (௯௨)

உறுதியாச்சூதத்தைக்கட்டுஞ்சுன்ன மொப்பிலாத்துருசைமுந்தி
நீற்றுஞ்சுன்னம், மறுவிலாத்தங்கத்தையாட்டுஞ்சுன்ன மாற்றேறவிந்தி
மிளைசத்துவாங்குஞ்சுன்னம், பருதிபோற்காயசித்திபண்ணுஞ்சுன்ன
ம் பாங்காகக்கமனமிட்டுப்பாயுஞ்சுன்னம், சருதிமுடியவம்ருதத்துத்த
ட்டுஞ்சுன்னந் துகளிலதுபூரணமென்றியம்பலாமே. (௯௩)

இயம்புகின்றபாடாணமெட்டெட்டுந்தா னென்மகனேசுன்னமதா
விளையக்குஞ்சுன்னம், பயம்பெறவேயுபரசநூற்றிரண்டுபெத்துப் பம்பர
ம்போலாட்டுவிக்கும்பரமாஞ்சுன்னம், களிம்புறையுடைலோகங்க ளனை
த்துந்தத்தங் களிம்பற்றுப்படிகமதாக்காட்டுஞ்சுன்னம், செயம்புகனு
மலைமாமண்செடி பூண்டெல்லாஞ் செம்பொன்னாச்செய்யும்பரம சிவசுன்
னம்மே. (௯௪)

சிவசுன்னந்தட்சிணமூர்த்திமுன்னஞ் செனகாதிருஷிகளுக்குச்
செப்புஞ்சுன்னம், தவமானபதினெட்டுச்சித்தர்க்கெல்லாஞ்சகலசித்து
ங்கொடுக்கின்றசத்திசுன்னம், நவசுன்னந்துவாதசத்தைக்கடந்தசுன்
ன நாதாந்தகுண்டலிக்குணமணுஞ்சுன்னம், பவமென்னுங்கடல்கட
ந்துஞானதீபப் பரஞ்சுடராய்நின்றிலங்கும்பரமசுன்னம். (௯௫)

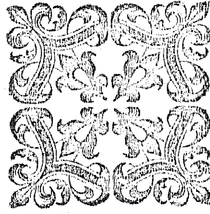
சுன்னம்பிற்கடுகி லொருகாலுபங்கு சூதமொருசேரதனிற்றா
ளிணக்கால், அன்னதுபார்த்திருக்கக்கிறுகிறென்றே யாடியேமதமத
னையடக்கும்பாரு, அங்காந்துதிரியாதேயந்தச்சூத மனுவளவுமலைய
ளவிலெடுத்துப்போட, விண்ணேனந்துமேருவைப்போன் மாற்றுக்கா
ணும் வேலைதகளின்றுறைகோடிவிள்ளொன்றே. (௯௬)

விள்ளவேயங்கிபுடைச்சூதந்தன்னில் வெந்தியமவ்வளவெடுத்தப்பாலிற்போட, வெள்ளைநிறப்பாதிரண்டேயுறைந்துநிற்கும் வெள்ளமுதைமூன்றுதினந்தின்றாயானால், கள்ளமன்றேதகத்தாணருணன்போலாங் காயசித்தியோகசித்திகைக்குள்ளாகும், எள்ளளவும்பிசகில்லையூழிகால மிறப்பின்றிச்சூதமுண்டிருக்கலாமே. (கஎ)

இருக்கலாம்வெஞ்சமனுமேவல்செய்ய விவ்வுலகுமவ்வுலகுமென்றும்போற்றப், பெருக்கலாங்கைலாசீசன்பாதம் பெற்றிடலாஞ்சித்தருடன்பேசலாகும், நெருக்கமூறுமாயிரத்தெட்டண்டந்தம்மை நிமிடத்திற்சுற்றிவந்துநிலைக்கலாகும், முருக்கலாமீசனுப்பு முருக்கேயல்லான் மூந்தமேமற்றவுப்பின்முடியாவாறே. (கஅ)

ஆறானவிரண்டாங்காண்டத்துக்குள்ளே யருவழலைக்குருச்செய்யுமார்க்கஞ்சொன்னேன், கூறானமூன்றினிலேகற்பமூலங் குணமானவெடைபஞ்சீகரணஞ்சொன்னேன், மாறிலாநான்கினிலே யோகஞ்சொன்னேன் மாசிலுப்பெடுக்கும்வகையைஞ்சிற்சொன்னேன், தேறுவாயுப்பெடுக்கும்வகையைநன்றாச் சீராணவித்தாலாற்றிவமுண்டாமே. (க௯)

இரண்டாங்காண்டம்-முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

அகத்தியமுனிவர் அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு.

மூன்றுங்காண்டம்.

காப்பு.

சிவமான பூரணமே நாதவிந்து சின்மயமாகின்றவொரு பரமேயாதி, உவமானமில்லாதபரந் தனக்கே யுறவாகின்றவொருநாதமந்த, நவமான நாதவிந்திரண்டுமொன்றாய் நன்மைசெறிபரிதிமதி சுடர்களான, பவமறவிந்நூன் மூன்றுங்காண்டத்திற்குப் பராபரனுமைபங்கனே காப்பாமன்றே. (௧)

காப்பானவிந்நூன் மூன்றும்பார்க்கிற் கைகாட்டிமாரியன்போற் காட்டுங்காட்டும், கோப்பானசாகாதகாருணன்மைக் குணத்துயர்ந்து புலத்தியவைசாமமென்று, நீப்பரியபரிசுத்தவமுதகங்கை நிலைபிறந்து பூவழலைமூப்பூமார்க்கம், மாப்பெரியவிந்நூலினூற்றுக்குள்ளே வளர் நடஞ்செய்பராபரமாஞ்சோதிகாணே. (௨)

சோதியாய்நின்றவழிதீட்சையெல்லாஞ் சொன்மறைவோவொன்றுமில்லையைஞ்சாங்காண்டம், வாதியாம்வாமதுதீட்சைதீட்சை வாமமென்றநாதமதுபூரிநாதம், வேதியாநாதவிந்தண்டபிண்டம் வேதம்நாலுவேதமாமுசாத்திரம், ஆதியாநாதவிந்தப்பப்பையா வரகார விதிற்பிறந்தவண்டத்தானே (௩)

பஞ்சீகரணதீட்சை.

அண்டமெனிலண்டமன் றதியண்ட மாகாசம்பிருதுவிதண்ணீர் போக்கற்ற, பண்டமெனிற்பண்டமன்றுபாமேசோதி பகாாதபொருளையாநந்தியாவட்டம், கண்டமெனிற்கண்டமன்றுகல்லுகல்லு கருவாயுருவாகியைஞ்சாம்பிண்டம், தெண்டமெனநினையாதேநந்திக்கல்லு தெளிவானபிருதுவியாலொன்றுமச்சே. (௪)

ஒன்றானபிருதுவிபத்துயிர்தானேறொன் றேகோகோவப்பிராணதச்சிரண்டாம், வன்மைமிகுதேயுபத்துச்சிவன்மூன்று வகையானவாயுபத்துச்சிவனுன்காம், அந்தாம்பத்துச்சிவனோனாகெனப ாரகாப

ஞ்சீகரணதீட்சையர்ச்சு, பன்னரியபூதவழிபிரித்துச்சொன்னேன் பகரார்களாகாசவுப்பைத்தானே. (௫)

நாதவிந்து அண்டபிண்டம்.

உப்பென்றுலுப்புழுதற்கற்பூரந்தா னுடனிருந்தாற்குமரிகறிசமைப்பாளன்றே, அப்பென்றலப்பதனு லுப்புண்டாச்சு தாகரவுப்போடுபுளியிஃதேயாச்சு, தப்பென்றதீட்சைதசதீட்சைதானே யறைவாதுமொருவராலறியப்போமோ, மப்பென்றலீரண்டாங்காண்டத்தின்றுப்பூ மாசிலேந்தாங்காண்டத்தின்மறைப்பிராதே. (௬)

மறையாமற்சவுமியசாகரமுங்காணு மதிவழியேதானறிந்து தீட்சையோது, கறையற்றதீட்சையில்லாப்பாதகர்க்குக் காணதேயொருகாணுங்கடினமாகும், மறுவற்றகற்பூரசோதிமின்னல் வாமத்தினந்தியொளிகாணலாகும், மறையாதசோதிகடந்தப்பாற்சென்றன் மகத்தான கணபதியைக்காணலாமே. (௭)

காணலாந்தூரியமொடு துரியாதீதங் கனகமயிதம்பரத்தின் மேலாம்பீடம், காணலாமாறுக்குமேலாம்பீடங் காதலனேகணபதியுமெதிரிற்றோன்றும், காணலாங்கோடானகோடிபூசை கருத்தோடுசெய்தக்காற்குருவைக்காண்பாய், காணலாம்வங்கென்றுபூசித்தக்காற் கருங்குழல்வல்லபைநல்வரமளிப்பண்மன்றே. (௮)

கணபதிபூசை.

வல்லபையுங்கணபதியுமுன்னைக்கண்டு மவுனமந்திரமுபதேசித்திருள்வர்பாராய், அல்லலறவிப்பொருளைவெளியிடாதே யாய்ந்துமனம்சிவாவெனயானறியச்சொன்னேன், சொல்லரியகணபதியின்பூசையாச்சு துகளிலாப்பரப்பிரமபூசைதன்னை, விள்ளரிதுவேணபடிசெய்யிலுச்சிவெடித்துமரித்திடுவையிஃதுண்மையாமே. (௯)

உண்மையாமுறுதிகொண்டிற்றுப்பார்த்தா லோகோகோவதிரியுஞ்சாகரத்தினேர்மை, உண்மையாவங்கென்றுவாசியாலே யுறக்கும்பித்திடிலொர்பாப்பிரமவாயில், பண்பாகப்பளிச்சென்றுதிறக்கும்பாராய் பாலகனேபரப்பிரமவாயில்காணும், வண்மையாநாற்சாதியிடமுந்தோன்றும் வாவாவாவங்கென்றுதம்பிப்பாயே. (௰)

பிரமன்பூசை.

தம்பித்தேயிரேசகபூரகமுஞ்செய்து சாற்றுநெற்றிநேர்மைசுழுமுனையைமேவித், தம்பித்துவாசியைநேரழுத்துவாசியின் சதுராகக்கும்பகத்திற்பாய்ந்துநன்றாத், தம்பித்தேயிடகலையிற்கும்பித்தக்காற் சாற்றரியபரப்பிரமசோதிதோன்றும், கும்பித்துவாசியைமேற் கொண்டெழுப்பிக் கோதறநின்றிடிலொர்குருக்காணும்பாரே. (௰௧)

குருவானசதுமுகனுங்கலைமாதுஞ்சீர்க்-கோடிரவிபோலநின்றன் கண்ணிற்காண்பர்-அருவானவச்சபையிற்பீடந்தோன்று-மங்கென்று பூசித்துத்தரிசிப்பாயால்-மருவாகி மலராகிப்பிரகாசிக்கு-மவுனமந்திர முபதேசித்தருள்செயவார்காண், கருவானகருவையாவரூபரூபங் கண்டறிவாய்நமயவசியரூபந்தானே. (௰௨)

அருபமாநாதரி சனமுமாச்சு ஆகாரபரப்பிரம் பூசையாச்சு, சொருபமாஞ்சங்கையில்லா மவுனமாச்சு ஆகனிற்சச்சிதாநந்த வுருவு மாச்சு, அருபமாஞ்சாகாத்தினேர்மையாச்சு ஆறுனசொரூபத்தின் மூன்றாங்காண்டம், நிருபமாம்பூரகத்தைக்காணலாச்சு நிகரிலாச்சத கோடியுகங்கள்காணே, (௰௩)

விட்டுணுபூசை.

காணேநீபூரகத்தைக்கண்டாயோட்சய் காணாயோசொற்பன த்தின்மூன்றாம்பீடம், வாமேறுமவுனசிவயோகியாகிவழியானசபையை யாவங்கென்றூன்றி, மாணேநீகும்பித்துத்தபித்தேதநன்மைந்தனே யிரேசகபூரகத்தாலொட்டிச், சேணேநீயங்கேறேறயொட்டிப்பார்த் தாற் றெரியுமப்பாவிட்டுணுவின்சோதிமாதோ. (௰௪)

சோதியாமவுனகுருசோதியையா சுடர்கோடிகாந்தியிலேவாசி வேகம், நீதியாஞ்சோதியிலேயறிவையோட்டி நினைவாகப்பார்த்தக் காலொடுக்கங்காணும், பாதியாமொடுக்கமதிற்கும்பித்தக்காற் பளிச் சென்றுவாயிதைத்திறக்கும்பாரு; சாதுவாம்விட்டுணுவோ டணங்குகா ண்பாய் சமர்த்தாகவிருவரையும்பூசிப்பாயே. (௰௫)

பூசிப்பாய்கற்பூரதீபவாசப்பூரணத்தினைமவுனமலர்சோதிசோதி, யாசிப்பாயவர்கடரிசனத்தைக்கண்டா லப்பனேகேட்டதெல்லா மரு ள்வர்பாராய், ஆசரிப்பாய்மவுனகுருவுபதேசத்தை யையனேயுனக்கு ய்யும்வகைசொல்வாரால், வாசிப்பாயுபதேசமுனக்கேசொல்லி மன மையுடனீநிற்கும்வகைசொல்வாரோ. (௰௬)

நிறுக்குமப்பாவாயிலைமவுநத்தானே நினைவாகவாசிகொண்டுகு ம்பித்தக்கால், அறிந்துபாரங்கென்றுகும்பித்தேதா னமுதமிழியிரே சகபூரகமேசெய்தால், பறக்குமதுசுழுமுனையில்வாயிற்காணும் பார் த்தக்காலதின்பெருமைபகரொணாது, சிறக்குமதுசிகாரத்தின்வகா ரசோதி சிறப்பானசோதியிலேயறிவாய்நில்லே. (௰௭)

நில்லென்றாற்சும்மாதா னிற்கப்போமோ நேரானசோதியிலேநி னைவாய்க்கும்பி, அல்லலென்றாலநாகத்தில்ருத்ரன்ருத்ரி யவர்பெ ருமையிவ்வுலகிலார்தாங்காண்பார், வல்லமையாலவரொளியைச்சொல லப்போமோ மகத்துவமாமதிகோடிபிரபைகாணும், எல்லென்றுமவ ர்தம்மைமவுநமாக வென்மகனேபூசிக்கமுத்தியாமே. (௰௮)

பூசிப்பாய்வாசிமலர்ச்சித்தக்காற் புகழ்பெறவேயுன்றனைக்கண் டுபதேசிப்பார், யாசித்தமவுனகுருவுபதேசத்தை-யையனேசொல்லு கிறேன்வண்மையாக, ஆசரித்தாதீகேளுலங்கிவங்கயங் ககாரகாரவடிவாகத் தின்மவுனமச்சு, பாசமற்றுப்பாமபதசோதிதன்னைப் பாலகனேப ணிந்தாதீபூசிப்பாயே. (௰௯)

மயேச்சுரபூசை.

பணிந்திடுவாய்சுழுமுனையின் பூசையாச்சு பராபரமாய்விசுத்தி யின்றன்பூசைகேளு, அணைந்திடுவாய்மயேச்சுரனையந்தரம்வாயில் மறைவரிமயேஸ்வரிதானிருந்தபீடம், அணைந்திடுவாயதன்னு ம்வாயிறன்னை யானிவனங்கென்றுவாசிகொண்டு, ‡ குணிந்திடுவாய் கும்பித்துத்தம்பித்தக்காற் கோடானகோடிரவிமதிகாண்பாயே. ( )

மதியானமதியையாரவிந்தான்கோடி மகத்தானநாதர்கூடம் பரம வாயில், துதியானதுதியையாதுரியமேரு துரியமாம்பதியிது மவுன வாசி, விதியானமவுநத்தின்வாசிகொண்டு விழியடைவிழுந்துநீகும்பி த்தக்கால், அதியானவதிதங்காண்வகாரசோதி யாகாரவடிவென்று கு ம்பிப்பாயே, (உக)

கும்பித்துத்தம்பித்துமேருவாய்த்தாற் குணமானவாயிலதுதிற க்கும்பாரு, கம்பிக்கான்சொல்லிவிட்டேனங்கொணர்ந்தா னைநுனிவி ரேசகபூரகமுஞ்செய்தால், வைப்பித்துவாசியதுக்கிடமானமந்தா வாயு வதுவெழும்புமடாவண்டமட்டும், தும்பித்துவாசியைநீதாண்டிப்போ ருற்றமவாயினைமூடாதுதடைக்கட்டாமே. (உஉ)

கட்டாமேமவுனத்தாற்கும்பித்தக்காற் கைலாசங்கொள்ளாது பு கைபோற்கப்பும், அட்டாமேமெய்மகனேயண்டாண்டங்கொணர்ந்து கு ம்பித்தாலப்பாலேவாடும், மட்டாமேமயிருக்குந்திருவாவெதன்ன மவுனம் விட்டான்மாயையிலேமாண்டுபோவாய், தட்டாமற்றப்பனத்தாலெவ ட்டிப்பாரு தடையதுக்குமவுனத்தாற்றூண்டிடாயே. (உ௩)

தாண்டியேமனக்கண்ணாற் பார்க்கும்போது சதுகோடிபிரபை யொளிர்சோதிகாணும், மாண்டவொருமயேச்சுரன்றன் கொலுவிருக் கு மகத்தானசபைவளர்மெத்தனவீடு, அண்டியேயவன்றன்னைத் த ரிசித்தக்கா லப்போதேமாயையெல்லாமகன்றுபோகும், தாண்டியே துரியமலர்கொண்டுபூசி துரியத்தின்மயேஸ்வரியைத்தெரிசிப்பாயே.

தெரிசித்துப்பூசித்தாற்கும்பங்காணுந் தெரியாதமவுநமெல்லாந் தெளிந்தேபோகும், அருச்சித்துக்கும்பித்தாலமுதருந்திக்கு மாச்ச ரையாவுபதேசமருள்வர்பாராய், பரிசித்துப்பாலமுதமூட்டுவார்பார்

---

‡ குணித்திடுவாயென்பது-குணிந்திடுவாயெனவிகாரப்பட்டது.

பாலகனே சொல்லுகிறேன் மவுனவாக்கியம், நாச்சித்து நன்மய்யங் கெங் கென்றேநீ நலமாகச்செபித்துவினறுதெரிசிப்பாயே. (௨௫)

சதாசிவபூசை.

நலமாகச்சொன்னென்மயேச்சுரனுமிக்க நயமாகமயேஸ்வரியும்பி ரகாசிப்பார், வளமாகவிசுத்தியுடைப்பூசையாச்சு வளராறுதாரத்தா க்கினையின்பீடம், அலையாமலாதாரமாறும்வாயி லாக்கினையிற்சதாசிவ த்தின்சத்திபூசை, வளமாகவாசியைநீயங்கென்றேதான் மாட்டாறுதா ரத்தின்வாயிறுனே. (௨௬)

வாயிலஃதாதாரத்தாறும்வாயில் வகையறியச்சித்தர்களாற்றிற க்கப்போமோ, ஆயிலாதாரசிதம்பாத்தின்வாயி லாயிரத்தெட்டிதழு தினையார்தான்காண்பார், பாயிலதுபாயும்வகைபரிவாய்க்கேளு பங்கெ ன்றுவாசியைநீதம்பித்தக்கால், பாயுமதுதோன்றுது மைந்தாசொல் வேன் பகல்போலெதெரியுமாதாரம்பாரே. (௨௭)

பாரியவாசியைநீ தம்பித்தக்காற் பகரொணுவாறுதாரத்தேயு ன்னை, ஆரென்றேகேட்பார்களசபையோனையா வாக்கினையிற்றெரிச னத்தையறியவந்தேன், தேதொன்றுசபையார்மெஞ்ஞானவீட்டிற் செ ப்புகாணுதியறவாழ்விப்பார்கள், வாசொன்றுவாசிகொண்டுகும்பித்தக் கான மதிகோடிரவிமதிபோற்சோதிகாணே. (௨௮)

சோதியாமவுநசிவயோகசோதி சொற்பெரியசோதியிலேயங்கெ ன்றேறில், ஆதியாஞ்சோதிசொலவெளிதோவப்பா வாதாரசோதியி லேயண்டசத்தம், பேதியாதண்டபிரண்டமட்டும் பேசரியசெயபே ரிமுழக்கங்காணும், நீதிசேர்நடனசபையோகங்காணு நிகழ்த்தரியபதி னெண்பேர்பூசிப்பாரே. (௨௯)

பானையாவகமெனுநற்சுகங்கள்காண்பாய் பாலகனேயகத்திசன் பீடந்தோனறும், ஆனையாவதிவாகத்தியன்றனேர்மை யறிந்தவனே மெஞ்ஞானமவுநயோகி, தேனையாசதகோடியோகம்பார்த்தேன் செ ப்பரியவகமதனிற்றெரிசிப்பாய்காண், சீர்பெற்றமவுநகுருவுபதேசித் தார் செம்மையிற்குருபூசையருளினுரே. (௩௰)

அருளினுற்குருபூசைமவுநபூசை யையனேவிசேகபூரகமுஞ்செ ய்தே, அருளினுன்மவுனகுருபூசையையா வதையறிந்தேன்சுப்பிரம ண்யனுபதேசத்தால், அருளினுற்சத்தசாகரங்களாச்சு தரியசச்சிதா நந்தமறியலாச்சு, தருளினுலண்டாண்டமேறலாச்சு தனைவரியவிப்பூ சையருளினுச்சே. (௩௧)

ஆச்சுதையாவாசியைநீ யிழுத்துவாங்கி யாதாரவாயில்கடந் தப் பாலையா, பேச்சப்பாகும்பித்துத்தம்பித்தக்காற் பேறுனபனவாயில்

காணும்பாரு, கூச்சையாகமலமலர்கொண்டேநீயுங் குமரகுருபாதமலை
ரர்ச்சிப்பாயேல், ஆச்சரியையாவாசியினூற்பூசையாச்சு தாரகராதெரிச
னத்தைக்காணலாச்சே. (௩௨)

காணலாமாதாரபூசைசெய்தாற் காயமதுபெலக்குமதற்கழிவோ
வில்லை, மாணலாமாதாரமாறுந்தொல்லை வையகத்திலார்செய்வார்மவு
னிநீய, வேணவாவற்றசிவயோகிஞானி வேதாந்தகுருச்செய்வார்சித்
தர்செய்வார், கோணலிலாவைந்நூற்றின்மவுநபூசை குறைவறவேமு
டிந்ததொருசெயதிகேளே. (௩௩)

கேளையாவெத்தனைசொன்னாலுமெய்யாக் கேடுகெட்டமானிடர்
க்குவிவேகமில்லை, ஏனையாவென்னூலின்மறைத்தவெல்லா மென்மக
னேநினைவாகவிந்நூல்பாரு, வாளையாவாதாரமாறுஞ்சொன்னேன் ம
கத்தானவாசிசிவயோகஞ்சொன்னேன், பாழையாபணாவாயிற்பூட்டுச்
சொன்னேன் பரிவானமவுநத்திறுட்டம்பாரே. (௩௪)

ஓட்டமாந்துலாராசிசென்மக்கூறு டோகோகோபாசத்திறு
டுக்கஞ்சொன்னேன், ஆட்டமாஞ்சிதம்பரத்தினடனஞ்சொன்னே ன
கத்திலுபதேசமதையடைவாய்ச்சொன்னேன், நாட்டிகமாச்சராசரத்
தினிலையுஞ்சொன்னேன் சச்சிதாநந்தவொளியறியசொன்னேனை, ந
ட்டமாமாயிரத்தையாய்ந்துபார்த்தேயிந்நூலைந்தாங்காண்டமினிதா
ப்பாரோ, (௩௫)

இந்நூற்றுனைந்நூற்றிற்சூட்சாசூட்சமென்னவித்தைதசொன்னே
னையாவினிமேற்பாரு, அந்நூற்றின்மதிவெண்பா வாதஞ்சொன்னே
னாறிவாரலைகடல்சூழவனிமீதில், மூந்நூற்றுன்சிவாதனவொளியைக்
கேளு மூர்க்கமிலாக்குருநூலெப்பதையும்பாரு, உன்னிலேதானிந்நூலி
ற்றிறமாச்சொன்னே னுனாக்கின்றேன்பதினெண்பேர்சாபமன்றே.()

சாபம்.

சாபமதைப்பதினெண்பேர்சித்தர்கூடிச் சமர்த்தாகவேகவுபனி
டத்திற்சென்று, பாபமிலாப்பரனருளாற்சாபங்கொண்டு பாவித்தே
தெனன்றாறுன்பலித்திடாமற், சாபமென்றலைந்நூற்றின் மவுநசாபந்
தாமிட்டார்யோகசிவப்பொருள்களெல்லாம், ஆகவென்மறையாயிரத்தி
லநேகசாப மருளினூதனூலேபலியாதன்றே. (௩௭)

சாபநிவிர்த்தி.

பலித்திடவேயேகவுபனிடத்திற்சென்று பரனருளாற்பாப்பிரம
யாதந்தன்னில், பலித்திடவேபாபரத்தோடாத்தியானும் பரம
வொளியொத்துவிதம்பண்பாய்க்கேட்டு, ஆலெக்கலைசாபத்தைநி
விர்த்திசெய்தே யாயிரத்திந்நூலிதுசாமெனனுசொல்ல, பலித்திட
வேசாபமதுநிவர்த்தியாச்சு மூதண்டவுபதேசமுறைத்தார்பாரோ. ()

பாரையாசாபத்தினிவர்த்திகேளு பாலகனேயிந்நூலானிவர்த்தியாச்சு, தாரையாவதிவரையாயிரத்திரைசொச்ச மையனேயிந்தநூலைந்நூறுந்தாம், சேரையாசிபநயவசிறிதுஉதிங்காச் செப்பிப்பாய்ந்சிகஞ்லியும்ஓம்ஆமெனறு, மாறையாமநயவசிமதிங்கிறிங்கா மசத்தானகிமியசிதிங்மசிநவென்றேதே. (௩௯)

ஓதவேபதினெண்பேர்சாபம்போச்சு தோகோகோசகலசித்தர்சாபம்போச்சு, தேகமறலடமவுருநிவர்த்திசெய்தா லென்மகனேசதங்கைக்கொஞ்சநடனமாடும், போதவேசதகோடிருஷிகளசாபம் பொய்ம்மையன்றென்மகனேநிவிர்த்தியாச்சு, மாறவேமகத்தான சாபமெல்லா மாண்டதையாவிந்நூலினிவிர்த்தியாச்சே. (௪௰)

இந்நூல்சித்தி.

மாண்டதேசாபங்கணிவிர்த்தியாச்சு மகத்தானவைந்நூறுப்பலிதமாச்சு, ஆண்டரிபவாதாரமாமுஞ்சித்தி மையனேயாயிரத்தில்வாதஞ்சித்தி, மாண்டவொருவாதசித்திகமணஞ்சித்தி வாமலாஞ்சித்தப்பரத்திற்குளிகைசித்தி, தாண்டமேதண்டாண்டபிண்டஞ்சித்தி சாற்றரியவட்டகன்மஞ்சித்தியாச்சே. (௪௧)

சித்தியாம்பரிபாடையிதுவேயாகுஞ் சிவமானவைந்நூறு மிதுவேயாகும், முத்தியாமுந்நூறுந்திட்சைசித்தி மூனமாங்குருநூலைம்பதுஞ்சித்தி, சத்தியமாமதிவெண்பாநூறுஞ்சித்தி தனிப்பூசைவிதியொரிருநூறுஞ்சித்தி, அத்தியானமம்பதற்குணமுப்பூசித்தி யாகாரமூப்பதற்குட்குருவைப்பாரே. (௪௨)

குருவானநந்திசர்மூந்நூறுஞ்சீர்க் குணமானபஞ்சகாவியமுஞ்சித்தி, பரிவாகப்பதினெண்றுஞ்சித்தியாச்சு பாங்கானகாவியத்தின் கருவாம்பீடம், அருவானகாவியத்தாதாரபீட மாச்சுதையாயிரத்தொடைந்நூறுஞ்சொச்சம், தாரிசற்றசொச்சமையாபூர்வக்கியானஞ் சொன்னேனேயாயிரத்திருநூறுமால். (௪௩)

சொன்னேனேயிரத் திருநூறதனிலேய தகனில்லைத்தியத்தைத்கைபாகத்தோடு, முன்னமூந்நூற்றிற்செந்தூரஞ்சொன்னேன் மூர்க்கமறநூற்றிலுயர்பற்பஞ்சொன்னேன், வன்னமுள்ளவாயிரத்தைந்நூறுஞ்சொன்னேன் வகையானவயித்தியத்தைவளமாச்சொன்னேன், பன்னுகுணவாகடங்கள்பரிவாச்சொன்னேன் பண்டிதர்நோயாளிகுணமறியச்சொன்னேன். (௪௪)

அறிவரியபதினெண்சிற்பாலபுண்ணிய மாய்ந்துணைத்தேதெனன்மகனேயின்னுங்கேளு, செறிதாவிசாயிரத்திருநூற்றுக்குட் சேர்முத்திவயித்தியத்தைமுழுதும்பாரு, பறிதலிலாச்சகலவகையத்துக்கோவை

பார்த்தக்காலித்தன்பெருமைபகரொண்ணாதால், இதுதலிலாப்பன்னிர ண்டிறாத்திற்சொன்னே னிந்திரமயேந்திரமாஞ்சாலந்தாமே. (௬௫)

சாலத்தின்மேந்தாரோடனைத்திறுக்குஞ் சாத்திரியவிந்தாலேதிகண் டாச்சொன்னேன், பாலபந்தயபட்சிவைத்தாற்றிற்சொன்னேன் பரிவா னசல்லியமோ டாறுஞ்செச்சம், சாலவொருதொட்டியந்தொண்ணூற் றிற்சொன்னேன் சாறுமோமொழுபதிலொட்டியத்தைப்பாரு, ஆல மெனுஞ்சாலத்தின் கோவையையா யிரத்தோடைம்ப தினாந் தாமே. (௬௬)

ஆமேகாணத்தன்றொகையையென்னசொல்லே னதனிலொருபூண் ணுலட்சங்காப்பதாகப், போமேசிப்புலத்தியனேசொல்லக்கேளு புக ழ்மருவுசாத்திரத்திற்றிலக்கமில்லை, காமேகாணிவ்வளவும் பார்த்துத் தேறி நயமாகப்பொருள்படவேயுனக்குச்சொன்னேன், வாமேகாணக த்தியன்வாக்கருதவாக்கு மாநிலத்திலாரிவார்மவுனிக்காமே. (௬௭)

வயிரவபூசை.

ஆமையாறாற்றொகையை யறிந்துசொன்ன வம்புவியிலொருவரா லாமோவாகா, ஆமையானசிகயனீங்கற்மேன றமைடவாகமறீமேன்று மாறுவாய்காண், ஏமையானைவைகோணம்வளமாய்க்கீறி யிடம்வலமாயி ரேகையிருந்தாலமபோட்டு, காமையாவெட்டெழுத்தை நன்றாய்மாதிக யமாகவயிரவனைப்பூசிப்பாயே. (௬௮)

பூசிப்பாயமுதகும்பம் வைத்துநன்றாய் புகழ்மருவுமவுனத்தினம தனப்பாலும், யாசிப்பாயாயிரத்தெட்டுச்சிறுதேல யருச்சனைகள்செ ய்துகற்பூரசோதி, வாசிப்பாய்மவுனமந்தானத்தாலே மந்திரமுஞ்சா ட்சாத்தாற்றாபதீபம், நேசிப்பாய்வயிரவனைப்பூசித்தக்கா லேனாக ப்பளிச்சென்றுசோதிகாணே. (௬௯)

சுப்பிரமணியதியானம்.

பளிச்சென்றுசோதியெதிர்கண்டதாறுற் பயிரவனுந்தோன்று வான்பயமோவில்லை, வழிச்செல்லவேணமையிவாறுற்றூர்ப் பகைவனை த்தியானஞ்செய்வாமேசேரு, அளிச்சென்றேபவமெவரவோமேன் றேயழகாகவறுகோணமடைவாப்போடு, செழிக்கவேயாறெழுத்தைக லியேகாணுந் தெளிவாகவிரேகையோராறும்போடே. (௭௰)

பூசை.

போடிரேகையிற்சரவணபவாவென்றே புகழாகவறுகோணத்து ள்ளேவிந்து,வீடுவிருத்தம்பிரண்டுவாயிருன்கு மிளிர்வீரவாசினுடை ப்பீசங்காணும், ஆடையாகள்வாயிற்பீசஞ்சொல்வே னீப்ரீம்கிரீம டைவாப்போடு, ஏறடையாவோங்காரவட்டங்காணு மோகீசாகோவ முழகவன்றியானமாச்சே. (௭௧)

தியானமாந்தெரிசனத்தின்பூசைசேரு திறமானவத்துவையாம் வுகசித்தி, தியானமாமதனைப்பான்மனஞ்சோதி கிருபையுடன்மவுனமனோர்ச்சிப்பார்பார், தயாநிதியாஞ்சுப்பிரமணியனபூசையாச்சு தான்பிரத்தியக்கமாய்மவுனஞ்சொல்வான், அவானந்தத்தேமெஞ்ஞானமவுனபூசையான்கண்டேனிப்பூசைநலமாமின்றே. (௫௨)

இப்பூசையார்செய்வார்மவுனிதுன்ப வின்பமிலாவேதாந்தியோகி செய்வார், இப்பூசைசித்தர்ஞானியர்கள்செய்வா ரொழிற்பலாராகியமுத்தவர்களசெய்வார், அப்பூசைதனையான்கண்டினக்குச்சொன்னே னம்புவியிலெவர்செய்வார்மவுனஞானம், ஊதப்பூசைசொன்னேன் மூன்றுங்காண்டத்துத் தாரணியிலாரறிவாரிந்நூல்பாரே. (௫௩)

பாரானசித்தரையாளஞ்சொல்வேன் பானருளான்மனிதர்களி லொருவராவார், தாரானதலாராகிபூர்வஞானந் தான்றொடர்ந்தவனி பிரைசைத்தோன்றிமேலும், வீறுனவிட்டகுறைதொட்டசேர்மை விளங்கவேலைதித்தக்காற்சித்தியாகும், ஆரானபிராணமயவிந்துவாலே யாச்சதையாமாயையிலேமனிதர்வாழ்வே. (௫௪)

மனித்தராப்பிறந்ததினுலாவதென்ன மகத்தானதுலாராகியறிய வேண்டும், வெனித்தக்காற்சடமழியா திருக்கவேண்டுஞ் செடத்திலுள்ளபொருளெல்லாங்காணவேண்டும், கனிட்டதைக்காயமது பெலக்கவேண்டுங் கருவிகரணாதிகளைக்காணவேண்டும், சினத்தொழிந்துலாராகியதித்தகற்பஞ் சிவயோகமவுனத்திலிருந்துதேறே. (௫௫)

தேறவேசொல்லுகிறேன்மைந்தாகேளு தெளிவாகவாதாரமாறுங்கண்டு, மாறவேவாசிநிலைபோதிக்கண்டு மவுனசிவயோகத்திற்சமாதிகண்டு, வீறவேமெஞ்ஞானதீட்சைகண்டு மேதக்கபூருவத்தின்பூசைகண்டு, ஆறவேயண்டரண்டபிண்டங்கண்டு யாகாசெகற்குருவையறிந்துகாணே. (௫௬)

செகற்குருவைக்காணவழிசொல்லக்கேளு சீமையிருபொய்களவு சாமித்துரோகம், வகுத்தகொலைகாமம்வஞ்சனைகள்பாவம் வழுத்தியவாணவங்களற்றுப்போனால், அகப்பேய்போய்நினைத்தபடியேயாகு மன்றன்றேசமாதிதவிற்கற்பங்கொண்டால், விசித்தகுருமெஞ்ஞானமவுனமாகு மேலானகற்பமுண்ணக்கருவைக்கேளே. (௫௭)

கேளேயாகாயமதுவச்சிரமாகுங் கிருபையுடனல்லாகைக்கற்பங் கொண்டால், ஆளேயாமண்டலத்தைச்சாவுபோச்சு தறையவரியசட்டைதள்ளிப்பூர்வமாச்சு, ஏலையாசிவசத்திதேகமாச்சு தெப்போதும் வச்சிரமாயிருக்கும்பாரு, கோளேதாய்வாதநான்சொல்வாக்யங்கொண்டவனேமெஞ்ஞானகுணமுள்ளோனே. (௫௮)

வல்லாரைக்கற்பம்.

குணமுள்ள வல்லாரைக்கற்பஞ்சொல்வேன் குருவானசத்தியுப்புச்சிவத்திறுப்பு, மணமுள்ள வெங்காரிற்போட்டுமைந்தா மகத்தானசுண்ணத்திற்பலந்தான்போடு, அணியுள்ள வைப்புமலைமங்காயந்தா மப்பவொர்பஞ்சீகரணதீட்சையுப்பு, கணியுள்ள நாணகையுமே கூட்டிமத்தி நன்றாகவிரவினிற்றண் பனியில்வைவே. (௫௯)

வையையாவிரவினிற்றண் பனியில்வைக்க மகத்தானசெயநீருமாகுமாகும், கையையாவதிற்பட்டாலற்றுப்போகுங் கஸ்தூரிவன்னம் போலிருக்கும்பாரு, செய்யையாசீசாவிற்பதணம்பண்ணிச் செயமானசெயநீருமுறைதப்பாது, ஐயையாகுருச்சுன்னம் விராகன்கொண்டே யச்செயநீர்சரியெடையாக்கூட்டிக்கொள்ளே. (௬௰)

வாலைபூசை.

கொள்ளேயாவிரண்டையும்பீங்கான்றன்னிற் குணமாகக்சொன்னபடிகொஞ்சம்போடு, நள்ளேயாவிதனிலேநிமிடம்வைத்தா லதுதாந் தனிலீயம்போலிறுகும்பாரு, பள்ளேயாமதியையிறைகுருவின்பாகம் பதமாகவெடுத்துநீதேவிபூசை, வள்ளேயாவாலையெனும் வாமப்பெண்ணை மனதாரநினைத்துநீதியானிப்பாயே. (௬௧)

தியானித்தாயானின்மெய்ஞ்ஞானந்தோன்றுந் திருவுடையவாலைப்பெண்ணைதிரோதிப்பாள், தயாபரியாமனோகௌரிசூலிசிலி சாம்பவியந்திரிபஞ்சாட்சரிகௌமாரி, உயர்வுறவேவல்லாரைக் கற்பமெற்றின்றுன்றுபொருட்டுருமாதவாதீவாய்காண, நியானதேதாடிருந்துலகிற் சீவித்தம்ம கேடிலசிவானந்தமுறக்காட்சிப்பாயே. (௬௨)

ஆவென்றசத்தமதுகேட்டதாலே யப்பொழுதேயென்றுவருவாள்பாரு, ஆவென்றசத்தத்தானியான்பா ளப்பனேயகத்தியன்றனசீடனென்பாய், ஓவென்றசத்தமிட்டுச்சத்தமிட்டே யொண்ணைமுகமலர்ந்துபசேஷஞ்செய்தாள்வாள், நாவென்றசற்குருவைநாவாரத்தாறுதாந்தசிரோமணியைப்பூசிப்பாயே. (௬௩)

பூசிப்பாய்சமாதிதனில்யோகத்தூற்றப் புகலிலேயிவேமார்ப்பணவெடைதான்கொண்டால், பூசிப்பாய்வகிரியையா வென்னசொல்வேன் மொழிபவரிதைத்துநாளாளவும்போதை, யாசிப்பாயண்டாண்டவாசிகொண்டே யங்கென்றுகும்பித்தாலுயாத்தாக்கும், மாசறவேமலைகலந்தாந்திரண்டுபோகுமைந்தனேவிந்துவையுங்கட்டும்பாரே. (௬௪)

பாரையாமண்டலந்தான்கொண்டாயானாற் பாகைசோபதிபோகுமதனாலாகும், பாரையாவாசியோடொடுங்கிப்போகும் பகரியபரைவாயிலடைக்குமாங்கே, ஆரையாவறுசுவையுண்டியில்வெறுப்பாமாதா

ரமாறுமன்றேசித்தியாகும், தேரையரல்லாரைவருடன் கொண்டால்
சீராகவந்தன்பெருமைசெப்பக்கேளே. (௬௫)

கேளாய்நீயென்னசொல்வேன் பூர்வநாள கேசரத்தின்மேலறை
தான்றிறக்கும்பாரு, மாளாய்நீமண்டலத்துக்கொவ்வோர்சட்டை மை
ந்தனேபுரியுமந்தக்கற்பத்தாலே, வாளாநீமதனப்பாரிணங்கொண்டே
பார் வண்பசுவின்பாலேதான்மயங்கவேண்டாம், கோளிறென்னாற்
றுயசட்டைதள்ளுமெய்யாக் கூறுதொகையாயிரமாமுருவங்காணே. (௬௬)

காணப்பாதேகத்திற்கூடுகொண்டாற் கண்மணியேகண்டவுடனே
யச்செந்தூரம், மாணச்செந்தூரமெடைபணமாக்கொண்டு மைந்தனே
செந்தேனிலடைவாயுட்கொள், நாணிப்போஞ்சடத்திலுள்ளநோய்
களெல்லா நவிலரியசெயகற்பமகிமையாலே, வீணப்பாவலையாதேயா
ருஞ்சொல்லார் வெளியாகச்சொல்லிவிட்டேனுண்மைதேறே. (௬௭)

தேறியந்தவல்லாரைக்குருகற்பத்தைச் சீராகமுறையறிந்துசெ
ய்வாயானல், வீறியந்தபயன்பயக்கும்பாத்திரனே மெய்ம்மையாச்
சொன்னேனையாகுருவின்றனே, மாறிலிந்தமுறையதனைச் செய்துபார்
த்தேன் மாசற்றகுருவழியிற்பலிக்குங்கண்டாய், ஆறறிவாற்கைபாக
ஞ்செய்பாகந்தானறிந்துசெயவின்னுமொருநூற்பாராதே. (௬௮)

இன்னுமொருசெய்திதனைச் சொல்லக்கேளு வெழிலாணகற்பத்
தையுண்ணும்போது, பன்னுகின்றகாற்றுவெயிலாகாவோட்டம் படர்
நடைசத்தித்தலிவையாகாபொய்ம்மை, துன்னுமொழிகொலைகளவுமா
காவெண்ணெய் சுண்ணும்புகடுகுபுளியுள்ளியாகா, தன்னைநிகர்கொம்
மைமுலைமடவார்தங்கட் கைசேயோகமதனையுநீதள்ளுவாயே. (௬௯)

தள்ளையாகள்ளுகெஞ்சா விறைச்சிமச்சந் தன்றேடுபுகையிலையு
மூப்புந்தள்ளு, மெள்ளாவேகமும்கோபமதனைத்தள்ளு விரிகடல்சூழ்பு
விவாழ்வையொருங்கேதள்ளு, கொள்ளையாவிடயவாசனையிற்செலுமு
ம் குணமிலாமனப்பேயையிற்செல்லாதோர், விள்ளரியவேகாந்தத்
திருக்கின்மாயை வெருவோடிப்பூரணத்தினமுழுமையேனே. (௭௰)

யோகநித்திரை.

அழகாமிழியோகஞ்செய்யவென்னி லப்பனேகாணிட்டிப்படுத்
தூங்கிக்கொண்டு, மலைதுயிலாநிடக்கையைமுடிமேல்வைத்து வழுத்துபு
ரணத்தோர்சுழுமுனையைமேவி, சமரசமாவாசியையீழுத்துக்கொ
ண்டு சமர்த்தாககேசரத்தின்பாலதைவைத்தே, அமைதியொடுபாரா
பரத்தைத்தரிசித்தேதானையனெலாடத்திற்றூங்குவாயே, (௭௧)

தூங்குவாயிம்முறையேதூங்குவாயேற்றவாதசாந்தத்தன்றே
சிறந்தேயாமிம், வாங்கவென்றான்மாநிலத்தின்மனிதனாயா லனையத

னைத்தெரிசனமன்பாண்டோர்கோடி, வாங்குதிரைக்கடற்புவியின்மனி
தனொன்று மாமாமனிதுருக்கவன்றேசொன்னேன்பாரு, ஏங்கிநின்றலையா
மனிருத்துமைந்தா வென்றனைப்போற்கோடியுகமிருந்தாதேறே. ( )

பத்தியம்.

தேறவென்று கற்பத்தைச் சீராக்கொள்ளு தியங்காதேயின்னு
மொருசெய்திசேளு, பாறவென்றேற்பத்தியம்பத்திரமாய்ப்பண்ணு ப
ழியில்திரிகடுகுதிப்பிலாதியோடம், வீறுபெறுசீரகமொண்சிராம்புபத்
திரி சிச்சாதிக்காய்நல்புளியாணாவோடு, சாறுகிறுகீரைசிறுபயறு
டையா நலமாகக்கூட்டியதோருப்புமாமே. (௭௩)

வெண்சாரைக்கற்பம்,

ஆகுமேகற்கொறுக்கைப்புளிமற்றைநற வறைவரியகற்பூரசிலையின்
சுன்னம், வாகானவண்டக்கல்லின்றனசுன்ன மகத்தானகன்றுனாதங்க
ச்சுன்னம், சேகருமொருபொழுதேயன்னங்கொண்டாற் றேகமதுச
ட்டைதள்ளித்திகழும்பாரு, பாகமாவெண்சாரைக்கற்பஞ்சொன்னே
ன் பகரரியசித்தர்கட்குக்குருவிதாச்சே. (௭௪)

ஆச்சப்பாவின்னுமொருகற்பஞ்சொல்வேனண்டபகிரண்டமதை
யிடித்துக்கொண்டு, கூச்சமிலாதிடத்திலேதண்ணீர்விட்டுக்குழைறவெ
றவேயிழைசாறுகொழிகொண்டு, ஆச்சியமோர்படிகூடவிட்டுப்பின்னரடு
ப்பேற்றியதனோயோர் சாமமட்டும், காச்சப்பாமெழுகுபதமாகும்போ
து அவிவாகக்குருசெயசீர்ப்பாகங்கேளே, (௭௫)

காயாதிகற்பம்.

கேளையாவதையாற்றியெடுத்துப்பாரு கேசரத்தின்காயாதி கற்
பமாகும், கோளொன்றும்வாராதுருவைப்போற்றிக்குருசெயசீரொ
ருபலந்தானதனில்விட்டு, வாளிரவிதனிற்சாமங்காயவைத்தின்வண்மை
சேர்மெழுகுபதமாகுங்கண்டாய், தாளுறவிம்முறையதனைமுடித்தே த
யேகாட்சாமதுறுற்றியானித்துப்பூசைசெய்யே, (௭௬)

மேன்மூலசத்தி.

செய்யப்பாபராபரத்தைத்தியானபூசை செய்துமீமுடித்தபின்பு
செப்பக்கேளு, ஐயனேசூரியோதயத்திலேதா னவைடவாகப்பெருவிர
லிற்றடவிக்கொண்டு, உய்யயாவுண்ணாக்கிற்புளவேற்றி யும்மென்று
வாசியைமீகும்பித்தக்கால், கைப்பாகனியன்றகமொருங்கேயெல்லா
ங் கழன்றுவிடுமின்னுமொருசத்திகேளே. (௭௭)

கீழ்மூலசத்தி.

சுத்திசெயமூலத்தின்கற்பஞ்சொல்வேன் றுகளிலாக்கற்பமதுகு
ட்சாருட்சம், பத்திமையாச்செய்யவொருசெங்கற்றைழைப் பகரரியசோ
த்றேட்டேகுருவைச்சேர்த்தே, அத்தையொருசீலையிலேமுடிந்துகொ

ண்டே யடைவாகப்பிழிந்தக்காலிழியுஞ்சாறு, சித்திதருங்குருசெயநீர்கூடவிட்டுத் தீயேற்றியோர்சாமமெரித்திடாயே. (௭௮)

எரித்திடவாய்மெழுகுபத மாகும்போ திறக்கிவைத்தென்மகனேயின்னுங்கேளு, புரையற்றசுத்தசலதனில்வார்த்துப் புடத்தியனேயிராவிதனிற்காயவைக்கின், அரக்குப்போற்செம்மைநிறமாகுமையா வையமதைச்சுத்திசெய்யுமதைப்போலுண்டோ, பருத்தனலுமுடையமலைமகளைப்பூசை பண்ணுஞ்செயநீர்மகிமையறையக்கேளே. (௭௯)

அறையக்கேளென்னிடத்தனபுளசிட்டைநாமிசல திருகேலேதய்த்துக்கொண்டு, பழியுமப்பாவுண்ணுக்கிற்புளத்தேசமிற்பாழான கபமெல்லாங்கழன்றுபோகும், முறைப்படிசெயமூலத்திகேற்பத்தகலேமுடிந்தேற்காயசுத்தியாகுங்காணே, மறப்பிலாதடிமூலஞ்சுத்தியாக மைந்தனேயத்திசந்திகாட்டம்பாரே. (௮௰)

நாட்டமையாகண்ணேநட்டம்பார்த்தாயானு னலமானசுழுமுனையில்வாயில்காணும், ஆட்டமையாவவ்வாயிறிறக்கும்பாரு வழுத்தெகன்கையங்கிருந்தவடைவாய்ப்பாயும், வாட்டமையாவமுதமதைக் கொண்டாயானால் வாழலாங்கோடானகோடிகாலம், பாட்டமையாபரிசேட்டுச்சொல்லவில்லை பாலகனேயுன்றனக்குப்பாரித்தேனே. (௮௧)

பாவித்தேனின்னமொருசரக்கைக்கேளு பற்பினியினைக்கட்டமையசைவந்தசம்பைப்பூ, ஆவித்துமதிவிர்களண்டக்கூறு மடையிரண்டுபத்துடனேயைந்துசங்கூட்டி, வாவித்துப்பதினாறுசு மெடுத்துக்கொண்டு வளமாகக்கல்லுரலிலுலக்கைநாட்டி, ஏவித்தேயிருப்புலக்கைதனுலையா, விடித்திடவாயிருசாமமின்னுங்கேளே. (௮௨)

கேளையாவென்மகனேயறியச்சொல்வேன் கெவுனமென்றாரகெவுனக்குளிகையையா, ஆளையாவந்நாயுமாவதாக்கி மையனேசுத்தசலந்தன்னிலிட்டு, காளையாவலக்கையாற்கலக்கிமைந்தா கண்மணியே தெளியவைப்பாய்சாமமட்டும், பாளையாபலிதமாங்கெவுனசித்தைத பாலகனேபரிட்சைதனையின்னுங்கேளே. (௮௩)

இரசக்குளிகை.

இன்னங்கேளினமறிந்துசொல்வேனையா வெடுத்தமுறைதப்பாதுகுருவின்வாக்கே, அன்னங்கேளடிமூலப்பழக்கத்தாலே மையனே கலவத்திற்புளியைப்போட்டே, இன்னங்கேள்சென்னகுரு செயநீர்விட்டே யெழிலாகவிருசாமமெழுகாவாட்டி, அன்னங்கேளண்டந்தினிதானமாக வப்பனேகெவுனத்திற்குளிகைபாரே. (௮௪)

பாரப்பாகுகையெடுத்தாவியில்வைப்பாய் பாலகனேயக்னிரண்டுசொமங்காய்ந்தால், வேரப்பாகுகையெடுத்துக்கையாற்றட்ட வெண்க

லத்தின் சத்தமையாவென்ன சொல்வேன், ஆரப்பாவறிவார்களண்டவித்தை யாடகாமந்தவிழ்த்தை யுமேகவகோடி, சீரப்பாமுனை சொன்னதெளிவைக்கொண்டு திறமாகத் தீயெரிப்பாய் சாமந்தானே. (௮௫)

காயாதிசுன்னம்,

சாமமட்டுமிக்குருவைக்காட்வைத்துச் சமர்த்தான கேசரத்திற்றீயைப்போட்டு, காமேவைகறப்புவெனவம்போலேகாணும் கருக்குருவாகுசுன்னமதிற்பலந்தான்போட்டே, ஆமென்றைபறபாகினீமுதல்லவயிலைண்டமையனேயிககருவிறண்டம்போகிட், டோமெனவேறோர்கொதிதான்கோதித்தாறு வோவேகாகோயிறகுவைத்தெடுத்திடாயே. ()

எடுத்தப்பாரண்டமது விலங்குகாறு மென்மகனே குருசெயநீரதனிற்போகிட், டுடுத்தப்பா சோசாமமாறவிட்டே யுமையென்றருகைதனிலேயண்டம்வைத்தே, அடுத்தப்பா மெழுகுறுஞ்சந்துமூடிடையனே கெட்டத்திலடைப்பாய், மடுத்தப்பா மகத்தானபுடந்தனிற்றுமைந்தனே காயாதிசுன்னந்தானே. (௮௭)

தானனகாயமஃதாதியாதி தருவானசுன்னங்கேசரத்தின்சுன்னம், கானுனகடையில்விறகுசாரகெல்லாந்தாங் கட்டுமையாலிச்சுன்னக்குருவினாலே, மீனுனசுன்னமதைப்படணம்பண்ணு வோதாந்தசாத்தாமேயினுய்கேளு, ஆனனவடியகையாமவாலைப்பெண்ணே யாச்சிததூப்பூசித்துத்தெரிப்பாயே. (௮௮)

தெரிசிப்பாய்தேனமுதஞ்சொரியுமாதைத் தேவர்முனிவார்துதிசெய்தேத்துமாதை, அருச்சிப்பாயண்டசாரத்தின்சுன்ன மாச்சுதையாவினுமொருகருவைகேளு, பரிசிப்பாய்பாரபாத்தின் முப்பூச்சுன்னம் பரிவானசுன்னங்காயாதிசுன்னம், மூரிசிப்பாய்முச்சுன்னம் பலந்தான்கொண்டு முனசொன்னமுதண்டத்திலிங்கேளே. (௮௯)

கருத்தயிலம்.

கேளேநீயைஞ்சுவைப்புத்திங்கனொன்று கேசரத்தின்பச்சோங்கிபச்சைசப்பாம்பு, ஆகேளநீகெருண்டோடுபச்சைகாபி யன்பாகவாங்கைதுக்கண்கோட்டாளபிச்சு, தேளேநீதவாங்குக்கண்ணும்பிச்சுக் தேதியுடையிரத்தமப்பாபிச்சுமாகும், மாநோநீமட்டவிளாப்பிச்சுங்கண்ணு மகத்தானதேரையாபச்சையாமே. (௯௰)

ஆமையாசெய்யானுமெய்யாமினிந்தை பருகட்டுவைக்காலிருப்பிவேமுந்தோ, டேமையாவீப்புலிவிக்கருநாய்மண்டை யியம்புஞ்செவ்வாலரணையும்பின்பிச்சு, காமையாகருமபூனைக்கணேறேடு கருவானதெண்டோடுகபாலைவோடு, வேமையாவழுமுறித்தான்பிச்சுங்கண்ணும்வேதாங்குவிச்சுளியின்பிச்சுமாமே. (௯௧)

ஆமென்றசெந்தேளுங் கருந்தேளானமை யபயசெங்குளவிகருங்
குளவியோடு, தேமேவுகருங்குளவிகன்றெண்டோடு தெளிவானசுழ
ல்வண்டுகருவண்டோடு, மாமேவுபுனுகோடுபிள்ளைப்பூச்சி மகத்தா
னநாகத்தின்விடம்பிச்சோட, ஏமென்றவிந்திரகோபத்தோடைய
வேழுதொகைமுப்பத்திரண்டாமன்றே. (௯௨)

ஆமேகாண்சுந்தரமேயின்னுங்கேளு வையனேயழிஞ்சிவிதைநா
ழியப்பா, மாமேவுமதனப்பூமத்தம்வித்து மகத்தானமருப்பியானைவ
ணங்கிவேரும், காமேவுகாஞ்சொறியினவேருங்கூட்டிக் கண்மணியே
கஞ்சாவின்வித்துங்கூட்டி, வேமேதான்வவண்குன்றிக் கருங்குன்றிக்
கு விளங்கியவோர்பருப்பாகுமின்னுங்கேளே. (௯௩)

கேளையாசாதிக்காய்சாதிபத்திரி கேடிலிலவங்கப்பூலவங்கப்பட்
டை, கோளறுசீர்க்கத்தூரிமஞ்சள்யாருங் கூறரியமூறையப்பாபதி
னைஞ்சாகும், ஏலவேயிவையனைத்தும்ரவியிற்காயி னென்மகனேமெத்
தநன்றினிமேற்கேளு, கோளையாலலியகல்லுரலிற்போட்டுக் குற்று
வாயிருப்புலக்கையதனாற்றுனே. (௯௪)

தானென்றவிருப்புலக்கைகொண்டுகுற்றச் சாற்றரியகுருசெயநீ
ரதனில்விட்டுக், காஞனவைம்மூலங்கூடச்சேர்த்துக் களிவாகவிஞ்சு
ளியைப்பண்பாய்ச்சேரு, தேஞனசஞ்சரியாய்க்கருவாய்க்குற்று தே
ற்றமிகவேண்டுமென்றுதாயைப்போற்றிக், கோஞனபிகின்போலேவ
ரும்பாரன்பாய் பேய்மகனேயலையாதேயின்னுங்கேளே. (௯௫)

இன்னுமையாசொல்லுகிறேன்சளிவாக்சேளு வியப்பரியசாலமெ
ன்னூற்றுறுகோவை, அன்னமையாவிவைக்கெல்லாஞ்சித்துவித்தைது
யாடலாமித்தயிலத்தநேகம்வித்தை, கன்னமையாசலியுகத்துச்சித்து
வித்தை கண்மூடிவிழிக்குமுன்னேயநேகம்வித்தை, இன்னும்வெகு
வித்தையையா விநோதவித்தை யென்னசொல்வேனட்டகன்ம வித்
தையாமே. (௯௬)

ஆமேதானறுபத்துநான்குசித்து மாடலாமித்தயிலத்தாலேபா
ரு, சாமேமுன்சொன்னவைந்சாதிதங்கள் சாற்றரியதயிலதிற்பிசறி
ப்போட்டு, வாமேவுகம்பதிருந்சுழற்றுவாய்நீ மகத்தானபிசினெல்லா
ந்தயிலமாகும், கோமேவுகுழிவெட்டிக்கலசம்வைத்துக் குழித்தயில
மிறக்கிடுவாய்குணமாத்தானே. (௯௭)

தானென்றவொருமுழமாக்குழிதான்வெட்டித் தகைமைபெறபு
திக்கலசம்புதைத்திடாய்நீ, பாவென்றகருத்தயிலப்பாண்டந்தன்னை

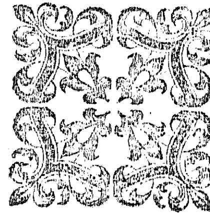
ப் பாலகனைகலசத்தின்மேலேவைப்பாய், ஆனென்றபாண்டத்துத் துவாரமிட்டே யரணியிலிட்டவெரு முட்டைகொண்டே, யானென் றுசீயெரிப்பாய்முட்டையாலே யிறங்குமையாகலசத்திற் றயிலந்தானே. (௯௮)

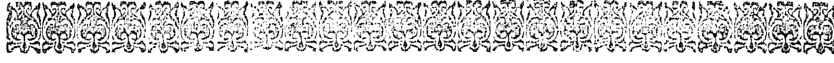
இறங்குகின்றதயிலத்தையெடுத்துப்பாரு வென்னசொல்வேனதினுடையவன்னமையா, கறங்குகின்றவன்னந்தான்கறுப்பதாகுங் கண்மணிபோலேசாவிற்பதனம்பண்ணு, நிறம்புகின்றசவ்வாதுபுனுகுவாச நிகழ்த்துரியகத்தூரிமூன்றின்வாசம், பிறங்குகின்றவாசமதைப்புகட்டிநீயும் பேசரியவாலையைநீபூசைபண்ணே. (௯௯)

பண்ணையர்வெண்ணூறு சாலவித்தை பலிதமையாவித்தினையுந் தொட்டேயாடாய், அண்ணையாவாறிரண்டுநூறுசால மையனேயித் தயிலங்கொண்டேநன்று, மண்ணையாயிரவிலக்கப்பெருநூல்பேட மகத்தானவித்தயிலந்தொட்டேயாடு, விண்ணையாவினோதவகையிருநூறுமால் விவேகமுள்ளபாலகனேயாடுவாயே. (௱)

ஆடுவாரகத்தியன்றான் சொன்னவாக்ய மையனேயித்தயிலப்பெருமைதன்னைப், பாடுவார்பதினெண்பேர்நூல்களோடும் பாலகனேயித்தயிலங்கொண்டுசாடு, சாடுவாய்சகலவித்தைநூல்கட்கெல்லாஞ் சற்குருவாமிந்நூலிந்நூறுமாமற், றீடுபடவெந்நூலுமிந்நூலொவ்வாவிந்நூல்மூன்றுங்காண்டம்பூர்ணமன்றே. (௱௧)

மூன்றுங்காண்டம்-முற்றிற்று.

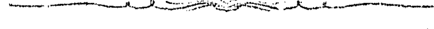
உ

கணபதி துணை.

அகத்தியமுனிவர் அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு.

நாலாங் காண்டம்.

காப்பு.

பூரணமாம்பரிபாஷை நாலாங்காண்டம் புகழ்பெரியபனிமலைக்கற்ற வந்தெய்தின்று, வாரணவுகொம்மைமுலையங்கையற்கு வழுத்திருளண்புடனேயாறுமாதி, காரணமாங்கருக்களெல்லாங்கண்டுதேர்ந்திக் கருக்குருகிக்நூற்களியைக்கூறுமைய, சீரணமாப்போகமற்சித்தர்கட்குச் செப்பினேனிதற்குச்செவ்வேள்காப்பாமே. (க)

செயமாகச்சொல்லிவைத்தேனிரண்டாங்காண்டஞ் சிராகமுப்பூவின்கருவுங்காணும், வயமாகமறைத்தகருக்குருவுந்தோன்றும் வசனித்தேனேந்தாங்காண்டம்மறைப்பாச், சயமாகவுத்தகமெட்டுப்பேயாகுக் துகளாறிர்த்தீட்சைவிதி யைந்தாங்காண்டம், நயமானசரக்கினதுகுணக்கூறெல்லா நானறிந்தபடிசொன்னேனலமாத்தானே. (உ)

தானென்றகைபாகஞ்செய்பாகந்தான் றப்பிதங்களில்லாமலேஞ்சாங்காண்டம், வானென்றபூவெடுக்குந்தீட்சையார்க்கும் வகைதெரியாமூடருக்குத்தெரியச்சொன்னேன், தேனத்தைப்பொழிந்தாற்போற் கருக்களெல்லாந் திறமானமுக்கருவாமண்டக்கூறே, யானென்றுகைகாட்டுமைந்தாங்காண்ட மாதவிருற்சோதியிலேயடங்குவாயே. (௩)

நாதவிந்து அண்டபிண்டம்.

வாரானவகாரம்துவிந்துவாச்சு வகையானவுகாரம்துநாதமாச்சு, பேரானவொகாரமதுபிண்டமாச்சு பேரொளியாய்ப்பராபரத்திலெடுத்ததுவு, உள்ளானசிவசெந்துபரத்தின்கூறு வுதித்ததினாலேநாதவிந்து சத்திகூறு, ஆரானபிண்டவிந்தண்டக்கூறு வாச்சுதுபார்மூன்றுமேயைந்தாருச்சே, (௪)

ஆச்சுதுபாரகாரமுகாரம்மிரண்டு மறைவியவொகாரமேமூன்றேமூலம், பேச்சிதுபார்பேசாதமூலமாச்சு பேராளுமையென்றவுதிருமாச்சு, காச்சுதுபார்க்குக்குருவாம்பிண்டமாச்சு குருவுக்குள்முக

தமென்றசலந்தானுச்சு, வாய்ச்சுதுபாரமுதமென்றபனிநீராச்சு மகத்தானசுத்தசலமதற்குப்பேரே. (௫)

அதிகலரசமது தான்விந்துவாச்சு தறைவரியநாதங்காறலையுமாச்சு, பதியானவதுவதுவாய்விந்துமாச்சு பரம்பொருளேயிஃதையாவமுதகெங்கை, அதுவானவினவதுவாந்தேசிநீரு மதிநுதிர்த்தவமுரியதுசுத்ததீர்த்தம், அதுவானபதியதுதான்சோதியாதியதையறியவேண்டினாந்தாங்காண்டம்பாரே. (௬)

பாரேதுசீரேதுபதிதானேது பருதியென்றாவிமதியுங் கூடுநாளிற், சீரேதுநீர்தானேதுருவமேது செய்ததவப்பயனதினாற்சென்மக்கூறும், ஆரேதுவரமேதுசுகிர்தமேதா லறிவரியகருவிழிறால் வளப்பக்கூறு, காரேதோவேரேதுபுளிதானையா கடைந்தெடுத்ததிருவாணியாணியாமே. (௭)

ஐம்மூலம்-ஐங்காயம்.

ஆணியென்றலாணியது வாளைக்கொண்டே யறுக்கலாமதின்கதிவைமனதினாலே, ஏணியென்றலெணியஃதேதேறப்ப வெழிற்குருவங்கிருந்தாரோதுருவங்கண்டு, பாணியென்றற்பாணியினா லூன்றிக்கொண்டு பராபரமாமைம்மூலமைஞ்சுகாயம், வேணியென்றல்வெணியன்றேதுங்கவெணி வேதாந்தமதனில்வினையாடுவாரே. (௮)

ஆடுவார்யமுனையென்றவமுதநீர்த்த மண்டத்திலகண்டம்துசுத்ததீர்த்தம், பாடுவார்சலமதனிற்கங்கையாடிப் பாபூசைகுருபூசை செய்தேதிற்பார், நாடுவார்நாதாந்தசத்திகொண்டு நல்லபனிநீரையன்றேதெளியவைப்பார், தேடுவாரில்லையதையறிவினாலே தெளிவானவுப்பெடுத்துமூப்புவாக்கே. (௯)

கல்லுப்பு.

மூப்பூவாமுப்பதனிற் றப்போவில்லை மூக்கருவாமக்கருவைக் கண்டுதேறு, சப்பானசப்பதுவுங்கசிவுபோக்கிச் சாரணைக்குட்செவுனமதாக்குப்பிக்கேற்றி, அப்பானகொப்பதுபொன்மலைகளாக்கி யம்புசரந்தொடுத்தாற்போலுணியேற்றி, ஒப்பானகப்பணைகொண் டடுப்பிலேற்றி யோர்பத்துச்சாரவத்திப்பதாச்சே. (௰)

ஆச்சுதேயாகாசவுப்பதாச்சு தறிவாலேயவனைவெல்ல யாராலாகும், நீதாச்சுதேதொடுத்தவம்படுத்துப்போச்சு துரியமென்றவுருவமதுதிரும்பதாச்சு, தூச்சுதேதிரும்பதுவுந்தூணதாச்சு தொடுத்தசரமண்டலந்தானேறலாச்சு, காச்சுதேகருவாகியுருவுமாகிக் காய்கனியாயுற்பவித்தகல்லுப்பாச்சே. (௰௧)

கல்லானகல்லதுவும்வெல்லமாட்டார் கருவானகுருவதுவுஞ்சொல்லமாட்டார், வில்லானவில்லதுவேதொடுக்கமாட்டார் விற்பிடிக்குஞ்சாயலதைக்காட்டமாட்டார், இல்லானவில்லதுவுநல்லவீடே யில்லையென்றசொல்லதுவேவிநிறுத்தமாட்டார், அல்லானபுல்லதுவேயண்டநீராமப்பூவிலப்பனிநீரடைவுகேளே.
(௰௨)

அடைவானவடைவதுவாமண்டந்தானு மதிலிருந்துவிந்துவைநீ யெடுத்துக்கொண்டு, கடையானசத்துருவாமந்நீரோடு கருவானவோட்டிடுவடைச்சவ்வுபோகடி, நடையானநாயகத்தைக்கூட்டிச்சேர்த்து நாட்டுவாய்கல்லுரலிலுரட்டக்கேளு, அடைவானவச்சிரமா மூலக்கைகொண்டே யண்டத்தின்மேலோட்டைவதுக்கக்குத்தே.
(௰௩)

குத்துவாயிருப்புலக்கை யதனைக்கொண்டு குழுறவேயிடித்ததனைத்தூளதாக்கி, அத்துவாய்மாச்சேரக்குத்துக்குத்தே யதிலுடையவீரமெல்லாம்போகக்குத்து, தத்துவாய்த்தங்கமென்றமாவெடுத்துத்தாயானமயேஸ்வரியைப் பூசைபண்ணு, வத்துவாமாதாவேநாதரூபிமாதேவியென்றெண்ணிவாழ்த்துவாயே.
(௰௪)

எண்ணவேபூருவத்தி லமுதவாழ்வே யெங்கள்குலம்விளங்கவந்தமங்கைப்பெண்ணே, கண்ணவேசொரூபவண்டவரூபப்பெண்ணே கருவதனிலுருவுதித்தகன்னிப்பெண்ணே, அண்ணவேயமுதத்தில்வாழும்பெண்ணே யண்டத்திற்குடியிருக்குமாதிப்பெண்ணே, சொன்னமொழிதவறாதசொந்தப்பெண்ணே சொற்பெரியவகத்தியன்றன்வாழ்வேயம்மே.
(௰௫)

வாழவேவேண்டுமென்று லையவிந்த மாவதனிற்பனைவெடைதானெடுத்துக்கொண்டே, ஆழவேயாதிவிந்தமுதக்கன்னி லையனேயிக்கருவையடைவாய்போடு, காழவேசலம்போலேயிருந்தவிந்து கன்னியாநாதவிந்துகலந்தாளல், சாழவேசலந்தியாஞ்சமுத்ராதீர்த்தஞ்சங்கையிலாப்பாலமுதந்தெளிவதாச்சே.
(௰௬)

சுத்தசலம்.

தெளிவானபாலமுதப்பனிநீராச்சு தெளிட்டாதசுத்தசல மிதுவேயாச்சு, அளியானவாறாச்சுபாலாறாச்சு தாயிரத்தெட்டண்டமட்டும்பாயலாச்சு, குளியானதெளிவாச்சுதறிவுமாச்சு கோடானகோடிசித்தாதிதமாச்சு, வளியானவளியாச்சுபாறையாச்சு மத்தானதேசிநீரொன்றும்பேபோ.
(௰௭)

தேசிநீர்ஊசிநீர்.

போனதேசிநீர்தருவைக்கொண்டு பேருகந்தெளியவைத்தஊசிநீர்தான், ஊரானஊசிநீர்மூன்றுஞ்சத்தி யுடன்சேர்ந்தகாசிநீர்கருவைக்கேளு, காரானகருவதுதான்காசிநீரோ காசியென்றசலதிதியாம்ப

புனைதீர்த்தம், ஆரானதுங்கபத்திரிவிருத்தகங்கை அருவமென்றசு
ரஸ்வதியின்றீர்த்தமாமே. (௰௮)

தீர்த்தமாமுயர்துங்கவேணிவாணி திறமானநர்மதையாந்தூய
கன்னி, ஆர்த்தமாம்பற்பநதியென்னும்பேர்மற் றறைந்தரியகுமரியென்
னுமிதற்குப்பேர்சிர், ‡ சார்ந்தவெண்சங்கநதியென்னும்பேராஞ் சாற்
றுசரவணப்பொய்கையென்னும்பேராம், ஆர்த்தமாமுழுமூன்றுங் கூட்
டினக்கா லமுதமெனுஞ்சலதிதிரிச்சத்தியாச்சே. (௰௯)

ஆச்சுதுபாரமுதமென்ற வமுரிதன்று லடைவாகமுன்சொன்ன
பாவைதோன்றும், பாச்சிதுபார்சலதியாங்கங்கையாலே பாலமுத
மென்றவொருபசுவினீராலே, காச்சிதுபார்கனகமென்றலகையினாலே கவ
க்தியேவடித்திடுவாய்கங்கையைத்தான், ஏச்சிதுபாரெச்சலமுங்கெளி
ந்துபோகும் மனத்தோடேயிணமதுசேர்ந்தேகமாமே. (௨௰)

ஏகமென்றவேகமென்னதேகந்தேக மெடுத்தகொருதுறைக்கெ
ல்லாமிதுவேயன்னம், பாகமென்றபாகமென்னவைகபாகந்தான் பாலமு
தம்வடித்துநீபசித்திரத்தக்கால், காகமென்றகாகமென்னவிதுவேயன்ன
ங் கருவுதித்தமதுச்சன்னங்காட்டொணுதே; மாகமென்றமாகமென்ன
மதியிறுலே வணமையாவறிகுருவைமாட்டினேனே. (௨௧)

மாட்டினேன்புலத்தியனேயின்னுங்கேளு மறைக்கவில்லையொளி
க்கவில்லைமறைப்போவில்லை, காட்டினேன்குருபாகமைஞ்சாங்காண்ட
ங் கைபாகஞ்செய்பாகங்கருவின்பாகம், பூட்டினேன்பூச்சரங்கட்டோடி
த்தாற்போலே புத்தியுடனிந்நூலின்பொருளைக்காண்பாய், பாட்டி
னேன்பலகலைக ளிந்நூலுக்குட் பராசத்திதிருவருளாற் பகர்ந்திட்
டேனே. (௨௨)

ஐங்காயம்.

பகர்ந்திட்டேனுதவிந்திரண்டுங்கூடி பரிவானவண்டவிந்துபழ
ச்சாறுகும், அவிர்ந்திட்டவிரண்டுவிந்துமுடிதானையா வதிற்பிறந்தமு
டிவிந்துபழச்சாறுகும், தகர்ந்திட்டவைங்காயமைந்துங்கூடிச் சமைந்
த்தேவைமூலமைந்துமாச்சு, வகிர்ந்திட்டவொன்றதிலே யைந்துமா
ச்சு மகத்தானதெளிவாச்சுதொன்றுப்போச்சே. (௨௩)

ஒன்றானவொன்றன்றேயிரண்டதாச்சு தோகோகோவுருவாச்
சுருவுமாச்சு, மூனறுனேடன்றன்றேமுடிதானுச்சு மொழிவரிய
காயாச்சுபழமுமாச்சு, நன்றானநன்றன்றேகாலதாச்சு நலமானதிகை
பழுமிதுவேயாச்சு, தன்றானவாயிரமாமைந்துமாச்சு அதிற்பிறந்த
பெண்பூடுபூவுமாச்சே. (௨௪)

‡ சார்ந்தவென்பது - சார்ந்தவெனவிகாரப்பட்டது.

திகைப்பூடு.

பூவான பூவதுவே செடிதானன்று பூதலத்திலெங்குமுண்டு பூத்தானன்று, மூவான மூன்றதுவுமொன்றுச்சேர்ந்தால் முப்பூதம்பிறக்குமடா வெள்ளைப்பூத்தான், ஆவானவிதற்குப்பேரிதுதானையா வாரறிவார் திகைப்பூண்டையவனிமீதில், மாவானமாக்களைத்தமுதந்தன்னை வகைபெறவேவாலமாகச்சொல்லக்கேளே. (உ௫)

இரசக்கட்டு.

கேளையாவன்பாகப்புலத்தியாநீ கெவுனமென்றரசக்குளிகைகெவுனநன்று, ஆளையாபின்சொன்னவைந்தாங்காண்டமதின்முடிந்தமாணிக்கக்கன்மாளாமன், மாளையாமாக்களைத்திராவகந்தானை மகத்தானவெடியுப்பையதனிற்போட்டு, பாளையாகெவுனமென்றகெவுனவித்தை பரிபாடையகர்த்தாநீயின்னுங்கேளே. (உ௬)

இன்னங்கேளினமறிந்துசொல்வேனையா வெடித்தமுறைதப்பாது குருவின்வாக்யம், அன்னங்கேள்வெடியுப்புப்பாறையுப்பா மைந்த திறன்முப்பூவுமுடிந்துபோச்சு, இன்னங்கேண்முன்சொன்ன குருவைநீதானினிதாகச்சொல்லிவிட்டேனைந்திலேகாண், வன்னங்கேள் வெடியுப்பையதனிற்போட்டே வளமாகத்தீயெரிப்பாய்சாமந்தானே.

சாமந்தானெரித்தக்காற்கட்டிப்போகுஞ் சாற்றரியமாக்கெவுனகுளிகைதானும், வாமந்தான்வத்துவைத்துப்பூசிப்பாய்நீ வங்கம்போற்கட்டிமிகச்சிவந்துகாணும், நாமந்தான்சொல்லிவிட்டேனுளிககவில்லை நலமானவெடியுப்பேயிவ்வுப்பாகும், பாமமாச்சொல்லாமன்மறைத்தார்சித்தர் பரமானகோசன்றன்பதியைக்கேளே. (உ௭)

கேண்மூலாதாரவிநாயகன்றனுண்மைக் கேசரமாம்பூரணத்தைக்கூறவன்பா, நீண்மறைவினின்மலமாநிறைந்தசோதி நிகரில்லாவைங்கோணங்கோசனவீடு, வான்மிக்கவோர்வட்டமைங்கோணந்தான் வல்லமையாயிருக்குமோங்காரவீடு, கோண்மிகையற்றுளிருமொரு திரிகோணத்திற் குரேஉரேஇரேவெனவட்சரத்தையமாறே. (உ௮)

மாறவேயெழுத்ததனைச்சொல்லக்கேளு மகத்தானவைங்கோணமைந்துசங்கேளு, ஏறுவாய்சுந்தரமேலுங்கீங்கென்றே யேறிறீங்கிறீங் அறிங்கென்றான்றுவாய்நீ, ஆறுவாயைங்கோணவடிதன்மேல மாறியப்போகிறாவிரீங்கே, இறுவாய்கடைதியின்சக்கரத்தைக கேசரத்தின்மேலமைத்தயடைத்திடாயே. (௩௰)

அடைத்திடுவாயட்சரங்கள்பிசகாமற்று னடைவாகத்தாபதிபாதிதந்தே, எடுத்துமெல்லவிட்டசமுருசெய்தாயாகில் வெனனசொல் வேண்கணபதிதான்பிரகாசிப்பான், மடைத்தனமாத்திரியாதேசொல்

லக்கேளு மகத்தானவல்லமையும்பிரகாசிப்பாள், கொடுத்திடுவாள்வ
ல்லமைநீகேட்டவெல்லா வரங்களையுமாதலினாற்பூசிப்பாயே. (௩௧)

பூசிமூலாதார ‡ சுழினையொட்டிப் புகழாகக்கும்பித்தான்மவுந
ஞ்சித்தி, வாசியையங்கென்றுநீதம்பித்தக்கால் வாழலாங்கோடி யுகம்
வாதஞ்சித்தி, பூசைசெயினைங்கோணஞ்சித்தியாரும் புகலரியமூதற்
சேவைதெரிந்துகொண்டே,கூசாமற்கும்பித்துத்தம்பிக்காற் கோடா
னகோடியுகம்ருககலாமே. (௩௨)

ஆகுமேயோகமதுபார்க்குநாளி லாதாரசக்கரத்தினறையைகதி
றி, ஓகுமேயோங்காரதிரிகோணத்தி லொருமித்துப்பிசகொன்றும்வா
ராதான்று, காகுமேகற்பூரதீபசோதி கடாட்சிப்பாள்சக்கரத்தைப்பூ
சிப்பாய்நீ, வாகுமேவாசியைநீயிழுத்துவாங்கி மகத்தானமனக்கண்ணு
லொட்டிப்பாரே. (௩௩)

பாரோநீகேசரத்தின்சோதிகாணும் பருதியுடன்றெரிசித்தேயப்
பார்பாரு, ஓரோநீசுணபதியின்மூலஞ்சொன்னே னொருமையுடன்புல
த்தியனையறிந்துபாரு, வாரோநீபரப்பிரமசொரூபமூலம் வரிசைபெற
நாதர்கடம்மகிமையாலே, பாரோநீபதினெண்பேர்சித்தர்மெய்க்கப் பா
டிமிக்காண்டத்தினதுமகிமைதானே. (௩௪)

சுவாதிட்டானம்.

மகிமைபெறுபரிபாடையைத்தாங்காண்ட வண்பொருளைப்பேர
றிவாலறிந்துதேறே, மகிமையிருகுண்டலியின்மூலங்கேளு மாசில்சு
வாதிட்டானக்குழியைப்பாரு, நகலிலுயர்நாற்கோணமிருகோணந்தா
நலமானமுக்கோணமொன்றேவட்டம், அகைமைபெறுநகாரத்தின்மே
லேபோடு சாற்றுநமங்ஙறீங் அங் மறிங்கென்றுங்கே. (௩௫)

ஆரவேநாற்சோணமடைவைப்போகிட் டக்கோணத்துட்சரங்க
டம்மிலேய, பூரணமாவிரிரண்டட்சரத்தைப்போடு "புகழ்பெரியவிந்து
விலேயங்கென்றான்று, நீயொன்றாகிர்க்குணத்தைதிராயத்தை நேய
மாயோகத்திற்பூசிப்பாய்நீ, வாயொன்றவாசியைநீயிழுத்துவாங்கி வட
கலையிற்பார்த்துமெல்லச்சாதிப்பாயே. (௩௬)

சாதியாம்வாசியைநீவாவழைத்துச் சதகோடியுகமளவும்யோகம்
பாரு, ஏதிலரோவினைவெல்லாரிருதர்வெல்லா ரொன்மகனேசுந்தர
மேயின்னங்கேளு, ஆதியிலேதிபதுபாதிதங்கே யடைவாகவிலட்சமூ
ருசெபித்தாயேயல்ப், போதுரின்கண்ணெதிரேசாற்றவொண்ணுப் புக
ழ்பெரியசோதியதுவாலுந்தானே. (௩௭)

---

‡ சுழினை, என்பதிடைக்குறை.

மணிபூரகம்.

தானேதானாற்கோணமன்றேகித்தி தகைபெறுநாலெழுத்தாக
னும்மைடவாச்சித்தி, சேனேதான்பரப்பிரமமவுனஞ்சித்தி செயமாகச்ச
ரஸ்வதியுப்பிரமன்றானும், மானேதான்கேட்டவெல்லாமீவார்பாரு ம
கத்தானபூரகத்தின்வண்மைகேளு, வானேதான்பூரகத்தின்மூலமைம
யா வண்மையதாவலாநடுவேவிறக்கேளே. (௩௮)

தேவாய்முக்கோணநடுவேசற்றுங் கேடி லுயர்மகாரமோடுகாரங்
காணும், பீறுவாய்ஓங்காரம்ஸ்ரீங்காரந்தாம் பிறிவாகச்சுந்தரமேமேரித்
துப்போடு, ஊழிலா தியோகத்திலிருக்கும்போதே யொட்டுவாய்சக்
கரத்தையொட்டிப்பாரு, மாறுவாயட்சரங்கடமையறிந்தே மகத்தா
னசக்கரத்திலாடுவாயே. (௩௯)

சக்கரத்திலாடுகின்றசத்திசேருஞ் சாதுவாய்த்தவறுமற் சார்ந்து
கேளு, அக்கரததிலாடியட்சரத்தைநாட்டேயளவிறந்தவித்தையடா
யார்தாஞ்சொல்வார், விக்ரகத்திலாடுகின்றமால்பூமாது வேதாந்தபூ
ரணத்திலவிளக்கங்காணும், சக்கரத்திலாடுகின்றவாசிபீடஞ் சற்குரு
வின்கடாட்சத்தாற்சோதிப்பாயே. (௪௰)

சோதித்தாற்றெரியுமடாமவுனபீடஞ் சொல்லரியபூரணந்தான்
சொல்லப்போமோ, வாதித்தான்மவுனமாவாசிகொண்டு மாட்டலாமி
டைகலையின்வாசித்தம்பம், ஆதித்தநதியடாவங்கென்றான்றி யரக
ராவாசியையீசிழுத்துவாங்கு, சோதித்துக்கும்பித்தேதார்கிலையாகில
து சொலற்கரியசூரியனபோற்காணுவாயே. (௪௧)

காணுமையாரவிகோடிமதியுங்காணுங் காணரியவதிசயங்களகா
ணும்பாரு, மாணிக்கமாலிலக்குமியோடமர்பொற்பீடம் வழுத்தரி
யமாப்பெரியமனக்கண்ணாலே, காணரியவவர்கடரிசனத்தைக்கண்டா
ற் கழறுபதினறுவயதாவாயிது, வேணுமென்றியோகமதையார்தாஞ்
செய்வார் வேணவாவற்றவனேயோகியாவோர். (௪௨)

யோகிக்கேயாகுமன்றிமற்றோர்க்காகா தலைகத்தோர்க்காகாதுசி
சமாச்சொன்னேன், யோகிக்குமாகாதுஞானிக்காகும் புகழ்பெரியமவு
னிக்குமகத்தானசித்தி, யோகிக்கேயாகும்பூரணத்தின்மூலம் யோக
த்தைப்பூசித்துத்தரிசிப்பாய்நீ, ஆகுமோமற்றவர்க்கித்தமார்க்க மதிக்
கினவர்க்கிதிக்கண்வங்கெதுய்துங்சானே. (௪௩)

காணவேதீபதூபாதிகந்தேகண்மணியோமிவட்சமுருசெயித்தா
யாகில், விஞ்சைப்போகாதேயிராசியோர்க்கு விண்டுதிருமாதுபிரசன்
னமாவார், கோணவிசாத்தொட்டகுறையெனபதென்னே கூறுதலா

ராசியினோர்க்கெய்துஞ்சித்தி, ஆறுகப்பிறந்தாலுமவைப்புவேண்டு மநாகதத்தின்மூலமதையறையக்கேளே. (௪௪)

அநாகதம்.

அறையக்கேள்நாகதத்தின்மூலஞ்சொல்வேனறிவாராறுகோண மாறுதாரம், அறைவரியவறுகோணமுன்னேபோகிட் டப்பனேமூக் கோணம்பரிவாய்ப்போடு, நறுவியவோர்நடுமூலத்தகாரம்போடு நடுவி லுயர்சிகாரமேமோடுகாரம்போடு, மறுவற்றவட்டபக்கம்றிகாரம்போடு மக த்தானவகாரமொடுசிலியுங்கூட்டே. (௪௫)

கூட்டுவாயோகசிவமவுநங்காணும் கூறரியநாதவிந்து கெவுன யோகம், நாட்டுவாயுருத்ரசிவயோகவாசி நவிலுருத்ரபீசத்தினுனுக் கல்காணும், ஆட்டுவாயஞ்செழுத்துமுன்னேபோகிட் டரகாமவாசி யைநீசிவகென்றூன்று, பூட்டுவாய்கும்பித்துக்கெபித்தாயானாற் புக ழானவாசியதுநிலைக்கும்பாரே. (௪௬)

நிலைக்குமதுநடுவணையிற்சிகாரமிட்ட நிற்குணத்தின்வாயிலதுமூடு ம்பாரு, உலைக்குமஃதொன்பதாம்வாயின்மூடு மோர்வாயின்மூடாதே யுளைக்கக்கேளு, அலைக்குமப்பாவநாகதத்தினபானவாயு வமர்ந்திருக் குமோர்வாயிலார்தாங்காணபார், நிலைக்குமைமயாகுனக்க ணைதனைக் கொண்டு நிலைத்துநீபார்த்துக்காற்றெரியும்பாரே. (௪௭)

பாராய்நீதார்கடமாயைமாயை பகருவாரொன்றதுபிரத்தைப்பா ரு, நேராககாவியபுராணத்தொன்னே னிகழ்த்திடற்கரியவோணாத் சாங்காண்டம், தேராய்நீயோர்வாயில்கண்டேசொன்னேன் றிகழ்மூ ன்பதற்குமேற்பத்தாம்வாயில், ஓராய்நீசொங்கணருங்கடைக்கண்ட த்தி லொளிக்காமற்சொல்லிவிட்டோமறியலாமே, (௪௮)

விசுத்தி.

அறியலாமநாகதத்தின்மூலமாச்சு தப்பாமேலேசொல்லுகிறேன்வி சுத்திவீடு, அறியலாமறுகோணமடைவாக்கீறி யவ்வறையிலகாரமொ டுவகாரம்போடு, மறுவிலோங்காரம்றீங்காரம்போடு மகத்தானசிவய நமவென்றேயோது, நெறியாகப்பத்தெழுத்துமுன்னேபோடு நிகரி லாமயேச்சுரன்றனேர்மைகேளே. (௪௯)

நேர்மைகேணின்மலமாகின்றசோதி நிகழ்த்தரியமயேச்சுரன்ற னிறத்தின்மேலாந், சீர்மையலிதேவதைகளாகுமாகுந் தெளிவாக வங்கென்றுசெபித்தேயைய, நேர்மையாவாசியைநீயிழுத்துவாங்கி நி லைத்திருந்துகும்பித்தமவுநமாயின், ஆர்மையாமைந்துக்குண்மூலசித் தியாதாரமவுநசித்திகாணும்பாரே. (௫௰)

பஞ்சபட்சி.

ஆதாரவாயிலதுகண்டாயானால் நன்றேபஞ்சபட்சி யொடுக்கங்காணும், வேதாரவாயில்கடக்கப்பாற்சென்றால் வெளியானபரவெளியாம்விசுத்திவீதி, ஆதாரவாயிலதுவாயுபிட மதுவென்றுதானேநூம் புமிறுக்கிகொள்ளு, சாதாரவாயிலென்றேயதற்குநாமஞ் சச்சிதானந் தவெளியொடுக்கமாமே. (௫௧)

ஒடுக்கமாம்வாசிதனைமுறுக்கேதகாந்தத் துகங்கோடியோகத்தி லிருந்தாலேதுய்மை, அடுக்குடையவாசியப்பொழுதேசித்தியாதாரயோகசித்திமவுனஞ்சித்தி, கெடுக்கரியகேவலசித்திஞானசித்தி கேசரத்தின் குளிகைசித்திவாதஞ்சத்தி, வடுப்படவில்லாதபிதத்தையஞ்சித்தி வாழலாமென்னைப்போனீவாழலாமே. (௫௨)

ஆரவேசெங்கீர்த்தனபனிநீருண்டா லடைவாகவேறலாம்யோகமார்க்கம், நேரவேதுபதிபாதியிங்கே நேயமாப்பூசித்தானமுத்தியுண்டாம், சிரியமேயச்சரணம்பிகைமாதோடு தெரிசனந்தந்தருளவர்பிரத்தியக்கமாகித், தேரியவிசுத்தியின்றன்மூலமாச்சு செழித்திருக்கவினதுமொருசெய்திகேளே. (௫௩)

செழித்தருசீர்விசுத்தியின்மூலஞ்சொன்னேன் செம்மைமிகுசதாசிவத்தின்மூலங்கேளு, அறைவரியவையங்கோணமூக்கோணந்தரி மதினடுவின்மூக்கோணமடைவாய்போடு, முறையாகமூன்றெழுத்தைமுக்கோணத்தின் மொழிவரியசதாசிவத்தினெழுத்தைப்போட்டு, நிறையாசோடசத்தின்விந்துநாத மோங்உங அங்சிசாவென்றேதே. ( )

ஆக்கினை.

ஓதவேசதாசிவத்தின்சத்திநேர்மை யோங்காரசெயகம்பமொன்றேகாணும், வாதமாவங்கென்றுவாசிகொண்டு வண்மையாக்கும்பித்துமவுனமானால், மோதமேயலைவந்துமோதிநற்போன் முழுங்குமிடியென்னவேமின்னல்காணும், போதவேபலாவாயிலங்கேதோணும் புகலரியவாக்கினையின்பாகந்தானே. (௫௫)

பாகமென்றபாக்கமிதைப் போதுமண்டே பரவரியசதாசிவத்தைச்சத்தியோடே, ஆகமதிழ்ந்துயர்தூபதீபந்தந்தே யர்ச்சனைசெய்வைத்தியமுஞ்செய்துபோற்றி, மோகமறமனம்வாக்குக்காயமொன்று மொழிவரியவிலட்சமுருசெபித்தாயாகில், ஏகருபர்சதாசிவனுஞ் சத்தியுங்கண் ணெதிர்வந்துபிரத்தியக்கமாவர்தாமே. (௫௬)

தானேதானும்பரிபூரணமானமைந்தா சாற்றரியபராவாயிலசையாதேதானும், வானேவாளைவகயிலாசவெற்பு வனமேசபையாங்கேகண்டுகொண்டு, தானேதானின்றதில்லையறியச்சொன்னேன சதுராகவினைத

யறியவேண்டுமாயின், தானேதான்றனக்குநிகருலகில்யாருஞ் சாற்ற
ரியவிந்நூலைந்நாடுயாமே. (௫௭)

ஆமெதானுதாரமார்தாங்காண்பா னாயாயிரத்தைந்நூற்றினைக் கண்டோர்கள், ஏமெதானென்னூலைமுழுதும்பார்த்தோ னென்னைப் போலாயிடுவான்சாதமாக, மாமெதானவாமமென்றமுப்பூசித்தி மசத் தானமந்திரங்களசெபங்கள்சித்தி, சேமெதானொருமைமனதோடிரு ந்தாற்செப்பரியசெகற்குருவையறியலாமே. (௫௮)

அறியவண்டசத்துசாகரமுஞ்சொன்னே னதிலிருந்தசுத்தசலமு டைவாச்சொன்னேன், அறியவேயண்டத்திற்பிண்டஞ்சொன்னே னறிவரியவாதத்தின்முப்பூச்சொன்னேன், மறுவிலாமச்சமுனியென்னுமா ற்றுக்குண் மறைத்துவைத்தகுருமூலிவகையைச்சொன்னேன், செறி தருமெய்ப்பொருளமைந்தவிந்நூற்கண்ணே செப்பரியசல்லிவேர்சா ற்றினேனே. (௫௯)

சல்லிவேர்.

சாற்றியவேர்சல்லிவேர்முப்பூவாச்சு தாரணியோரறியவெளியி ட்டேனையா, ஆற்றலுடையிவ்வேர்வெல்லும்வெல்லு மறுபத்துநா ன்குசித்துமிதனாலாகும், நாற்றிசையிலுளசித்தர்யாருமிந்த நவிலரிய சல்லிவேரதனைச்சொல்லார், தேற்றமிகுபரிபூரணியின்கல்லன்றோசீர்ச் செகற்குருதன்னைவிடக்கல்லாமன்றே. (௬௦)

குருவண்டுவிடக்கல்லு.

ஆகுமிந்தின்னுமோர்செய்திமைந்தா வண்டத்தின்குருவண்ணடை யறையக்கேளு, வாகுபற்பினியினிருபுறமும்வண்டு வண்மையிலிறியவு ந்தானசொட்டைபார்த்து, வேகமொடுகுளவிபுழுவெடுத்துச்சென்று வியப்புறவேபதைக்குளவியாக்கவந்தத், தேகமொடுபிறப்புச்சாக்கா டுதள்ளிச் சேருபெற்றப்புழுவுங்குளவியாச்சே. (௬௧)

ஆச்சதையாவண்டவோடண்டமாகு மகாநாதவிந்துகுருவே யாகும், கூச்சமறவம்முன்றாஞ்சேருமாறு குருவண்டுநாபியென்றுட மதற்குப்பேராம், பேச்சரியவிடக்கல்லுநாபியாகும்பெருமையினைறமுன் னப்புமுப்பூவாகும், ஏச்சிலாவிதனைமறைத்திட்டார்சித்த ரென்றதனை ப்போல்வெளியிட்டுச்சொல்லாரன்றே. (௬௨)

நவசித்தர்வாக்கு.

சொல்லாதேயாயிரத்திலொருநூல்சொல்லுந் சொன்னாலுமந் நூலைவெளியிடார்கள், நல்லபயன்றருமென்னூல்போலோர்நூலு நா னிலத்திலில்லை யிப்படியார்சொன்னார், கல்வியறிவுடையகுருவானர்செ ன்னார் கறையில்குணக்குதம்பைசித்தனொன்றுநலமோர், அல்லலறக் க டல்புடைசூழுலகுளோர்களறிந்துய்யவறைந்திட்டாருளினாலே. ( )

அருளுடையவிடைக்காடர்தேகஞ்சொன்னார் ரவிவழிந்தவசப்பை யெந்தாதேகஞ்சொன்னார், தெருளுடையதேரையர்தேகஞ்சொன்னார் தேவருத்தனொன்றவர்க்குப்பெயருமாச்சு, மருளிலாவிராமனென்றவர் க்குப்பேரா மனுவறுசிர்ப்பின்பிறப்பிலிலட்சஞ்சொன்னார், இருளறுமி ப்பிறப்பிலாயிரத்தோர்நூறு மின்பமுடன்சொல்லிவிட்டா ரின்னுங் கேளே. (௩௪)

பதினெண்பேர்.

கேளையாபூமியாயுகங்கள்கண்டு தேகமிகுபிறப்பிறப்பை யொரு ங்கேதள்ளி, கேளையாவிக்கொடியகலியுகத்திற் கேடிலாவெனறனக்கு ச்சீடனானேன், கோளிலாவவன்றனக்குளாவம்போகக் கூறவென்னேன் முடிவுபெறு தன்னந்தமாமற், றுளையாவதிவுடையாரிந்நூலாராய்ந் தறி விக்கப்பகவெளிதிவ்வைந்நூறன்றே. (௩௫)

அறைவரியதிருமூலர்சொன்னமார்க்க மையனேமாதிலத்தில்யாவ ர்காண்பார், குறைவறுசிர்க்கோரக்கர்வெகுநூல்சொன்னார் கோதிலு யருரோமருஷிகருவாய்ச்சொன்னார், நிறைவுபெறுசட்டைமுனிதெளி வாய்ச்சொன்னார் நிமலசுந்தரர்சுருக்கமாகச்சொன்னார், பொறையாதிரு ணமுடையபோகநாதர் பூட்டியேவெகுமறைப்பாய்ப்பாடினாரே. (௩௬)

பாடினார்கொங்கணருமநேககோடி பாரதனிலவையெல்லாமறை ப்பாக்காணும், சூடினார்சுருக்கமையாசொருபானந்தர் சொன்னமொ ழிவெகுவர்க்குமயாருங்காணார், தேடியேகருக்குருயற்றுள்ளவெல்லாந் தெரிந்துகொளவரிதாக மறைத்துச்சொன்னார், பாடினார்பதினெண் பேர்பாடினாலும் பாலகனேயிந்நூல்போல்வெளியிடாரே. (௩௭)

வெளியாகச்சொன்னவொருவேதாந்தத்தை மிகத்தெளிவாமை ந்தாங்காண்டத்திற்பாரு, தெளிவுடையசித்தருக்கிதாயிரமையசெ ப்பினேனிதையறிந்தடக்கம்பண்ணே, அளியோகிசருக்குருமற்றோர் த்துஞ்சிரா லமைறதருநாலாங்காண்டமேழுதம்பாரு, களியோகிகுரு மொழியாவைத்திந்நூலைக் கண்டுதெளிதுருமறைகடமையன்றே. ( )

ஐந்நூற்றிற்சொன்னபடிசெய்தாயானா லப்பனேவாசியதுபுராளா தென்றும், ஐந்நூற்றினுள்சொன்னபடியார்செய்வா ராயிரத்தில்வாத வித்தையார்தாஞ்செய்வார், ஐந்நூற்றிற்கருக்கண்டு செய்யவல்லார்க் காகாதபொருளுண்டோவடைவாய்ப்பாரு, கைந்நெல்லிக்கனிபோன்மூ ப்பதனிற்சொன்ன கருத்தெவர்களறிவர்புகங்கலியாமன்றே. (௩௯)

கருதரியசித்தர்தமநிலையைச்சொன்னேன் கணக்காகவாதாரமா றுந்சொன்னேன், மருவரியமவுனயோகஞ்சொன்னேன் மகத்தா னவாசிநிலையொடுக்கஞ்சொன்னேன், அருவானபஞ்சகர்த்தாவையுஞ் சொன்னே னறிவரியவட்சரத்திறனிலையைச்சொன்னேனை, அருமையாத்

துருவத்தின்மேருஞ்சொன்னேன் மூலாதாரமெடுத்தவர்க்கேபலிக்கும னேனே. (௰)

மும்மண்டலம்.

அடுத்தக்காலாதாரமாறுமாகு மறுமூகலைகருளினாற் றெளிவுண்டாகும், மடுத்தக்கான்மண்டலங்கண்மூன்றுங்கேளு மகத்தானவெனாறன்வாகசமூதவாக்கே, கடுத்தக்காற்கொடியநமனையுங்காணலாம் காகினியினீயுமொருகுருவாவாய்காண், படுத்தக்காற்பரமண்டலத்தின்சோதி பார்த்தக்காற்றெரியுமதுசொல்லக்கேளே. (௰௧)

சூரியமண்டலஞ்சந்திரமண்டலம்.

சொல்லக்கேள்பரமண்ட லத்தைத்தாண்டிச் சொற்பெரியவாசியைநீதம்பித்தக்கால், அல்லகற்றுமாதித்தமண்டலந்தானிதுவன்னே யகாரமோடுகாரபீடம், சொல்லரியகதிரவிகோடாகோடி சோதிகளா நிதிகோடிகாணும்பாரு, அல்லறவாசியைநீயிழுத்துப்பார்த்தா லப்பொழுதேதகம்விளக்கொளிபோலாமே. (௰௨)

ஒளிபெருகுசூரியமண்டலத்தைத்தாண்டி யுற்றுப்பார்த்திடின் ஞானக்கண்ணெதிறமேல, நளிர்பெருகுசந்திரமண்டலமுங்காணு ஞாலத்திலெவர்சொல்லவல்லாரையா, ஒளிர்கிரணமிலைநாயிரவிகோடிகாணு முனைப்பரியசந்திர மண்டலத்திலாங்கே, குளிர்ச்சியிகுசோதிமின்னல் போலக்காணுங் கூறரியவப்பிறையேவிடுமாமே. (௰௩)

வீடானமருமையாலங்கென்றான்றி விளங்கவேசெபித்தாகிகும்பித்தக்கால், கோடானகோடிரவியொளியேகாணுங் குருவிருந்தாரவர்பெருமையெனைசொல்வேன், வேடாறுமொருவரால்வெல்லப்போமோ வேதாந்தசொருபமில்லைகாணப்போமோ, ஆடானவானவங்களற் றப்போது லப்பொழுதேசுமையையெலாமகன்றுபோமே. (௰௪)

போச்சப்பாபிறப்பிறப்புமாண்டுபோகும் புகழுடையவாதனம் போனமேனியாகும், வாய்ச்சதுபார்வாசியதுநிலைத்துப்போகும் மகத்தானகாயமதுபெலத்துப்போகும், கூச்சமறேமூர்க்குணநற்குணங்களாகும் கோடானகோடியுகம்வாழலாகும், ஆச்சதுபார்வாமத்தால் யோகமாகு மவையன்றியொன்றுமில்லைகாயம்பாழே. (௰௫)

காயமாமோங்காரமூலாதாரங்கண்டுநமசிவாயமந்திரமுமாச்சு, மேலாமூலத்தினகாரமொடுகார மேலானமகாரமதுமூன்றெழுலம், நாயகமாமேமானபதிசேனைந்தகர்த்தர் நலமானவன்மாமூமூயிரேயாகும், இயபமகோமென்றுசெபித்தாயானா லுகங்கோடிகாயமது பெலத்துப்போமே. (௰௬)

பூரணஏகாட்சரம்.

பெலத்துப்போம்பூரணத்தைச்சொல்லக்கேளு பேரானருக்கும் ந்தைப்புகலுகின்றேன், அலுத்துப்போம்அகாரமோகோகாரபீச மதினா ஙிலே ஓங்காரமடைவாய்ப்போகு, வலுத்துப்போமதினடுவே மகாரம் போகு மகாரத்தினடுவேதானகாரவட்டம், ஒலித்தேஉம்மென்றுறீங் காரம்போகிட் டோங்காரவட்டத்திற்குலம்போடே. (எஎ)

வட்டமாயிருபக்கஞ்சிங்குவங்கு வகையாகவிருபுறமுமடைவாய் போடே, அட்டமாசித்திகளின்சூட்சாசூட்ச மண்டாண்டபகிரண்ட மிதற்கொவ்வாதே, சட்டமாஞ்சங்கமென்றஅகாரமாச்சு சதுகோடிமந் திரமுமிதுவேயாச்சு, திட்டமாவெட்டெழுத்துமிதுவேயாச்சு தெட் டெழுத்தாமிதற்குள்ளேயொடுக்கமாச்சே. (எஅ)

அட்சரபலிதம்.

ஆச்சுதுபார்பவுநசிவயோகதீட்சை யண்டசராசரங்களெல்லாமட ங்கிப்போச்சு, பாய்ச்சுதுபார்பராபரமாமவுநதீட்சை பாடினேன்பூர ணகாவியத்தைப்பாரு, ஏச்சிலாவெண்பாடன்மவுநஞான மெய்துவிக் குமறவாதேயின்னுங்கேளு, வாய்ச்சுதுபார்கருவிகாரணதியான கரு விருந்ததலங்களைக்கண்டுகொள்ளே. (எகூ)

கொள்ளையாவட்டகன்மமாடவென்றுற் கோசமாமிவ்வெழுத்தை க்குணமாய்ப்போடு, அள்ளையாவஞ்செழுத்தாற்றியானம்பண்ணே யத ற்குநிகரில்லையெல்லாமுனகுச்சித்தி, வள்ளைமிக்கவாசிவழுவாதுபா ரு மகத்தானபெரியோர்கள்சொல்லாதையா, விள்ளரியவேதாந்திக்கி ந்நூல்வேண்டும் விவேகமில்லாமானிடருக்குதவாதன்றே. (அ௰)

நின்மலதெரிசனம்.

உறவாகநிர்க்குணத்தையொட்டிப்பார்த்தே வேறிடத்திற்சோ திமின்னலடைவாய்க்கண்டேன், பொறையோடுபூசித்துத் தெரிசித் தேன்வண் புகழ்மலிந்தவதுகடந்தப்பாற்சென்றேன், முறையாகநின் மலத்தைப்பார்க்கவென்றேன் முடியாதென்றெண்ணிமெய்ஞ்ஞானக்க ண்ணணி, நெறியாகநின்மலமாஞ்சோதிகண்டு நேசிததுப்பூசித்துத்தெ ரிசித்தேனே. (அக)

தெரிசித்தேன்குளிகைகொண்டேறிப்பார்த்தேன் சிவசிவாபூர ணத்தையறிவார்கண்டேன், பரிசுத்ததலமென்றபதியுங்கண்டேன்பா லமுதமதனைப்பாலூறுதுகொண்டேனே, அருச்சித்தேனகண்டமென்ற பிண்டமையா வழுதநதிதெரிசனத்தான்மோக்கம்பெற்றேன், தரிசி த்தேதபற்பரதிக்கப்பாற்சென்றேன் குலிசாறுதாரகைகடவுள்கண்டேனே.

சபையென்றாற்சபையதுவேவோவாறுதாருஞ் சதகோடிசித்தர்களுங்காணப்பர்கொல்லோ, தபுதலிலாவறுமுகவன்கடாட்சத்தாலே தரிசித்தேன்சிதம்பரத்தைத்தொண்டுசெய்தே, அபயமென்றேசிதப்பாதத்திலண்டுளங்கொண்டாயிரத்தெட்டிதழுக்குளெர்ச்சித்தேனுன், நிபுணராஞ்சபையானைக்கண்டேயப்பா னாகவாசிகொண்டேறினேனே.

சித்தர்கள் தர்க்கம்.

நேராகவேறுகைசிற்பொதியில்வாழு நிமலகுணவகத்திசர்வருகவென்றார், நீராகவாயிரவர்சித்தர்கூடி நிலையுடையேயன்றனை மதித்துத்தர்க்கஞ்செய்தார், சீராகச்சித்தர்கடாமியார்மைந்த செப்புகவென்றேயென்னைவிருவிருர்கள், பேராகவறுமுகவன்சீடனென்றே பேரண்டவாசிகொண்டேறினேனே. (௮௪)

ஏறினேன்பேரண்டவாசிகொண்டே யேறுகையிலாயிரம்பேர் சித்தர்கூடி, மாறினேன்றனை வெளியிலடக்கிக்கொண்டு மகத்தானபோர்செய்தாரநேகம்பேர்கள், மீறினேனைந்தாற்றினையுபயத்தை மீதண்டவண்டத்திலேறும்போது, காறினேனவருடனேதர்க்கஞ்செய்தே கண்டபண்டங்கடந்தப்பாற்பாய்ந்தேன் மன்றே. (௮௫)

அண்டாண்டநவகண்டம்.

பாய்ந்தண்டாண்டமதைக்கடந்தப்பாலே பரிவாகநவகண்டமேறும்போது, தோய்ந்தசிர்க்கொங்கணவன்றன்மாணாக்கன் றுசளிலாலைந்நூறுபேர்களோடே, ஆட்க்கென்னைச்சேர்க்கவைந்நூறுபேருமடைவாகவிருளியநல விருக்கட்கெல்லாம், ஏய்ந்தவிடைகொடுத்தப்பாற்செல்லும்போதங் கெய்திறுர்குளிகைசித்தர்கோடிமாதோ. ()

சதகோடிகுளிகைசித்தர்தர்க்கம்.

கோடியாஞ்சதகோடிகுளிகைசித்தர் கூட்டமாயென்னைமடக்கித்தர்க்கஞ்செய்தார், தேடியையாயிரத்தையெடுத்துக்காட்டித் தேயத்திலெய்தினாமவுகங்கொண்டேன், கோடியாமலர்களைத்தா மவுநமேகங் கூறுமுகாந்தத்தெழுமோரிருள் போன்றுட, மூடியதையான்கடந்தப்பாற்சென்றே மூன்கண்டுசிதம்பரத்தைத்தரிசித்தேனே. ()

சிதம்பரமாங்கனகசபை யாறுங்கண்டேன் செறிவானபுலத்தியனேமகிமையபாரு, சுதம்பரமாங்காவியத்திற்பஞ்சகாவியங்களுக்குருநாலாங்காண்டங்கண்டுசொன்னேன், எதம்பரமாமென்னைசொல்வேனின்னுஞ்சோதி யென்மகனேபுலத்தியனேயின்பாக்கேளு, குதம்பரமாய்கோடானகோடிவித்தை கூறுவேன்குருவருளாற்கூறுவேனே. ()

பூசைக்குறிப்பு.

கூறுகின்றேனாதாரபூசைமார்க்கங் குணமானவாயிரத்தின் மவுன
பூசை, விறுகின்றமவுனத்தில்யோகபூசை விள்ளரியகெவுனசித்தாக்கு
ளிகைபூசை, மாறுகின்றவாசித்துஞானபூசை வளமானவாதசித்தாகு
ருவினபூசை, தேறுகின்றகாயாதிகற்பபூசை தெளிந்தவர்க்குச்சிவபூ
சைதெரியும்பாரே. (௮௯)

பாவையாமவுனத்தின்பூசைசொன்னேன் பாலகனேயாதாரபூசை
சொன்னேன், தேவையாசிவயோகபூசைசொன்னேன் சிதம்பரத்தின்
பாபூசைதெளிவாசசொன்னேன். சீவையாமெஞ்ஞானபூசைசொன்னே
ன் செப்பரியசற்குருதன்பூசைசொன்னேன், ஓவையாசிவபூசையடை
வாச்சொன்னே னுத்தமனேயான்செய்யுந்தியானங்கேளே. (௯௰)

உத்தமனேகேட்டிடுவாய்குருவாச்சொல்வே னுனைப்பரியபொரு
ளேயாகுருவாஞ்சூட்சம், சித்தானவுருபமையாசொருபசித்தி செவ்வ
ளனிந்திடுதெய்வயானைதோளசேர், அத்தமீராறுடையவையன்றியா
ன மவனேசற்குருவெனக்காமறிவீவைய, பத்திமையாயூதண்டக்கரு
வைக்கேளு பகாரியவோங்காரபீடங்காணே. (௯௧)

காணுவாய்குருவருளா லதனையையா காணரிது காணரிதுகண்
டேன்யானும், ஏனமர்சிங்வங்அங்உங்மங்கென் றன்பா லிம்மனுவையை
யங்கீயாதுவாயே, மாணவேசுழுமுனையில்வாசிகொண்டு மகத்தான
மூக்கோணம்வலமாவந்து, ஏனியாயிடைகலையில்வாசியோட்டி யேறு
வாய்துரியத்தின்மேலேமன்றே. (௯௨)

துரியத்தின்மேலேறிப் பாய்ந்தாயானாற் றுகளில்பிரணவயாமந்
துரியங்காணும், பிரியத்தோடங்கென் றுகும்பித்தக்காற் பேசரியவொ
ளிவட்டப்பிரபைகாணும், தெரிவரியவாதாரமாறுங்காணுந் செப்பரி
யசிதம்பரத்தின்பீடங்காணும், புரியத்துப்பூரணமாஞ்சோதிகாணும்
பூரணத்தி னமனக்கண்ணையோட்டிப்பாரே. (௯௩)

ஓட்டிப்பார்பூரணத்தின்மேலாதார மோகோகோதெரியுமறுச
மையுமாங்கே, தாட்டிகமாவுறிங்கென் றுதம்பித்தக்காற் சதகோடியுக
மளவும்வாழலாமே, நாட்டப்பார்பளிச்சென்றுதலைமுங்காணு நண்பா
கப்பாபாத்தைப்பூசிப்பாயே, கோட்டமிலாதியான்செய்யுந்தியான
னுசெய்தாற் குணமுடையோபொருகோ ணுங்குறைவாராதே. (௯௪)

வருமினியபயனெல்லாந்தியானத்தாலே வச்சிரம்போற்காயந்து
பெலத்துப்போகும், தெருமமோவுடலதுவச்சிரம்போலாயிற் றேறியெ
ன்றதற்கோர்பேருளதாமற்றை, அரியசிட்டசரங்கள்சித்தியாகு மா
தாரஞ்சித்தியடாயோகஞ்சித்தி, துருவமெனுந்துரியமொடுதுரியா
தீதந் துகளிலாச்சித்தர்களேகாணுமன்றே. (௯௫)

சாதிதேயம்.

காணுமேகாணரியதுரியாதீதங் காசினியிலாரறிவார்வழுவேமார்க்கம், கோணலிலாக்கேசரத்தின்சாதிசேரு கூறரியசாதிநான்காமவைற்றுள், மாணெறிற்சேரத்தினிவண்சோழதேயம் வடிவேற்கட்சங்கினிசீர்ப்பாண்டிநாடாம், ஏனுயர்சித்தினிசேரனாந்தேய மெனமகனே பதுமினியொண்காசிமன்னே. (௧௬)

தேயவளப்பம்.

மன்னியவர்வாழ்தேயவளப்பந்தன்னை வழுத்துகிறேன்புலத்தியனேயன்பாக்கேளு, பன்னரியசோழவளநாட்டின்வண்மை பசும்பொன்போற்றானிருக்கும்பாருபாரு, துன்னரியபாண்டிவளநாட்டின்வண்மை சொல்லரியபச்சைபோற்காணுமையா, மின்னுமணிமுடிச்சேரனாந்தேய மேலானவெண்மைநிறமாகுந்தானே. (௧௭)

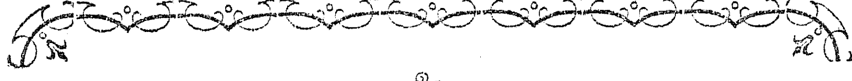
தாமையாநளிகடல்சூழவனிமீது சாற்றுமொருகருப்புவண்ணங்காசிநாடு, நாமெய்யாநான்கினதுநிறமுஞ்சொன்னேன் நாதர்கடாமறிவார்மற்றவர்காண்பாரோ, காமையாகாசிவளநாட்டுப்பெண்கள் கற்புடையாரவர்நானூறுபேர்கள், ஆமையாவவர்கடமக்குள்ளேயெல்லாமாயந்தெரிந்தோமாயிரத்திலொருத்தியாமே. (௧௮)

ஆமவடன்சாதிபதுமினியாஞ்சாதி யவளுடையவிராசிதனைக்கூறுகிறேநோக்கின், சேமமுடையவடன்றிராசிகன்னி செம்மலேயவள்ராசிதுலாமுமாகும், வாமமிகுமவள்வயதுபதினாறாகும் வாலிபமாமழகுப்பெண்கூடுநாளில், தாமமிகுசித்திரையாமாதந்தன்னிற் றனிச்சுக்ரவாரத்திலுதித்தாள்பாரே. (௧௯)

பாரோங்கீபஞ்சமியர்முத்திரத்திற் பால்போலேகாயுமந்தப்பருவந்தன்னில், மாரோங்கீமத்யானம்பதினைந்துக்குமேல் மகத்தானசதிபுருடர்கூடுநாளில், நேரோங்கீமூன்றுதிங்களாகும்போது நிறையாகநாதவிந்துதிரண்டெழுந்தே, ஆரோங்கீயஞ்சுதிங்களம்மாவாசை யரகராபூர்வபட்சஞாயிறுமே. (௨௰)

ஞாயிறுமைக்கூற்றிற்பலிக்குஞ்சித்தி நாதர்கடாமறைத்தநூல்குருநூலாமால், ஆயிரமையாயிரத்தையாய்ந்துநோக்கி நுணுகுதாகையந்நூற்றிலடக்கிப்போமே, ஞாயிறுபோல்விளங்குமென்றனைமுதுவாக்கா நவரத்னநால்வேதமுமுதுஞ்சொன்னேன், ஆயிரத்திலைறகருவின்சூட்சாசூட்ச மாதியெலாநவின்றேன்நாங்காண்டமுற்றே. (௨௰௧)

நாலாங்காண்டம்-முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

அகத்தியமுனிவர் அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு.

ஐந்தாங்காண்டம்.

காப்பு.

ஆதிநடுவந்தமிலாப்பொருளைமுக்கணமலனையெண்டோளனை யம்பலத்திலாடும், சோதியைநின்மலனைநிராமயனைமேருச் சுந்தரர்க் காப்பாவைபாற்றாதுசென்ற, கோதிலுமாபதியைபசுபதியைத்தூய குணக்குன்றையருட்கடலையிமயவெற்பு, மாதியலும்பாகனையன்போ டுபோற்றி மாசிலைந்தாங்கண்டமதைவாய்விண்டேனே. (௧)

வாதமெனுநூற்கெல்லாங்குருநூலாகும் வருந்தியிந்தவைந்நூ றுங்கருவாப்பாடிச், சாதகமாப்பரிபாடையனைத்துமேயார்த் தாண்ட னைவிளக்கவைந்தாங்காண்டத்தில், பூதமெனுமைம்பூதநிலையைக்க ண்டு போதவேவாசியொட்டியறிவினாலே, காதவழிபோகாமற்கருத் தேடாமற் காலமிந்நிலையினினுகருதினேனே. (௨)

ஏதமிலொண்பூரணத்தாலுலகமாச்சு இயம்பரியபிருதிவியாற்பி ண்டமாச்சு, வேதமெனுநிராமயத்தாற்றேயுவாச்சு, விளங்கிநின்றவா ரியினாலப்புண்டாச்சு, வாதமெனும்வாசியினால்வாயுவுண்டாம் வகைய றிந்தாலாதியினாற்சத்தமாச்சு, பூதமென்றபோதமதையறிந்தாராகிற் பூபதியோகம்பெற்றுவாழ்வர்தாமே. (௩)

வாழ்வுடையோயறிவுடையோய்பொறையின்மிக்கோய் வழுத்து நற்குணமுடையோய் வாய்மையோனே, இழ்மையிலாப்புலத்தியனே சொல்லக்கேளு கேசரியின்வித்தைதனையார்தாஞ்சொல்வார் ஆழ்கடல் சூழவனிமிசைக்குக்கல்போல வாடுமாடுகள்போலத்திரிவாரல்லால், கா ழறிவாலண்டமெனுங்கல்லைக்காணார் கழறும்வெள்ளைக்கல்லதனைக்கா ண்பார்கொல்லோ. (௪)

காணுதயிண்டமெனுங்கல்லையந்தக் கருவறியாம்திமிலிகள்காண மாட்டார், கோணுதவுருவதுவுமருபாருபங் குறும்பரோவறிவார்க ளறியமாட்டார், ஆணுயருபமதோகோடாகோடி யாயிரத்தெண்கலை யிலோரண்டசோதி, ஏணுருங்கருவதுவோயிண்டாயிண்ட மிப்புவிபி ன்மாந்தருக்குச்சாராதன்றே. (௫)

சாருமேசற்குருவாஞ்சகலத்துக்குஞ்சதுர்வேதநிட்டைசற்குருசொல்லவேண்டும், சீரியசற்குருவையடுத்தன்புசெய்து செகற்குருவின்வாக்கியத்தைச்சோதித்தே, ஓரியலுமில்லாதபாவிகட்கே யோதுவபோலொருநாளுமோதார்சற்றும், ஏரியல்சற்குருவையடுத்தன்புசெய்தே னியப்புமோர்பன்னிரண்டாண்டளவுந்தானே. (௬)

பூரணவழலை.

தானேதானண்டமதுதெரிந்தாலன்று தானன்றோசிவசிவத்தன் ஞானியாவான், பானேதான்பரப்பிரமமதுவேயாச்சு பராபரமாம்பரவெளியுமதுவேயாச்சு, கானேதான்கருவிகரணாதியாச்சு கருவுதித்தபிண்டமெனுங்கல்லுப்பாச்சு, வேனேதான்விந்துவுக்குநாதமாச்சு விந்துசத்தியுப்பாச்சுவீரமாச்சே. (௭)

ஆச்சுதேயண்டசத்திசிவமுமாச்சு நாதியாநாதவிந்திரண்டுமாச்சு, போச்சுதேபூரணமுமிதுவேயாச்சு பூரணமாமெழுந்ததுவுமிதுவேயாச்சு, வாய்ச்சுதப்பாவழலைக்கோராதியாச்சு வளமானமுப்பூவுமிதுவேயாச்சு, நாட்சியிலாச்சாதியென்றபிறவியாச்சு சதகோடிவித்தையெல்லாமிதற்குள்ளாச்சே. (௮)

உள்ளானவடிமூல மிதுவேயாச்சு தோங்காரமுடிமூல மிதுவேயாச்சு, விள்ளொணாச்சுழிமூலமிதுவேயாச்சு விரிமூலாதாரமென்றசாரமாச்சு, கள்ளானசிவசத்திமூலமாச்சு காரத்தின்சவுக்காரவுப்பதாச்சு, அள்ளானவாதாரவண்டமாச்சு அடிமுடியையறிந்தவனே யாசானுமே. (௯)

பூமிநாதபிண்டம்.

ஆசாணும்பூமியுடைநாதநாத மப்பூவிற்றோன்றுந்தவண்டபிண்டம், தேசாணும்பூமியுடைவண்ணங்கண்டு தெளிவானபகுதிபதத்தினாலயக்கண்டு, கோசாணும்பூருவபற்பினியாஞ்சோதி கோமேதவிரதத்தினம்போலுதித்தான்பாரு, காசாணுமண்டலத்திற்பிண்டமாச்சு கருவிகரணாதிகளுமிதற்குள்ளாச்சே. (௰)

ஆச்சுதேயண்டசராசரத்தின்பிண்டமாகாக சொல்லுகிறேனாதியாதி, போச்சுதேயைஞ்சிங்களானபிண்டம் பொருளானவண்டத்தின்கல்லைவாங்கி, நாச்சுதேநாதசத்திவிந்தெடுத்துநவிலுகிறேன்பாண்டத்தினன்றுப்போடு, வைச்சுதேவெல்லவீழியானதங்கண்ணோ விளங்கிரத்தினபாண்டத்திலிட்டிடாயே. (௰௧)

இட்டிடுவாய்கெவ்வேறபாண்டந்தன்னிலென்மகனேதவறாதேயின்னுங்கேளு, மூட்டிடுவாய்முன்சொன்னசிவத்தினுப்பை முறையா

கச்சொன்னெ னிரண்டாங்காண்டத்தில், நட்டிடுவாய்பணவெடைதா னெடுத்துமைந்தா நாதசத்திவிந்திலிடவமுதமாமே, அட்டிடுவாயமு தசத்தியண்டந்தோடே யழகானநாதநீர்கூடச்சேரோ. (௰௨)

கைபாகசெய்பாகங்கள்.

சேர்த்திடுவாயிரண்டையுந்தா மொன்றாச்சேர்த்துச் சீராகக்கல் வத்திலிட்டுமைந்தா, ஆர்த்திடுவாயமுதமென்றகுழவிகொண்டே யா ட்டிடுவாய்குருலசத்தை மூன்றுசாமம், () ஓர்த்திடுவாய்பாரபரியை த்தியானஞ்செய்தே யோமென்றமந்திரத்தாலாட்டிப்பாரு, ‡ கூர் த்திடுவாய் மூன்றுநாள்மூன்றுசாமம் குணமாகவாட்டிடுவாய் கருப் போலாமே. (௰௩)

ஆமேதான்கருத்திரண்டுருவாய்க்காணு மைஞ்சுதிங்கட்பிண்ட மென்றுமிதற்குப்பேரு, தேமேமூன்றுங்காண்டத் தெடையாகந்தா ன் றெரிவருபஞ்சீகரணதீட்சைசொன்னேன், கோமேவுபஞ்சகர்த்தர் தீட்சையாலே கொடுமைசெறியைம்பூதக்கலுமாச்சு, காமேவுமிக்கு ருவைக்கலக்கிநீரிற் கண்மணியேதெளியவைத்திறுத்துககொள்ளே.()

கொள்ளவென்றலிக்குருவையெடுத்துக்கொண்டு குருவாகப்பா வித்தேயடுப்பிலேற்றிக், கொள்ளவென்றலிக்குருவைக்குழறக்காச்சி க் குருவானகுருசெயநீரறக்கிக்கொண்டு, அள்ளவென்றலாறவிட்டுக் குருநீர்விட்டே யாகராதெளியவைத்தெடுத்துப்பாரு, மொள்ளவெ ன்றுன்முத்துப்போற்கணவிட்டாடு முனியுனைத்துவாலைரச மென்று பேரோ. (௰௫)

போரானவிச்சலத்தின்றெளிவிறுத்தாற் பேரொளியாய்பரப்பிரம பிண்டங்காணும், காரானகதிர்போலேயுருவங்காணுங் காயவைப்பா யரவிதனிலேகுருவைக்கொண்டு, சீராகவுலரவைத்தவமுதத்தாலேதி றமாகவிக்குருவைச்சுழற்றிடாய்நீ, ஆரானமுதசுத்திபிரண்டதாச்சு த டைவானவூறிநீரிதற்குப்பேரோ. (௰௬)

பேரொன்றவிக்குருவைத்தெளியவைத்தாற் பெலமானவமுதமை யாமூன்றுஞ்சுத்தி, காரொன்றகருவதுவுமிரவிதன்னிற் கணக்காககா ய்ந்ததேதற்கசிவற்றுப்போம், வாரொன்றமாக்குருவை யெடுத்துக்கொ ண்டு மகத்தானவூறிநீர்தன்னிலிட்டுத், தேதொன்றுதெளியவைத்தெடு த்துக்கொண்டு சீரானவிரவிதனில்வைத்திடாயே. (௰௭)

வைத்தவித்தக்குருவிரவிதன்னிற்காய்ந்தால் வழுத்தரியவுரோம நீர்மகத்துவைத்தால், கைத்திடுமக்கசிவெல்லாமிறங்கும்பாரு சுற்றவர்க

() ஓர்ந்திடுவாய் ‡ கூர்ந்திடுவாய் என்பன-ஓர்த்திடுவாய் கூர் த்திடுவாய் என விகாரப்பட்டன.

ளாறைதருமோரண்டவுப்பில், வைத்திடுவாயெனிலாகுநாலாஞ்சுத்தி வண்ணமையாக்கருவெடுத்துரோமகீரில், ஐந்தாகச்சுழற்றியேயிறுத்துக் கொண்டே யதிலிறங்குமமுதமன்றேதேசிகீரே. (௰அ)

நீரானகருவதுவும்ரவியிற்காய்ந்தா னிகழ்ந்திடுமோர்தேசிகீகொண்றேபேராம், காரானகருவதுநாலாங்காண்டத்திற் கருமூன்றுங்காண்டத்திற்குகையின்சுன்னம், ஆரானவைஞ்சுதிங்கட்பிண்டமாச்சு தமூகானகருச்சுன்னத் தறிந்துகொண்டு, சீரானகருவென்னவெனாலையா தேசிகீரமுதத்தைக்கருவில்விட்டே. (௰௯)

விட்டதனைச்சுழற்றியேதெளியவைத்தால் விஞ்சைச்மூலம்பிறக்குமிறுத்துகொண்டு, திட்டமாக்குணமுடையோய்மாசிலாத சீசாவிலையிபதணம்பண்ணு, மட்டிலாப்பிண்டகரு வெடுத்துக்கொண்டு மொழிவரியவிரவிதனிறகாயவைக்கின், விட்டோடுங்கசிவெல்லாமற்றபின்பு விளங்குமந்தவுப்புமிகப்படருமன்றே. (௨௰)

சத்தியுப்புசிவவுப்பு.

படருமேயிம்முறையாரவியிற்காய்ந்தாற் பத்தானநாதசுத்திபரத்தோடொக்கும், அடருமேசிவசத்தியிதுவேயாகு மரகராவைம்மூலமிதுவேயாகும், இடரிலாவிந்தவுப்புச்சத்திசொன்ன னென்மகனேயானகண்டேயுனக்குச்சொன்னேன், படருமிந்தவுப்பினதுவன்னமையா பகரரியவெள்ளையதுசொல்லப்போமோ. (௨௧)

சொல்லமுடியாதவெடியுப்பதாச்சு துகளிலந்தவுப்பினிறமின்னுங்கேளு, நல்லகுணமுடையபுலத்தியனேசுத்த நற்பளிங்குச்சுன்னம்போலிருக்குப்வெண்மை, புல்லுபூரணமதிபோலிருக்கும்பாரு புகலரியவுப்பினதுகாரசாரம், மல்லன்மிகுமாத்திலொருதொனையிட்டந்த மகத்தானவுப்பதனைப்பணம்போல்வையே. (௨௨)

வைத்ததையாபரிட்சைசெய்துபாருபாரு வழுத்துமொருவாரமதிற்பட்டுப்போகும், பத்தியாகிதின்செய்தியின்னுங்கேளு பதணமதாவுப்பினதுமுறையைமுன்னே, கைத்தலறவாதிகட்குச் சொன்னேனானறு கனமானசிவசத்திமகிமையாலே, உத்தமனேநூற்கெல்லாமாதியாக வுற்றவிந்நூல்போலேயொருநூலுண்டோ. (௨௩)

இந்நூல்போலெந்நூலுமில்லையெங்கு மிந்நூலேயெந்நூற்குங்குருநூலாகும், அந்நூல்போலெந்நூலார்சொல்லவல்லா ராதியெனுஞ்சோதியையாபரமாஞ்சோதி, மைந்தனேயிம்மூன்றுங் கூடினக்கான மகத்தானமூப்பூவுமிதுவாம்பாராய், என்னுவேயெட்டிரண்டும்பத்தேயாகு மிதனுலேசாபமதுநீங்கிப்போமே. (௨௪)

சாபநீக்கல்.

நீக்கியேதென்மேற்குச்சிவந்தபூமி நேராகமைந்ததீசென்றேயன்பா, நோக்கவேவேண்டுமென்றுற்சொல்லக்கேளு நுவலரியவென்னுடையதியானங்கண்டு, போக்கியேபோகாதேதினைவாயக்கொண்டு புகழுடைபவிந்தாகிரிதனைநேர்கண்டே, ‡ ஏக்கிரீயலையாதேயின்னுங்கேளாய் யென்மகனேசித்திரையாமாதந்தானே. (உரு)

பந்தர்ஓமகுண்டம்.

மாதமென்றுவாடாதேபதினைந்துக்குமகத்தானவுத்திரமென்றுரைசெய்நாளில், நாதமென்றபூருவமாம்பட்சந்தன்னிலன்மைபெறுஞ்சுக்கிரனுங்கூடும்போது, வேதமெனும்விலாசத்தின்பூமிகண்டு வேகமுள்ளமேல்காற்றுவீசுங்காலே, பாதமென்றபந்தரதுபச்சைப்பந்தர் பரிவாகமேடையுயர்வாகப்போடே. (உசா)

உயர்வாகமேடையிட் டோமகுண்டத் தொளிர்பக்கநான்கினுமோர்வாயில்கோலி, அயர்வறவக்குண்டத்தினாந்துநாளுமடைவாகத்தீட்சைமந்திரஞ்செபித்தே, நயமாகச்சலமதனையதனுள்வார்க்கி னன்றுகப்பூபூத்துச்சொரியும்பாரு, மயலறவேபிங்காணிற்கொண்டுவந்துவண்மையுடனிரட்டிப்பாவதனுட்போடே. (உ௭)

கங்கைச்சயாதிதீட்சை.

போட்டுபெஞ்சவழுததனையதனுள்வார்த்துப் புகல்பத்துக்கொண்டேயாகாசபீசம், நீட்டியம்மேடைக்குநடுவேமைந்தநினைவாகச்சமாதியிலுப்பெடுத்துவையே, நாட்டுகமாச்சொலலிவிட்டே நெருளிக்கவில்லை சாற்றரியவப்பந்தர்தனக்குநாப்பண், கோட்டமறப்பனிவிழுமப்பதத்தில்வைத்துக் குழிவெட்டிப்பூமிக்குண்மூடிப்போடே. (உ௮)

மூடியேயன்பாககாலைமாலை மொழிவரியசத்திசிவ தீட்சையோது, பாடுவாய்தீட்சையொருமண்டலந்தான் பத்திமையாயிருந்துகொண்டதனையோது, நீடியவோர்மண்டலத்திலண்டபிண்ட நிகழ்ந்ததரியபூவதுதான்பூக்கும்பாரு, வாடியேயினைவிட்டுப்பூநீர்தேடி வகையிதுவாமென்றெண்ணிக்காய்ச்சிறுரே. (உ௯)

உலகவாதிகளின்குணம்.

காய்ச்சிறலண்டபிண்ட மாகுமோதான் கண்கெட்டமடையர்களேகாரமாமோ, ஆச்சென்றவுப்புத்தான்பூத்தபூவா மைந்தாற்றிற்காப்பாதிகடையும்பாரு, பாய்ச்சலைகயிற்பழமாகுமண்டலத்திற் பயனறி

‡ ஏங்கியென்பது ஏக்கியென எதுகைநோக்கி விகாரப்பட்டது.

ந்துபற்பிணியின் றீட்சையோதின், எச்சிலாக்கடினம்தாமெச்சரிக்கையி டறுவந்தனுகாமற்றீட்சையோதே. (௯௰)

தீட்சையைநீமறந்துவிட்டாற் சவமாய்ப்போவாய் செகத்குருவி ன்சாபமதுபலியாதையா, நீட்சியாம்வெகுகடினம் பெரியோர்தம்மை நேசித்தேயவர்களைமனமிரங்கச்செய்தே, ஆட்சியாகக்கைபாகந்தீட்சை பாக மடைவாகவவருணர்ந்தறிந்துகொள்ளு, தாட்சியிலாப்பரிபா ஷைபிரமகற்பந்தனைக்கோடிகொடுத்தாலுஞ்சொல்லாரனே. (௯௧)

பிரமகற்பம்.

சொல்லாதபொருளையாபிரமகற்பஞ் சொல்லாமன்மறைத்தார்க ள்சித்தர்தாமும், சொல்லாமற்சொல்லுமையாவெளியிடாதே கேளாதை யர்களாசையிலேயிக்கிடாதே, பொல்லாதபொருளதுகைக்கொண்டா யானாற் புகலரியபிரமமையுதவிப்போகும், வெல்லாமலவெல்லுமந்தீ ட்சைகண்டால் வெகுகோடிவித்தையெலாமாடலாமே. (௯௨)

ஆடளமப்பதுவுமுப்பதாச்சு தாகாரவப்பதுவுமுப்பூவாச்சு, பி லாமதிற்பிறந்தபிண்டமாச்சு பிண்டத்திலண்டமெனுமழுதமாச்சு, பாடலாம்பாஷைமுதமதுவேயாச்சு பகர்மூலமென்னுமோனாந்தமாச் சு, காடெலாங்காயமெனுமங்காயத்தைக் காணுமன்மானிடர்களகலை யகிறாரோ. (௯௩)

கலங்காமலென்மகனேயன்பாக்கேளு காயமெனுமங்காயம் பத னம்பண்ணு, மயங்காதேமெய்யெனுமங்காயந்தான் மகத்தானமா ரணத்துக்காதிபீடம், தியங்காமற்சாவிலைடத்துக்கொண்டு தீதிலா ப்பேழையிலேபதனம்பண்ணு, வையங்குளின்றவென்மகனேவாராந்தோ தாறும் வண்மையாச்சற்குருவைப்பூசிப்பாயே. (௯௪)

பூசிப்பாய்நாடோறும் பூசித்தக்கால் புகழானமாக்கீசு பிதுருளா மே, யாசிப்பாய்சித்துகளிலனேகஞ்சித்தா மறுபத்துநாலுசித்துமித் துறையும், நேசிப்பாய்நாதர்கடாமறைத்தவெல்லா நிலைமைமாவெளியி ட்டேன்பண்பாப்பாரு, வாசிப்பாயென்னுடையநூல்கோடா மறை த்தவெல்லாங்குருவாகணைவெளியிடாதே. (௯௫)

வெளியாகச்சொன்னேன்மதிவெண்பாநூறும் வெருளாதேகுரு முறையுஞ்சொன்னேனன்றே, அளியோனையாபிரமாம் பெருநூல் சொன்னேனதற்குமிந்தவைந்நூறுங்குருநூலாகும், களிகடல்சூழ் ஞாலத்தோரறிந்தியற்கு நயமாமுறையினைத்து மிந்நூற்குள் ளே, தெளிவாகச்சொன்னேன்பாராருஞ்சொல்லார் செப்பரியசித்த ருக்குங்குருநூலாமே. (௯௬)

ஆமேதான்சொல்லுகிறேன்மூலையாதி யாருக்கும்வெளிவிடாதடக்கம்பண்ணு, பாமேதான்பாலுக்குக்குருவாமோரு பாலித்தவண்டமதையெடுத்துக்கொண்டு, காமேதான்கல்வத்திலண்டமிட்டுக் கருவானவைம்மூலமதனில்விட்டு, வாமேதான்வண்மையுள்ளகுழவிகொண்டுவளமாகவிருசாம்மாட்டுவாயே. (௩எ)

ஆட்டுவாய்மெழுகாகவிருக்கும்பாருமையனேமெழுகெடுத்துக்குகைபோற்பண்ணு, தேட்டமாவிரவிதனிற்காயவைத்துச செயமானகுகையெடுத்துவைத்துக்கொள்ளு, கோட்டமிலாப்புலத்தியனே கூறவொண்ணாக் குருவானமுப்பூவைக்கூறக்கேளு, தாட்டிகமாக்குகையெடுத்ததனிலந்தச் சாற்றரியமுப்பூவைப்போட்டிடாயே. (௩அ)

போட்டிடுவாய்பற்பினியினுப்பைப்போட்டாற் புகழாகவுருகியதுமணியாமைந்தா, தேட்டமாக்குகைதனிலே மணியைப்போட்டுத் தெளிவானமெழுகதனால்வாயைமூடி, மூட்டிடுவாய்குருநூலைம் பதிலேசொன்ன முறைப்படியேயெருவடுக்கிப்புடத்திற்போடு, மாட்டிடுவாய்கெசபுடத்திற்போட்டாயாகில் மகத்தானசுன்னமதா மென்சொல்வேனே. (௩௯)

குருநூலைம்பது ம்திவெண்பா நந்தீசர்நிகண்டு.

என்மகனேகுருநூலைம் பதினிற்சொன்னேனெடுத்துமுப்பூபரிபாஷை தன்னிற்சொன்னேன், அன்றுநந்தீசர்நிகண்டா மூந்நூற்றிற் செப்பினார்சிறிதுசிறிதன்பாயானும், பன்னருமிந்நூலிற்கைபாகத்தோடு பண்புடனேசொல்லிவைத்தேன் றீட்சைபாகம், நன்னயமாமிந்நூலில்லாதஞ்சித்தி நவில்வாதிகட்கிந்நூல்பொய்க்காதன்றே. ()

அறைவரியகுருசுன்னமுடிந்துபோச்சு தையனேபூசித்துத்தரிசிப்பாய்நீ, மறுவறுசீர்க்குமரியெனும்வாலைப்பெண்ணை வளமாகப்பூசைசெய்துவைத்துக்கொள்ளே, அறையுமிந்தவேதாந்தகுருவின்வாக்கியஞ் சொல்லாதேகண்மணியேவிடக்கல்லைத்தான, மறைபொருளாவெண்ணாது வெளிவிட்டக்கால் மைந்தனேதலைவெடித்துச் சாவாய்பாரே. (௪௧)

விடக்கல்.

பாராருமிக்கல்லுக்கடுத்தகோவை பாடினேனையாயிரத்திற்செப்பவொண்ணாச், சீராரும்விடக்கல்வேதாந்தநூலிற் செப்பவில்லையொளித்திட்டாரதனால்தான், பேரருமைதலத்தில்லாததெல்லாம் பே

ய்மகனேவிணுகப்பொய்த்துப்போச்சு, தேராகவென்றனூாலியம்புங்க
ல்லே யினிதாயான்சொன்னுற்போலெவர்சொல்வாரோ. (சஉ)

சொல்லரியவிந்நூலேந்தாங்காண்டத்திற் சொல்லியவக்கருவை
யெலாஞ்சொல்லக்கேளு, நல்லவொருபற்பினியின்முடிதான்கொண்டு
நற்பணேயாம்பாடாணமண்டத்தோடு, சொல்லரியகல்வத்திலுன்குமி
ட்டுச்சுடரிரதனவிந்திலுன்மெழுகாவாட்டு, வல்லமையாவழித்தெ
டுத்துவில்லேசெய்து மகத்தானரவிதனிலேவைத்திடாயே. (சங)

வைத்திடுவாயிரவிதனி லெட்டுச்சாமம் வண்மையுடன்காயவைத்
தெடுத்துக்கொண்டு, புத்தியொடு சிந்தூரத்தின் பட்டைகொண்டு பு
கழாகக் கோழியென்ற புடத்தைப்போடே, எய்த்திடாதெழுபுகை
போய்மறையநன்று விடைவிடாதேவிசிறியாலேவீசு, பத்தியொடுதீ
யவிந்தபிறகுபார்க்கிற் பரனருளால்விடசுன்னம்பிறக்குந்தானே. ()

தானென்றசுன்னத்தையெடுத்துப்பார்த்தாற் சந்திரன்போற்சு
டர்விட்டுப்பிரகாசிக்கும், மானென்றசுன்னத்திலேடைவிராகன் மாட்
டிடுவாய்பனிநீர்போற் றெளிந்துபோகும், ஊனமறமுன்சொன்னமு
றைதானேயா வோரையயிலேயிரண்டைச்சரியாக்கொண்டு, கோனென்
றசுத்தசலந்தன்னிற்போட்டாற் கொதித்துடனேதெளியுங்காணின்
னுங்கேளே. (சரு)

கேசரக்குளிகை.

கேளேயாகிம்முறையையெவர்தாஞ்செய்வார் கேசரத்தின்வாலே
ரசமிதனுற்கட்டும், ஆளேயாவறுபத்துநான்குசித்தியண்டசத்தசா
காமுமிதனுற்சித்தி, காளேயாகற்பங்களிதனுற்சித்தி காலகொடுவிட
மிஃதுகண்டுகொள்ளே, மாளுவமயாமகத்தானசரக்கெல்லாந்தா மா
ண்டிடுமேவிடம்பட்டாலுடனேமாதோ. (சசா)

மாதர்மயலற்றபுலத்தியனேகேளு மகிமைநிறைவிடக்கல்லேநூல்
கடோறும், கோதறுசிர்ச்சித்தொலாமறைத்துச்சொன்னூர் குணமாக
யானதனைவெளியாச்சொன்னேன், ஏதமிலாப்புகழுடைநந் திசராணே
யினிதாகவறிந்துகொண்டயனுரைக்க, ஆதரவாப்பிறைமுடித்தவைய
ன்மேரு வறைந்திட்டபடியானுமறைந்திட்டேனே. (சஎ)

அறைந்திட்டேனென்றன் மேலாணையாணே யாருக்குமிம்முறை
யைச்சொல்லவேண்டாம், வரைந்திட்டேனிம்முறையின்றீட்சைமார்க்
கம் வேதாந்தமைந்தாற்றைப்பதணம்பண்ணு, கரைந்திட்டேனிந்நூ

லைவெளிவிடாதே காசினியின்மானிடர்க்குக்காட்டவேண்டாம், இறந்திட்டேனிந்நூலைந்தாங்காண்டத்திற் றேயத்திற்கிடையாது பதனம்பண்ணே. (சஅ)

பதனமிதுவெகுபதனமைஞ்சாங்காண்டம் படிப்படியாய்ச்சொல்லிவைத்தேன்முப்பூயார்க்கும், அதிநலமாமென்பாடன் மூன்றுலட்சத் தன்னிமற்றெவற்றிலுமிம்முறையேயில்லை, கதமதொருசிறிதுமிலாப்பதினெண்பேருங் கபடமதாச்சொல்லிவைத்தார்நூல்கடோறும், அதிசயமிந்தாயிரத்தெட்டண்டத்திற்கு மதிகமைந்தாங்காண்டமோ வதிகங்காணே. (சகூ)

காண்டகுநற்குணமுடையா யன்பின்மிக்காய் கல்வியறிவுடையாய்கண்மணியேகேளாய், மாண்டபுகழகத்தியன்வாக்கமுதவாக்கா மாயிலையாயிரத்திலுகந்துயிராம்பாரு, வேண்டுமெனில்வேதாந்தசுருக்கம்பாரு மேதகுமைந்தாங்காண்டச்செய்யுணூற்றில், கோண்டருமோர்நெறியகன்றுகுருவைக்கண்டு குகையில்வந்துசிவயோகக் கற்பமுண்ணே. (ரு0)

கற்பக்கரு.

கற்பமதுவாதத்தின் குருதானையா கபடமாவிலைகற்ப மென்று சொன்னார், அற்பமாமஃதாகாதொருநாளேனு மையையோவுன்னுயிர்தான்மாயுங்காணே, கற்பமதுதீட்சைசெய்தலாமப்பாலைக் கண்டுகுருவென்றுசொல்லிப்பணம்போற்கொள்ளு, விற்பனமாநீதானோர்மண்டலத்துண் மேன்மைபெறுகாமப்பாற்றீட்சைகொள்ளே. (ருக)

கொள்ளுமறுமண்டலத்திற்பனிநீர்கொள்ளு கொடுங்காரமெந்தவையாவனுப்போற்கொள்ளு, அள்ளையாகற்பங்காயாதிகொள்ளு வதன்பினர்ப்பஞ்சீகரணமுடிவுகாணும், வெள்ளையாவைஞ்சுகற்பமுடிந்துபோச்சு வெளியிதுவேயெவர்காணப்போகிறார்கள், தில்லையாகோடியுகம்வாழலாகு மிமிடத்திற்கெவுணத்திற்காணலாமே. (ருஉ)

காணப்பாத்துவங்கடொண்ணூற்றாறுங் கண்மணியேசபையாருங்காண்பாரையா, யாணப்பாவாதமென்றகருவைக்கண்டால் வாதப்பித்தசிலேத்துமத்தையடித்துக்கொள்வாய், ஏணப்பாவெட்டிரண்டும் பதுங்காணப்பா ரிருப்பாரோகோடியுகமெனப்போல்வாழ்வார், வேணப்பாவையகத்தின்மாண்பர்கூடி வேதமென்றசாத்திரத்தை வெளிவிட்டாரோ. (ருங)

விட்டாரோசித்தர்கடாஞ்சொன்னநூலில் விவேகத்தாலடக்காம
ல்வேடம்பூண்டார், கெட்டாரோயவர்கொடியமனத்தினாலே கேடுகெ
ட்டசண்டாளர்கூட்டங்கூடி, தொட்டாரோவழிலையென்ற வாதியாதி
தொடுத்தாரோசரியையில்வாழ்பவனையெல்லாம், விட்டாரோயவர்பொ
ருளைநாசமாக்கி வெற்றேருடுகையிற்கொடுத்துவிடுவார்பாரே. (௫௪)

விடுவார்களவர்மனதுநொந்ததானால் விளங்குவரோவொருக்கா
லும்விளங்கார்மேலும், கொடுநோயாங்குட்டமொடு பாண்டுநோகள்
கொண்டலைவாரெளபதற்கோரளவுமில்லை, கெடுவார்கள்கன்மகாண்ட
த்திற்சொன்னகிரியைகளைச்செய்தாலுமுய்யமாட்டார், படிமிதிற்பொ
ய்வேடம்பூண்டோர்க்கிந்நால பகாவிலெவயோகிக்காகுமன்றே. ()

துலாராசி.

யோகியென்றபேர்படைத்தோனுலகிலேயொருகோடிமாந்த
ர்களிலொருவனுண்டு, தேகியென்றபெயராதா னவற்கேசெல்லுஞ்
சடத்திலுள்ளகூறதுவு மவற்கேதோன்றும், சோகமிலாயோகிகட்
கேயிராசிக்கூறு சொல்லியவிட்டகுறைபுத்திரட்டம், ஹைதிக்கிற்றுலா
ராசிசென்மக்கூறங் குதிக்கும்போதவற்கிவைகள்பூர்வமாமே. (௫௬)

பூர்வமாமொன்பதற்குளெய்தவொன்றைப் புகழ்படைத்தபூர்வ
மெஞ்ஞானந்தன்னால், பூர்வந்தாய்வயிற்றிலவனுதிக்குநாளிற் புகலரி
யபாபரத்தைப்பணிந்தேபோற்றும், கூர்மையாப்பராபரனை யன்பு
கொண்டு கூறுமனக்கண்ணாலேயொட்டிப்பார்க்கும், சீர்நோக்கிற்செ
யகம்பம்பரத்தினேர்மை சிவசிவாபாலகற்குத்தெரியும்பாரே. (௫௭)

தெரியும்பார்செயகம்பம்பரத்தினேர்மை தேனமுதமதனைப்பால்
சிறந்தேயாயும், அறியவந்தப்பாஷையுமொழிதற்கொண்டே வமுதத்
தையுடுத்துவாய்மடுக்குநாளும், பரிவாகவமுதத்தை யபித்துண்டக்
காற் பரிபாடைபதினெட்டும்பண்பாப்பேசும், அருவமாந்துலாராசிபூ
ர்வஞானந் தொடர்ந்துவரும்விடாவையசொன்னேன்பாரே. (௫௮)

மச்சரேகைமுதலியன.

சொன்னவொருபத்துக்குணவிராதாரத்தின் சொல்லியமன்னை
யாவபானவாயு, அன்னைமிகவலக்கணநாவுறைந்துதன்னை வயனருளாற்
பாகையுமவளிமீதில், சொன்னவிக்கிரகம்போல்வந்துதோன்றுந் துக
ளறுசிரம்மக்களின்கருக்கூறைய, என்னென்றுசொல்லுவன்யா னியம்ப
வொண்ணு [illegible] டம்வலையாவிரேகையொன்றிருக்குந்தானே. (௫௯)

நாவொன்றபாலகற்கு முதாகின்மச்சஞ் சாற்றுதனோகைகெற்றி தன்னிற்சுக்ரன், பூவென்றவிருபுறமூஞ்சக்கரந்தான் புகழ்பெரியமார் புதனிற்பிறைபோன்மச்சம், வாவென்றவுண்ணுக்கின்மவுனரோகை கை ளர்பிறைபோற்றானிருக்கு மைந்தாகேளு, கோவென்றவயார்க்குருவி யாமூன்றாலுங் கூறியசுக்கிரனும்பார்வையாமே. (௯௰)

ஆமதுதானடுநாவிலமுதகெங்கை யரகாரபாத்தினுடை மகிமை யாமே, போமது தானுண்ணுவிலமுதசத்தி புகழ்பெரியபாலனுக்கும் வுகந்துசொல்வாள், வாமமிருவாமிசிவகாமருபி மைந்தனுக்கோருபதே சமளிப்பாளபாரு, தேமதுதான்மவுனசிவயோகராசி தெளிவாகச்சித் திகருமூண்மைமாதேதா. (௯௧)

சித்திக்குஞ்செகராசிபிதுதானையா செகத்குருவாவான்சித்தரு வான்பாரு, அத்திக்குமைஞ்சுவயதானபின்ய வன்றன்றோவகத்திசர்ம வுகந்துசொல்வார், முத்திக்கேயருகனும்படிச்செய்திட்டு மோன்நிலைபெ றுதற்குமூலஞ்சொல்வேன், பத்திக்கோர்வித்தெனுமீ ரொன்பான்சி த்தர் பாலிப்பார்தியானத்தாற்சொலிப்பாய்மன்றே. (௯௨)

சொலித்திடவேயோகமொடு ஞானஞ்சொல்வார் சொற்பெரிய யோகசிவமவுனஞ்சொல்வார், கெலித்திடவேசித்தர்தமக்கடையாளம் பார் சிருபையுடன்யான்சொன்னேனறிந்துகொள்ளு, பலித்திடவேப ரிபாடைத்தியானஞ்சொல்வார் பஞ்சபட்சிதாமொடுங்குஞ்சவையுஞ் சொல்வார், அதுத்துவிடேல்வழுத்தரியவாதஞ்சித்தி யதைகடறியப்ப லிங்கேயலைவாமே. (௯௩)

புத்திகெட்டவாதி.

ஆமேயிவ்வையகத்தேதமடையர்கூடியலைந்தலைந்துசுட்டதிறுலா வதெனன, போமேதான்புகையெழும்பிமேகம்போலப் பொருபியேக ண்கெட்டுப்போவார்பாரு, வாமேதான்வாய்புலம்பி மடையரெல்லாம் வாதமதுபலிக்குமென்றேபொருள்கட்டோற்றுக், காமேதான்கடைசா கனைச்சுட்டுச்சுட்டுக் கருவறிந்தயோகியைப்போற்கண்கெட்டாரோ.()

கருவென்னகுருவென்ன விராகியோர்க்குக் கண்ணுடிமுகம்போர் லேகாணும்பாரு, பருவென்னதுருவென்ன துலாராசிகருப் பாத்திரா மவர்பெருமைசொல்லப்போமோ, புருவென்னபுகழென்ன சொருபஞ் சித்தி புகழ்பெரியவிடக்கல்லிற்பலிக்கும்வாதம், வருமென்னவகையெ ன்னதொகைதானென்னவழுத்தைந்தாங்காண்டத்தி றைப்பிராதே.

மறையாமற்சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு மகத்தானபரிபாடை யில்லாமற்றான், குறையாமற்சொல்லுகிறேனன்புகொண்டு கோடான கோடிவித்தைதனிமேற்பாரு, அறையாமலறைவையாயிரத்துச்சொச்ச மாயிரத்தெட்டிதழப்பாவைஞ்சாங்காண்டத், துறையிலோர்துறையறிந்துதுருவங்கண்டு துருவத்தின்மேலேறிக்கருக்கண்டேனே.

பராபரதீட்சை.

கருவானபொருளையாமூலாதாரங் கருவறிந்தமூலத்தின்மேலாதாரம், அருளானவருளையாவாதாரத்தை யறிவாலேயறிந்தெனிராதாரமூலம், குருவானவிருளைடாபராபரத்தின் குணமானவெளியை யாகாதவிந்து, தருளானதருளையாசபைதானுகுஞ் சமாசத்தின்மூலமையாவாறுமாச்சே. (௬௭)

நிராதாரதீட்சை,

ஆறுமேமவுனசிவயோகதீட்சை யையனேவறைந்திட்டேனோர்தாஞ்சொல்வார், பாறுமேபராபரத்தின்றீட்சையாச்சு பாடுகிறேனிராதாரதீட்சைகேளு, நீறுமேநிராதாரமகத்தாந்தீட்சை நினைவோடுகேட்டிடுவாய்நேர்மையாக, ஆறுமேஅகாரமதுஉகாரங்கொண்டே யரகராயவசிமநஅரஓமென்னே. (௬௮)

நிர்க்குணதீட்சை.

ஓமந்தானிராதாரதீட்சையாச்சு தோகோகோநிற்குணத்தின றீட்சைகேளு, வாமமதுவகாரமூடன்யகாரங்கொண்டு மாட்டுகிறேன் யவசிமநஅரஊமென்று, நாமமதுசொன்னேனிர்க் குணத்தின்றீட்சை நன்றாகமூப்பூவின றீட்சையாகும், நேமமதாநிர்க்குணத்தின்றீட்சையாச்சு நிமலமாந்தசதீட்சைநேர்மைகேளே. (௬௯)

நின்மலதீட்சை.

நேர்மையாநின்மலத்தின்றீட்சைதன்னை நேயமொடுசொல்லுகிறேனினைவாக்கேளு, சீர்மையாஞ்சிகாரத்திலுகாரந்தானுஞ் சிமநய றீம்றீம்சிங்கென்றேயூன்று, நீர்மையாநின்மலத்தின்றீட்சையாச்சு நிகழ்த்துரியசித்தர்களும்வ்வாறேதார், வார்மையாநின்மலத்தின் றீட்சைசொன்னேன் மகத்தானபூரணத்தின்மகிமைகேளே. (௭௰)

பூரணதீட்சை.

கேளேநீபூரணத்தின்றீட்சைசொல்வேன் கேடிலாநாதர்கடாஞ் சப்தகோடி, ஆர்ந்தானறசதீட்சையார்த்துத்தேறி டண்டபகிரண்ய

நவகண்டம்பாய்ந்தார், நாளே தானகாரத்தில்உகாரமேறி நயவசிமநறீ ங்ஸ்ரீங்ஓமென்றேயூன்று, வாளேதான்பூரணத்தின்றீட்சையாச்சுவள மானவாதாரதீட்சையாமே. (எக)

ஆதாரதீட்சை.

பாராமேயாவாதாரதீட்சைசொல்வேன் பாலகனேயாதாரதீட்சை யையா, மாராமேயாசிகாரத்தில்உகாரங்காணில் மநயவசிவங்சிங்கிறீங் கென்றேயோதாய், ஆராயோவாதாரதீட்சையாச்சு அண்டசத்தசாக ரமுமடங்கிப்போச்சு, ஏராயோர்பேரண்டவகண்டமட்டு மேறலாம் வாசிகொண்டுதீட்சையாமே. (எஉ)

பாரோதானுதாரதீட்சையாச்சு பகருமொருதீட்சையிஃதில்லாவி ட்டால், ஏரோதான்யோராதுமூப்பூத்தானு மெந்தவிதம்பார்த்தாலும ணங்கூடாது, ஊரோதானோராருமூப்பூத்தானு முறைத்தாரோயவரவ ர்கடீட்சைதாமும், சீரானசத்திசிவதீட்சைதாமுஞ் செப்புவதிற்பய னில்லைநூலைப்பாரே. (எங)

நூல்பார்த்துலலாடமதிற் சேறிப்பார்த்தே னுவலரியபாதரிசன த்தைக்கண்டேன், கால்பார்த்தேனதற்கப்பால் வாசிகொண்டு கருத் தோடுபார்க்கையிலேநிராதாரத்தை, நீல்பார்த்துநிராதாரந்தன்னை க்கண்டு நேராகப்பூசித்தேனப்பாற்கேளு, வால்பார்த்துவாசிசிவயோ கங்கண்டான் மகத்தானநிர்க்குணமேபலிதமாமே. (எச)

பலிதமென்றிநிகண்டையானைஞ்சாங்காண்டம் பாடினேனிந்நூ ல்போலொருநூலில்லை, பலிதமையாயிரத்தினுக்கோ ருயிராமிந்தப் பாரதனிலாரிவாரிந்நூறன்னை, நலிதராதுளந்தெளிந்தமேலோரெ ல்லா நவிலருஞ்சீரிந்நூலைக்கைக்கொண்டார்கள், வலியமனமடக்கிந லோர்க்கடிமைசெய்து மைந்தனேபன்னிரண்டுவருடங்காத்தி. (எரு)

காத்திருந்தவர்பணிழுந்தொண்டுசெய்தாற் கல்வியறிவதனுலேக ண்டுகொண்டே, ஆர்த்தியொடுமீயாவொன்றன்றுகேட்டே யன்புடையம கனென்றேமதிந்தெடுத்துச், சேர்த்தணைத்தைந்நூற்றையெடுத்துக் காட்டிச் செய்பாகங்கைபாகஞ்சீர்மையாக, வார்த்தைசொல்லிமெய்ம் மொழியையுபதேசித்து வைத்திருப்பார்பக்கத்தின்மனமொன்றயே.

ஆமேதான்முன்சொன்னகருத்தானைய வறிவாச்சு இன் னுமீசொல் லக்கேளு, காமேதான்கனாத்திறுத்தசலத்தையென் [illegible] கண்மணியே யத்தமுறையமுதசுத்தி, பாமேதான்பாலமுதம்போ [illegible] காணும் பா

லகனேயமுதத்தையெடுத்துக்கொண்டு, வாமேதாளமேட்டேற்றித்தி லையமுட்டி மைந்தனேகாயவைப்பாய்சாமிநாதனே. (எஎ)

சாமிநாதன்காயவைத்திறக்கிப்பார்த்தாற் சாற்றரிதாய்க்குழம்பு போலிருக்கும்பாரு, செம்மதாச்சரத்தசலந்தன்னைவார்த்து தெளி யவைத்தான்முத்தப்போற்றெளிந்துகாணும், காமதாவிரவித்தளிற் காயவைப்பாய் கசிவெல்லாம்போய்ச்சிவந்துகாட்டுமின்னும், பாமயாப் பத்துமுறை ரவியிற்காய்ந்தாற் படருமையாவெள்ளைக்கல் லுப்ப தாமே. (எஅ)

வெண்சாரஉப்பு.

ஒப்பிலாவுப்பதுவும்விட்டுப்போனா பேசாகோகோவெழும்புமை யசாரம்போல, வெப்பானவுப்பதுவுருகிறதுகிறும் வெண்சாரமித ற்குப்பேர்விடம்பொலைது, தப்பிலாவுப்பிவிற மென்னசொல்வேண தவளரிறச்சந்திரன்போலவெளிருமையா, செப்பரியசிவவுப்பென்றித ற்குப்பேராஞ் சீரணபாரபரத்தைத்தியானஞ்செய்யே. (எகூ)

பரபூசைமுதலியன.

செய்துபரபூசைகுருபூசைமேலாஞ் சிற்பரியாமனோகவுரிவாலைபூ சை, எட்டுரியசத்திவபூசைசெய்தே யேசிவண்டவுப்பெடுத்தடக்கம் பண்ணு, மெய்யிதுவாஞ்சொல்லிவிட்டேனெளிக்கவில்லை, வேதாந்த சற்குருதன்பாதத்தானை, கைவரவேவெளியிட்டுச் சொன்னேனென் னு நாதர்கள்வெந்சாபமதைநாட்டினரோ. (அ௰)

நாட்டினார்சாபமதைப்பதினெண்சித்தர் நவிலரியநற்றவத்துமுனி வர்சாபம், மூட்டினார்சதகோடிரித்தர்சாப மொழிக்கரிதநூற்க ந்தச்சாபந்தன்னை, விட்டுதற்கவேதாதேயொத்தியானும் விளம் பரியபரமனருளாவிர்த்திசெய்தேன், காட்டினேனிந்நூலைவெளிவிட் டோர்கள் காசினியிற்கழுதையாய்ச்சனிப்பாராமால். (அக)

ஆமேதானின்னுமொருகருவைக்கேளுவாகாயநாதசத்திபுப்பை பண்பா, நாமேவச்சொல்லுகிறேன்தருபி நாதாந்தசிரோமணியின்கூ ற்றைநன்று, வாமேதான்வழலைப்பெணசேலைக்கன்னி வழுத்தரியப த்துவயதானகன்னி, தேமேவுதேசிகமாமிவடன்பேச்சு சிவனுடனே கூடிவிளையாடினேன். (அஉ)

ஆடினேன்புடனேதேவதாசி யமுதமென்றநாதவிந்திற்கூடின ன்பார், பாடினேன்பனிவென்றவிந்திற்சேர்ந்தான் பனிச்சென்றுதெளி ந்தெழுந்தாள்பரத்தின்மேறி, சாடினாளவள்சென்றுவிந்திற்சேரச் சலை வாடிவாசிவாசிடுத்துபோங்குப்பாரு, வாடினேடனிந்தன்னையாமுத மாக்கமைதந்தேதெரிசொன்னம்பேரோ. (அ௩)

போரானவச்சலந்தான்றெளிந்ததாறுற்பேசுதற்குநாவெழுமோ யாவர்க்கேனும், வீரானவீரியையாகுகொண்டு விட்டக்காலச்சலந் தான்றெளிந்துபோகும், ஆரானஞ்சிரேமுகமாச்சு தன்றன்றேறுதெளிவாச்சு தமுரியாச்சு, காரானவொன்றனக்கோரிரட்டிப்பாச்சு கன்னியென்றஞ்சிரீதற்குப்பேறே. (அ௪)

இதுவன்றேவெண்மைபிறக்கினிருசிலண்ட மிதினுடையவின்றெதெரித்தாகத்தாட்டி, அதியானவண்டகையாவிரண்டாம்வைப்பா, மதினுடையவிந்துநீர்கினிருசினீராம் மதியுடையவஞ்சியிவளோசைக்காரிமயகிருளென்றனையுமயக்கினேன்யான், பதியானகிரியென்றார்கிரிதானன்று பகர்கிரியிலமர்தேசியண்டமாமே. (அ௫)

தேசிநீர்.

தேசியென்றுற்றேசியன்றத்தேசியண்டத் தேசியிவள்குடியிருப்புமூன்றும்வைப்பு, பாசியென்றுற்பாசியன்றுபாசியண்டம் பகராதபொருளையாநர்லாம்வைப்பு; வாசியென்றல்வாசியன்றாசிநீர்தான் மகத்தானவண்டமையாவைஞ்சாம்வைப்பு, வேசியென்றல்வேசியன்றுகுமரியாறுண் மேலானவண்டமையாவாறும்வைப்பே. (அ௬)

வைப்பானவைப்பொன்றுந்தப்போவில்லை வயிரமாமுயினையாகுனாக்கப்போமோ, உப்பானவுரோமநீரப்பினண்ட முடன்சேர்ந்தகருவையாவேழாம்வைப்பு, செப்பரியபொருளிதையார்செப்பவல்லார் செப்பவல்லார் செயமானகுருவிதுதானெட்டாம்வைப்பே, அப்பானவப்பதையுமறிந்துகொள்ளு வடங்காதவண்டமையாகுருநீராமே. (அ௭)

கம்பியுப்புப் பாறையுப்பு.

குருவானகுருத்திராவண்டமென்பதற்குட் குருநீரைவாங்கியேசுத்திசெய்தால், அருவானகருத்திராவண்டமேப்பியாச்சு அதற்கடியிற்பாறைவெளுபொருடாவூச்சு, பருவமொருபத்துக்குட்பருவப்பெண்ணின் பாலியத்தையென்றுசொலப்போமோ, மருவானமங்கைப்பெண் பெற்றவண்டமகத்தானவொன்பதற்குட்பத்துமாச்சே. (அ௮)

ஆச்சதுபாரண்டத்தினமுரிகெங்கை யடங்காதவச்சலத்தாலமுதசுத்தி: பேச்சிதுபார்பேசாதருவையெல்லாம் பே[illegible]வைத்தேனே

நூற்றிற்பெருமையாக, வாச்சுதுபார்மகத்தானபொருளையெல்லா மொட்டினேன்புலத்தியனேயறிந்துகொள்ளு, ஓச்சதுபார்மூறைதவறாதின்னுஞ்சொன்னேனுனக்கெய்துமெய்தரியமூத்திதானே. (அ௧)

மூத்தியென்றவாறேதோவெனக்குச்சொல்லு மூத்தியென்றசத்தியாம்வாலைப்பெண்டான்; பத்தியென்றபத்தியதுசித்திகோடி. பகரார்சுணர்கடாம்பண்பாத்தானும், பத்தியென்றவாறேதோவெனக்குச்சொல்லும் பராசத்திமகிமையதுபச்சைவன்னம், அத்தியென்றுவத்தியஃதார்தாட்சொல்வா ரடிமுடியினுள்ளிருந்தவாலையாமே. ()

ஆனையென்றவாறேதுசொல்வீரையா வானையென்றாசமதுதான் விந்துபாரு, ஆனையென்றுலாளையதுமத்தயானை யப்பெரியயானைதனையார்தாம்வெல்வார், ஆனையென்றவாறதனைச்சொல்வீரையா வரிவைவிந்துநாதமதினைஞ்சாஞ்சத்தி, சோனையென்றசோனையஃதண்டவேர்தான் சொல்லாதமவுனமதுசொல்லக்கேளே. (௯௧)

சல்லிவேர்.

கேளென்னச்சீடன்மகிழ்ந்தெனையாளென்று கேட்டதினாற்கோனென்றும்பரனென்றும்பார், நாளென்றநானறிந்தவணஞ் சொல்லக்கே ளுனென்றவிந்துதான்விருட்சமாகும், குளென்றசொல்லதுதான்சொல்வீரையா துகளிலாச்சோதியேயாதியாகும், வேளென்றவேளானவிலாந்தன்னை விளம்புகிறேன்சல்லிவேரென்றுபேரோ, (௯௨)

பேரானபோதுதா னண்டப்பேராம் பேசுதற்குநாவெழுமோ பேசார்பேசார், சீரானசோறதுதான்மதனச்சோறு செப்பரியசோதிமாவேர்தான்சோறு, ஆரானவாறதுதானண்டவாறு மாயிரத்தெட்டண்டமட்டுமளாவும்பாரு, சீரானசாறதுதானண்டச்சாறு திகழ்ந்தசல்லியமெனுமோர்கொல்லிவேரோ. (௯௩)

கொல்லிவேர்.

கொல்லும்வேர்வெல்லும்வேரென்றுபோரங் கூறுமொருசல்லியமாமரத்தின்வேரு, கல்லும்வேர்புல்லும்வேரண்டவேரு கருவிருந்தவண்டவேர்ப்போராம், சொல்லும்வேர்நில்லும்வேரென்றும்பே

ராஞ் சொற்பெரியகல்லுப்பென்றிதற்குப்பேராம், அல்லும்வேர்வெல் லும்வேர்குருவின்வேரோ டண்டத்தின்மரமென்றுமிதற்குப்பேரே.

மரமென்றுலென்னமரஞ்சொல்வீரையா மகத்தானவண்டத்தின் மரந்தானையா வரமென்றுலென்னவரஞ்சொல்வீரையா வழலையென்ற வாலைரசமரந்தான்பாராய், சரமென்றுலென்னசரஞ்சொல்வீரையா சா ற்றரியசல்லிவேர்ச்சரந்தானையா, அரமென்றுலென்னஅரஞ்சொல்வீ ரையா வகண்டமென்றவகண்டத்தின்வரத்தின்பேரே, (௬௫)

போரானபெயர்களெல்லாம் வெளியதாகப் பேசினேன்புலத்திய னைஞ்ஞூறுகாண்டத்தில், பாரறியபதினெண்பேர் மறைப்பையெல்லா ம் பகல்போலேவிளக்கிவிட்டேன்பண்பாய்ப்பாரு, சீராகவெவர்களிவ் வண்ணஞ்சொன்னார் சீர்தூக்கிப்பார்க்கினில்லையாருமையா, ஆரானவ ரைகுறைகளற்றுப்போக வாதிதொட்டங்கமட்டுமறைத்திட்டேனே.

அறைந்திட்டேனிந்நூலைவெளிவிட்டோர்க ளண்டவிடிவிழுந்து தலைதெறித்துப்போவார், குறைந்துமதிகுருமொழியைவெளிவிட்டக் கால் கோடியிடியவர்தலையில்விழுமன்றேபார், சிறந்தபுகழ்ச்சதகோ டிரிஷிகள்சாபஞ் செகற்குருவின்சாபமதுவந்துசாரும், மறித்தோடச் சாபங்களைத்தீர்த்தேன் மகத்தானவைந்நூற்றை யடைக்கம் பண்ணேனே. (௬௭)

பண்ணப்பாபாபாதத்தின்கிருபையாலே பாரித்தேனைத்திரு க்கும்பெருந்சொன்னேன், கண்ணப்பாகண்மணியே சாற்றவொண் ணுக் கருவெல்லாமுன்றனக்குக்கருத்தாய்ச்சொன்னேன், விண்ணப்பா விண்ணுக்குள் மணியேயென்றன் வேதாந்தமித்திருக்குள்விளங்கும் வாழ்வே, கண்ணப்பாகாதாங்கப்பொருளைப்போற்று நயமாகவென் குருவுரைத்தார்காணே. (௬௮)

காணவென்றுனெடுந்தூர மென்றேவாடிக் கலங்காதேயென்மக னேகருவைக்கண்டி, மாணவென்றுனல்லவழியிலேசென்றேறி மகத்தா னவண்டசாரசாரங்களெல்லாம், காணவேகண்டுதெளிந்திடுமாறுக்க ருணைபொழியென்குருவாம் குமரவேளும், யானேர்ந்தறையாதியத்தமி ழ்வேயென்று மண்டசத்துசாகரழிதுவென்றுமே [illegible] (௬௯)

இதுவன்றோவண்டபகிரண்டமென்று மிதமானவண்டப்பேரண்டமென்றும், பதியென்றபரமென்றேயைஞ்சாங்காண்டம் பகருகின்ற பேரண்டப்பதியாமென்றும், மதியொடுசேர்மவுனவண்ட மிதுவேயென்று மகத்தானவென்குருவுமுபதேசித்தார், சதுர்பெறுசற்குணாநிதியே யறிந்துவாழ்தி சாற்றுபரிபாஷைமுற்றுமுற்றிற்றன்றே. (௩)

அகத்தியமுனிவர் அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு.

ஐந்தாங்காண்டம்

முற்றிற்று.

